

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
จิรัชยา แก้วปอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
ตุลาคม 2544
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

341.912
Q9:81
8.3

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

บทคัดย่อ
ของ
จิรัชยา แก้วป่อง

18 ต.ค. 2544

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
ตุลาคม 2544

156272 9.3

จิรัฐยา แก้วปอง. (2544). การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม : ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม, อาจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โพธิสาร.

การศึกษาค้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช จังหวัดปทุมธานี ได้มาโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 8 คน จัดให้นักเรียนได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 35 ครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ .86 โดยใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน (KR-20) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติการทดสอบเครื่องหมาย (Signed Rank Test) ของ Wilcoxon

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น
2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความแตกต่างจากก่อนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY ON THAI LANGUAGE READING COMPREHENSION OF PRATHOM SUKSA 2
HEARING IMPAIRED CHILDREN THROUGH CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTERS

AN ABSTRACT
BY
JIRATTAYA KAEWPONG

Present in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
October 2001

Jirattaya Kaewpong. (2001). *A Study on Thai Language Reading Comprehension of Prathom Suksa 2 Hearing Impaired Children through Concentrated Language Encounters*. Master thesis, M.Ed. (Special Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Prof.Sriya Niyomthum, Dr.Phaitoon Phothisan.

The purpose of this research was to study on Thai Language Reading Comprehension of Prathom Suksa 2 Hearing Impaired Children through Concentrated Language Encounters.

The sample consisted of 8 Hearing Impaired Children in Prathom Suksa 2 whose hearing loss was above 26 decibel by purposive sampling. Those children were from Kanchanabhisek Sombhot School, in Prathom Suksa 2. They learned through the Concentrated Language Encounters, in 35 sessions.

The instruments for this research were lesson Plan of Concentrated Language Encounters and Thai Language Reading Comprehension Test.

It was found that

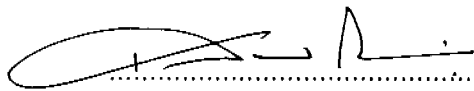
1. The Reading Comprehension Achievement of Prathom Suksa 2 Hearing Impaired Children was increased, through Concentrated Language Encounters Method of teaching.
2. According to the one group pretest – posttest designed, the reading comprehension level of Prathom Suksa 2 Hearing Impaired Children was increased significantly at the .01 level.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ของ
นางสาวจิรัฐยา แก้วป่อง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 4 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2544

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(ศาสตราจารย์ ศรียา นิยมธรรม)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โพธิ์สาร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(นางสาวเอื้องฟ้า สมบัติพานิช)

ปริญญาโทฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนและส่งเสริมวิทยานิพนธ์
ระดับปริญญาโท ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ของทบวงมหาวิทยาลัย

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างสูงในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดและการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีจากศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม ศาสตราจารย์ดร. ผดุง อารยะวิญญู อาจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสาร และอาจารย์ดารณี ศักดิ์ศิริผล ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจิตต์ อภินัยนุรักษ์ ดร.สุจินดา ผ่องอักษร อาจารย์ เอื้องฟ้า สมบัติพานิช อาจารย์ศิริพร เพชรเจริญ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช โรงเรียนราชวินิต โรงเรียนพญาไท อาจารย์รัตนา อรรถเศรษฐัง อาจารย์อัญชลี สุกใส อาจารย์สุมาลี เรืองแก้ว และขอขอบคุณนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาทดลองเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ขอบคุณพี่-น้องครอบครัวแก้วปอง พี่-น้องชาวการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ให้อกำลังใจด้วยดีตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย และขอบพระคุณ ดร.วันทยา วงศ์ศิลปภิรมย์ อาจารย์ประภาพันธุ์ นิลอรุณ ที่ผลักดันให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสรับการศึกษาที่สูงขึ้น ขอขอบคุณ ดร.อมรรัตน์ พันธังาม อาจารย์ชนาธิป หุ้ยแป คุณสุชาติ วงษ์ชีวะสกุล และพี่-น้องในสำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษาที่ช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา และขอบคุณ คุณลัดดา จุลานพันธ์ หลานอรจิรา นิลอรุณ ที่ช่วยพิสูจน์อักษรอย่างแข็งขัน

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อซุบและคุณแม่หยด แก้วปอง ที่ได้อบรมเลี้ยงดู และพระคุณคณาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

จิรัฐยา แก้วปอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
สมมติฐานการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	15
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	33
วิธีดำเนินการทดลอง	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	39
การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	40
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	42
ความมุ่งหมายของการวิจัย	42
สมมติฐานการวิจัย	42
วิธีดำเนินการทดลอง	42
สรุปผล	42
อภิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะ	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	52
ภาคผนวก ก.....	53
ภาคผนวก ข.....	55
ภาคผนวก ค.....	63
ประวัติย่อผู้วิจัย	162

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา	39
2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา	40

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยมีบทบาทกับวิถีชีวิตของคนไทย เพราะใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติ ให้มีความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความต้องการ ถ่ายทอดความรู้ความคิด ประสบการณ์ และศิลปวิทยาการ ทั้งยังทำหน้าที่บูรณาการทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคง ถ่ายทอด ประเพณีและวัฒนธรรมของชาติ นอกจากนั้น ภาษาไทยยังใช้ในการแสวงหาความรู้ หาข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ อีกด้วย ในเมื่อภาษาไทยมีความสำคัญเช่นนี้ จึงนับเป็นมรดกล้ำค่าที่คนไทยทุกคนควรช่วยกันธำรง รักษาไว้ให้คงอยู่สืบไป ด้วยเหตุนี้จึงเป็นภารกิจหลักของโรงเรียนที่จะจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุ จุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (ศศิธร วงศ์ชาติ. 2542 : 1)

การเรียนรู้ภาษา เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะในชีวิตประจำวันคนเรามีการติดต่อสื่อสาร แสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ประสาทสัมผัสที่ใช้มากที่สุดในการเรียนรู้ ภาษา คือ โสตประสาท (สุมานา หงษ์ทอง. 2540 : 1) สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ความพิการของประสาทหูเป็นอุปสรรคสำคัญในการรับรู้ภาษา จึงต้องอาศัยการรับรู้ทางสายตาเป็นการ ทดแทน (ผดุง อารยะวิญญู. 2523 : 9) การรับรู้ทางสายตามีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนรู้ภาษา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะนักเรียนเหล่านี้จะใช้สายตาในการอ่านเพื่อรับรู้ภาษา แทนการฟังเป็นส่วนใหญ่ (ผดุง อารยะวิญญู. 2523 : 29)

การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อนักเรียนในโรงเรียน เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ในโรงเรียนนั้น ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้น การอ่านจึงสำคัญที่สุด ในหลักสูตรทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นที่ครู ผู้ปกครอง ตลอดจน ผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้เห็นความสำคัญของการอ่าน เอาใจใส่ต่อการอ่านอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการอ่านของ นักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งจะเป็นรากฐานสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป (สุรศักดิ์ กาญจนการณ. 2531 : 2) ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนของครูจะต้องจัดอันดับการสอนอ่านไว้เป็นความสำคัญ อันดับแรก เพราะกิจกรรมหรือพฤติกรรมการสอนอ่านจะเป็นพื้นฐานที่เป็นตัวนำไปสู่พฤติกรรมในการสอน วิชาอื่น ๆ ด้วย (ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. 2533 : 1)

จากสรุปผลรายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ปีการศึกษา 2541 ของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (หูตึง) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีผลการประเมินในสมรรถภาพการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 3 สมรรถภาพย่อย ที่มีคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10 ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ได้แก่ สมรรถภาพย่อยการอ่านออกเสียง การอ่านจับใจความ การเขียนสร้างสรรค์และการเขียนตามคำบอก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ. 2542 : 204) การที่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจำนวนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิธีการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบันเหมาะที่จะ นำมาใช้กับนักเรียนปกติมากกว่า วิธีการบางอย่างจึงไม่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง การได้ยิน ยิ่งไปกว่านั้นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาทางภาษาและมีทักษะทางภาษา จำกัด จึงเป็นอุปสรรคในการทำข้อสอบ เพราะผู้ที่ทำข้อสอบได้ตินั้นต้องมีความรู้ทางภาษาเป็นอย่างดี

โดยเฉพาะการอ่านและการจับใจความสำคัญ ดังนั้น หลักสูตรสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ควรครอบคลุมไปถึงการฝึกฟัง การฝึกสายตา การฝึกทักษะทางการพูด การฝึกทักษะทางภาษา การฝึกทักษะดังกล่าวควรกระทำเป็นขั้นตอนตามลำดับความยากง่าย ส่วนเนื้อหาวิชาควรครอบคลุมเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ แต่วิธีสอน ตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์อื่นจำเป็นอาจแตกต่างออกไป หรือเพิ่มเติมจากที่มีใช้สำหรับนักเรียนปกติ (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 24 – 25) ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ครูผู้สอนควรเพิ่มการเตรียมความพร้อมและฝึกทักษะในการอ่านและการจับใจความสำคัญให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาเพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการสื่อสารได้

ปัจจุบันการเรียนการสอนได้รับการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา การสอนภาษาไทยก็เช่นกัน นอกจากยึดหลักการเบี่ยงประเพณีเดิมแล้ว ยังได้หลักสากลมาประยุกต์ใช้เพื่อความทันสมัย สัมกับความต้องการของการสอนภาษาไทยยุคพัฒนา การสอนจะได้ผลหรือไม่เพียงใดต้องอาศัยวิธีสอนด้วย เพราะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเช่นกัน วิธีสอนจัดเป็นกระบวนการในการให้การศึกษา (การเรียนการสอนเป็นกระบวนการต่อเนื่องกัน) ซึ่งผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อจะให้เรียนรู้ได้โดยสะดวก ถ้าผู้สอนรู้จักวิธีการสอน (Method of Teaching) ที่ดีที่เหมาะสมย่อมจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จสมปรารถนา (ขจรศรี ชาติกานนท์. 2540 : 10 – 11)

วิธีสอนมีหลายแบบ เช่น วิธีสอนแบบวรรณิ แบบบูรณาการ แบบสืบสวนสอบสวน ฯลฯ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีการสอนแบบหนึ่งที่ได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอนภาษาหลายคน อาทิเช่น ไบรอัน เกรย์ ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และเนีย ดอร์ จากประเทศออสเตรเลีย เป็นวิธีการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีแนวทฤษฎีในการสอนภาษาดังนี้

1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร
2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ
3. ทฤษฎีการสอนอ่าน

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีรูปแบบการสอนที่ยืดหยุ่น ปรับตัวให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ สามารถจับใจความสำคัญ ดีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการให้รูปแบบภาษา กระตุ้นและขยายการใช้ภาษาของนักเรียนอย่างถูกกาลและเทศะ การเรียนรู้ภาษาจากประสบการณ์โดยตรงของผู้เรียนจากเรื่องราวในบริบทที่เน้นในแต่ละครั้ง ทำให้นักเรียนแสวงหาความหมายด้วยตนเอง มีการซ้ำ ย้ำ ทวนและพัฒนาภาษาของตนเองได้ในที่สุด นอกจากนี้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา นักเรียนมีโอกาสใช้สมาธิหรือมุ่งมั่น (Concentrated) กับเรื่องที่จะเรียนอย่างลึกซึ้ง มีการซ้ำ ย้ำ ทวนบริบทอย่างสนุกสนานและมีความหมาย รวมทั้งเรียนรู้ภาษาจากบริบทต่าง ๆ โดยตรง (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 18 – 22)

ปัญหานำของผู้สูญเสียการได้ยิน คือ เรื่องการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการรับฟังการเข้าใจการพูด หรือภาษาของผู้อื่น หรือการพูดคุย การแสดงออกทางภาษาให้ผู้อื่นเข้าใจ (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 33) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีข้อจำกัดทางภาษาและถ้อยคำ ทั้งการรับรู้และการแสดงออก มีความจำกัดในการเชื่อมโยงคำเข้ากับประสบการณ์และความจำกัดในทักษะการพูดที่จะเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับผู้อื่นเนื่องจากมีความจำกัดในการรับข้อมูลเข้า ส่งข้อมูลออก และขาดประสบการณ์ทางด้านภาษา

และการพูด จึงไม่สามารถเรียนรู้ความหมาย สัญลักษณ์ และโน้ตสนี้ได้ในแนวทางเดียวกับที่เด็กปกติเรียนรู้ เด็กเรียนรู้ความหมายของคำได้ค่อนข้างยาก นอกจากนี้คำในภาษาพูดมีความสัมพันธ์กับคำในภาษาเขียน นั่นคือ การเรียนรู้ภาษาพูดเป็นความจำเป็นพื้นฐานก่อนที่เด็กจะเรียนอ่านและเข้าใจในการอ่าน (ดารณี อุทัยรัตนกิจ. 2538 : 69) ดังนั้น วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงเป็นการสอนที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพราะการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนที่เน้นการใช้ปัจจัยนำเข้าและกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่อง นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็ว ได้ฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม สามารถพัฒนาการสื่อสารได้ดี ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน รวมทั้งสนุกสนานในการเรียน รักการอ่าน และสนใจการอ่านมากขึ้น

การพัฒนาการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาขึ้นใช้ในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แล้วทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะทำให้ทราบว่าวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เพียงไร และจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้เกิดความเข้าใจในการอ่านต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระหว่างก่อนและหลังจากการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการปรับปรุงคุณภาพการสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเป็นแนวทางสำหรับศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร ครู อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องในการใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินให้เกิดความเข้าใจในการอ่านต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 รอบต่อวินาที ได้ค่าเฉลี่ยของหูข้างที่ต่ำกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ระดับสติปัญญาปกติไม่มีความพิการอื่น ๆ แทรกซ้อน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 ที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 รอบต่อวินาที ได้ค่าเฉลี่ยของหูข้างที่ต่ำกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ระดับสติปัญญาปกติไม่มีความพิการอื่น ๆ แทรกซ้อน จำนวน 8 คน เลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Sampling)

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา หมายถึง การสอนที่ผู้วิจัยใช้ในกลุ่มทดลอง โดยดำเนินการทดลองตามแผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและยึดหลักของ ริชาร์ด วอร์คเกอร์, เบรนต์ บาร์ทเลท และ เสวลักษณะณ์ รัตนวิชัย (เสวลักษณะณ์ รัตนวิชัย, 2533 : 24 – 32) ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการสอนจำแนกตามประเภทของหนังสือดังนี้

1. หนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้
 - ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
 - ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง
อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ
 - ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
 - ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่
 - ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ
2. หนังสือประเภทวิธีการ ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้
 - ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุที่ใช้ ครูสาธิตวิธีการทำ
 - ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าวิธีการทำ ลำดับขั้นตอนในการทำ นักเรียนลงมือทำ
สำหรับขั้นที่ 3, 4, 5 ดำเนินต่อไปเหมือนกับหนังสือประเภทนิทานหรือนิยาย

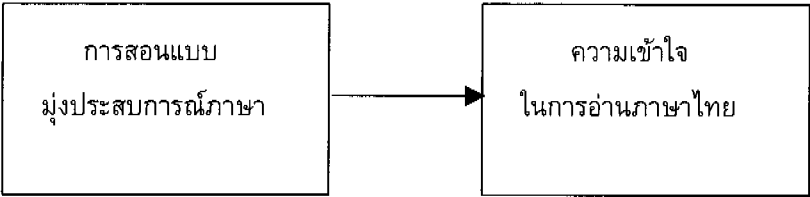
ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการแปลความ ตีความ และขยายความ เกี่ยวกับคำศัพท์ ข้อความ และสำนวนภาษาไทยจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดโดยการใช้อย่างทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหลังจากได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียบเรียงตามหัวข้อ
ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.1 ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.2 ลักษณะและพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.3 การเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 2.4 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 3.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 3.2 หลักการและแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 3.3 ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 3.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 3.5 เทคนิคบางประการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
 - 3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

1. ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

เจียมจิต ถวิล กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินเนื่องจากสาเหตุหูพิการ ทำให้ไม่สามารถรับฟังได้ชัดเจนหรือรับฟังไม่ได้เลย (รจนา ทรรทรานนท์ และคณะ. 2528 : 45) ซึ่งการสูญเสียการได้ยินนี้อาจรุนแรงถึงขั้นกระทบกระเทือนต่อความสามารถในการสื่อความหมายหรือการเรียนรู้ภาษาของเด็ก (วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี. 2526 : 85) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอาจจะเป็นเด็กหูตึงหรือเด็กหูหนวกก็ได้ ซึ่งลักษณะของเด็กหูตึงและหูหนวกมีดังนี้

เด็กหูตึง หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน ระหว่าง 26 – 89 เดซิเบล ในหูข้างดีกว่า วัดโดยใช้เสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรตซ์ เป็นเด็กที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อย ไปจนถึงการได้ยินขั้นรุนแรง

เด็กหูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์ ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรตซ์ในหูข้างดีกว่า เด็กไม่สามารถใช้การได้ยินให้เป็นประโยชน์เต็ม ประสิทธิภาพในการฟัง อาจเป็นผู้ที่สูญเสียการได้ยินมาแต่กำเนิด หรือเป็นการสูญเสียการได้ยินในภายหลัง (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 21)

ความบกพร่องทางการได้ยินมีหลายระดับ ตั้งแต่หูตึง คือ ได้ยินเล็กน้อยไปจนถึงไม่ได้ยิน มาก ไม่ได้ยินเลย ถ้าไม่มีเครื่องช่วยฟัง และชั้นหูหนวก คือ ใส่เครื่องช่วยฟังแล้วยังแทบใช้ประโยชน์ ไม่ได้ การแบ่งระดับการได้ยินนั้นใช้เกณฑ์พิจารณาอัตราความพิการของหู ของสมาคมโสต ศอ นาสิก แพทย์ประเทศไทย ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของระดับการได้ยินตามค่ามาตรฐานระหว่างชาติ ISO 1964 โดยใช้ค่าเฉลี่ยระดับการได้ยินที่ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรตซ์ ในหูข้างดีกว่า ดังนี้

1. ระดับหูตึงเล็กน้อย	26 – 40 เดซิเบล
2. ระดับหูตึงปานกลาง	41 – 55 เดซิเบล
3. ระดับหูตึงค่อนข้างมาก	56 – 70 เดซิเบล
4. ระดับหูตึงมาก	71 – 90 เดซิเบล
5. ระดับหูหนวก	90 เดซิเบลขึ้นไป

(ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 195 – 199)

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสีย การได้ยินตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไปจนถึง 90 เดซิเบล เรียกว่าเด็กหูตึง สามารถใช้เครื่องช่วยฟังเพื่อรับฟัง ให้ชัดเจนขึ้นได้ สำหรับเด็กที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ 90 เดซิเบลขึ้นไปหรือไม่ได้ยินเสียงเลย เรียกว่า เด็กหูหนวก และจากการสูญเสียการได้ยินทำให้ผลต่อความสามารถในการสื่อความหมาย หรือการเรียนรู้ ภาษาของเด็ก

2. ลักษณะและพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

บุณฑน ไกรเพชร (2531 : 15) กล่าวว่า การที่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเกิดมา อยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมย่อมมีผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจ เช่นเดียวกับที่มีผลต่อพัฒนาการด้าน อื่น ๆ เป็นต้นว่า พัฒนาการทางสติปัญญา พัฒนาการทางการพูด ฯลฯ จากการที่หูไม่ได้ยินและพูดไม่ได้ ทำให้เด็กขาดภาษาที่จะสื่อความคิดความรู้สึก และความต้องการของตนแก่ผู้อื่น เด็กที่มีความบกพร่องทาง การได้ยินจึงแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่บ่งถึงความไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เช่น เอาแต่ใจ ตนเอง ก้าวร้าว ขาดความยับยั้งชั่งใจ ไม่ทำตามระเบียบข้อบังคับ เห็นแก่ตัว เป็นต้น

วารี ธีระจิต (2537 : 47 – 48) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินว่า

1. เด็กหูหนวกจะมีปัญหาทางภาษามาก เพราะขาดการสื่อความหมายด้าน ภาษาพูด ต้องใช้มือแทนภาษาพูด เวลาพูดเสียงจะเพี้ยน ทำให้ติดต่อกับบุคคลอื่นได้น้อย คนหูหนวกมักเขียนหนังสือผิด เขียนกลับคำ รู้คำศัพท์น้อย การใช้ภาษาเขียนผิดพลาด
2. เด็กหูหนวกจะมีปัญหาด้านอารมณ์ เพราะสาเหตุของภาษาทำให้การสื่อความ ทำความเข้าใจเป็นไปได้ยากลำบาก ถ้าหากไปอยู่ในสังคมที่ไม่เป็นที่ยอมรับแล้ว ก็ย่อมเพิ่มปัญหามากขึ้น ทำให้เด็กสุขภาพจิตเสื่อม มีปมด้อย ทำให้เกิดความคับข้องใจ ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ได้ เช่น โกรธง่าย เอาแต่ใจตัวเอง ขี้ระแวง ขาดความรับผิดชอบ ไม่มีความหนักแน่นอดทนต่อการทำงาน
3. เด็กหูหนวกจะมีปัญหาด้านครอบครัว หากครอบครัวของเด็กหูหนวกไม่ยอมรับ เด็กขาดความรัก ความเข้าใจ ขาดความอบอุ่นทางใจ มีความทุกข์เพราะความน้อยเนื้อต่ำใจ เพราะไม่สามารถจะระบายกับใครได้ เนื่องจากความบกพร่องทางการสื่อความหมายด้านการพูด
4. เด็กหูหนวกจะมีปัญหาด้านสังคม ถ้าหากอยู่ในสังคมที่ไม่ยอมรับ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดความเข้าใจ มักถูกกลั่นแกล้ง ล้อเลียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กหูหนวกเกิดความคับข้องใจ น้อยเนื้อต่ำใจ บางครั้งอาจตกเป็นเครื่องมือของพวกมิจฉาชีพ กลายเป็นอาชญากร เป็นต้น
5. เด็กหูหนวกจะมีปัญหาด้านความมืด เพราะเด็กหูหนวกจะใช้ตาแทนการฟังเสียงต่าง ๆ ถ้าขาดแสงสว่างก็ขาดการมองเห็น จะไม่สามารถสื่อความหมายได้

ศรียา นิยมธรรม (2540 : 178) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินไว้ว่า เด็กหูตึงมาก ๆ หรือหูหนวกนั้น จะมีความบกพร่องในหลาย ๆ ทาง เช่น พัฒนาการทางภาษา และการพูดจะล่าช้าและผิดปกติ เด็กหูหนวกมักมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่เด็กรู้สึกโดดเดี่ยวและคับข้องใจ การที่เด็กไม่เข้าใจว่าอะไรจะเกิดขึ้นหรือใคร ๆ เขาทำอะไรกันทำให้เด็กรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 23 – 25) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ดังนี้

1. การพูด ปัญหาทางการพูดขึ้นอยู่กับระดับการสูญเสียการได้ยินของเด็ก เด็กที่สูญเสียการได้ยินเล็กน้อยอาจพอพูดได้ เด็กที่สูญเสียการได้ยินในระดับปานกลางสามารถพูดได้แต่อาจไม่ชัด ส่วนเด็กที่สูญเสียการได้ยินมากหรือหูหนวก อาจพูดไม่ได้เลยหากไม่ได้รับการสอนพูดตั้งแต่วัยเด็ก
2. ภาษา มีปัญหาเกี่ยวกับภาษา เช่น มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในวงจำกัด เรียงคำเป็นประโยคที่ผิดหลักภาษา เด็กยังสูญเสียการได้ยินมากเท่าใดยังมีปัญหาในทางภาษามากขึ้นเท่านั้น
3. ความสามารถทางสติปัญญา จากรายงานการวิจัยระดับสติปัญญาพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีการกระจายคล้ายเด็กปกติ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำกว่าเด็กปกติ อาจเนื่องจากเด็กมีปัญหาทางภาษาและมีทักษะทางภาษาจำกัด
5. การปรับตัว เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินอาจมีปัญหาในการปรับตัว สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการสื่อสารกับผู้อื่น หากเด็กสามารถสื่อสารได้ดี ปัญหาทางอารมณ์อาจลดลง

จากข้อมูลที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความบกพร่องทางการได้ยินเป็นสาเหตุของการมีปัญหาดังกล่าว ๑ ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะมีความบกพร่องเกี่ยวกับภาษา การพูด และการปรับตัว ทำให้เกิดปัญหาทางด้านอารมณ์ สังคม เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นให้เข้าใจ จึงทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ออกมา

3. การเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินและเด็กที่สูญเสียการได้ยินในระดับรุนแรงมากมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่สามารถพูดได้หรือใช้ภาษาได้เพราะยังสามารถได้ยินเสียง อาจจะสามารถเรียนได้ด้วยวิธีการเช่นเดียวกับเด็กปกติเพียงแต่ใช้เครื่องช่วยฟัง แต่เด็กที่สูญเสียการได้ยินในระดับที่รุนแรง ไม่สามารถพูดและใช้ภาษาโดยผ่านช่องทางการได้ยินได้นั้น ต้องได้รับการศึกษาในห้องเรียนพิเศษด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเด็ก (ดารณี อุทัยรัตนกิจ. 2538 : 69)

ในระดับประถมศึกษา เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีภาษามากพอจะได้เข้าไปเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ โดยมีการสอนซ่อมเสริมในกรณีที่เด็กเรียนไม่รู้เรื่องหรือไม่เข้าใจ (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 213) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงบางคนก็เรียนหลักสูตรปกติเช่นเดียวกับเด็กปกติที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับฟังและการเข้าใจคำพูดหรือมีพัฒนาการทางภาษาและการพูดช้ากว่าเด็กปกติอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาบางวิชา เช่น วิชาขับร้อง การอ่านออกเสียง โดยไปเรียน วิชาอื่นชดเชย คือ การฝึกพูด การฝึกฟังโดยใช้เครื่องช่วยฟัง และการอ่านริมฝีปาก เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 5)

เด็กหูหนวกส่วนใหญ่จะเข้าเรียนในโรงเรียนโสตศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดสำหรับเด็กกลุ่มนี้ โดยเฉพาะ มีหลักสูตรพิเศษที่ปรับปรุงสำหรับเด็กกลุ่มนี้ แม้ว่าเด็กจะได้เรียนในโรงเรียนโสตศึกษา แต่ก็ยังพบว่าพัฒนาการทางภาษาของเด็กยังอยู่ในวงจำกัด เด็กเหล่านี้จะมีภาษาพูด ภาษาเขียนที่ด้อยกว่าเด็กปกติมาก ความเข้าใจในการอ่านหนังสือไม่ทัน เพราะมักขาดความเข้าใจในสิ่งที่เป็นามธรรมและความซาบซึ้งในความสละสลวยของภาษา (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 117)

จะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจะใกล้เคียงกับเด็กปกติ การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะไม่มีวิธีใดใช้ได้เหมาะกับเด็กทุกคนเหมือนกัน ดังนั้นการพัฒนาประสาทการรับรู้ที่เหลืออยู่ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้วิธีสอนที่เหมาะสม มีการเตรียมความพร้อม และฝึกทักษะในการอ่าน โดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่านให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เด็กสามารถนำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเพื่อตรวจสอบอิทธิพลของวิดีโอที่มีสองภาษาและภาษาเดียวต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหูหนวกและหูตึง จากวิดีโอเพื่อการสอน 3 ประเภท คือ ก) วิดีโอที่มีสองภาษาซึ่งมีภาษามืออเมริกันกับคำบรรยายภาษาอังกฤษมาตรฐาน ข) วิดีโอภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียวกับคำบรรยายภาษาอังกฤษมาตรฐานเท่านั้น และ ค) วิดีโอที่มีภาษามือเพียงอย่างเดียว โดยตั้งสมมติฐานว่าอิทธิพลของคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษกับภาษามืออเมริกันจะเป็นเครื่องช่วยในการสอนที่ดี เพิ่มความ

เข้าใจในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน นอกจากนี้ยังได้ตั้งสมมติฐานเพิ่มอีกว่า วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนผสมผสานความรู้ในภาษามืออเมริกันเข้ากับคำบรรยายเพื่อความเข้าใจความหมาย ผลการศึกษาปรากฏว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ไม่มีความแตกต่างกัน (Meyers – Sinett. 1997)

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหูหนวก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แบบฝึกการรับรู้ความแตกต่างทางสายตา 3 แบบ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการฝึกการรับรู้ความแตกต่างทางสายตาภายในกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าความเข้าใจในการอ่านด้านคำศัพท์ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความเข้าใจเนื้อเรื่องนั้น ปรากฏผลดังนี้คือ กลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการฝึกการจำแนกความแตกต่างแบบใช้ภาพกับกลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการฝึกการจำแนกความแตกต่างแบบใช้ตัวอักษร มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองที่ 2 ซึ่งได้รับการฝึกการจำแนกความแตกต่างแบบใช้ตัวอักษรกับกลุ่มทดลองที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึกการจำแนกความแตกต่างแบบใช้ภาพและตัวอักษร มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองที่ 1 ซึ่งได้รับการฝึกการจำแนกความแตกต่างแบบใช้ภาพกับกลุ่มทดลองที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึกการจำแนกความแตกต่างแบบใช้ภาพและตัวอักษร มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (จำเริญ จิตจำ. 2529 : บทคัดย่อ)

การศึกษาผลของการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเป็นภาษาเขียนร่วมกับภาพท่าภาษามือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ความคงทนในการเรียนรู้ และทัศนคติต่อรูปแบบหนังสือของนักเรียนหูหนวก ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหูหนวกกลุ่มที่อ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเป็นภาษาเขียนร่วมกับภาพท่าภาษามือมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่อ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเป็นภาษาเขียนตามปกติ นักเรียนหูหนวกกลุ่มที่มีระดับสติปัญญาสูงมีผลสัมฤทธิ์ด้านการจำ การเรียงลำดับคำของประโยคสูงกว่ากลุ่มนักเรียนหูหนวกที่มีระดับสติปัญญาต่ำ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของหนังสือ ระดับชั้น และระดับสติปัญญา มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการจำตัวสะกดของคำศัพท์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของหนังสือกับระดับชั้นมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน นักเรียนหูหนวกกลุ่มที่มีระดับสติปัญญาสูงมีความคงทนในการเรียนรู้ ด้านการจำ การเรียงลำดับคำของประโยคสูงกว่ากลุ่มนักเรียนหูหนวกที่มีระดับสติปัญญาต่ำ และนักเรียนหูหนวกทุกกลุ่มมีทัศนคติที่ดีต่อหนังสือที่มีเนื้อหาเป็นภาษาเขียนร่วมกับภาพท่าภาษามือ (วิรัตน์ชัย ยงวณิชย์. 2535 : บทคัดย่อ)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านมีหลายความหมาย ขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร มีนักการศึกษาที่สนใจทางการอ่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วรรณี โสมประยูร (2537 : 121) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการทางสมอง ที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

บันลือ พฤษะวัน (2538 : 2) ได้จำแนกความหมายของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด
 2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำ หรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน
 3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน
- นพดล จันทรพิชญ (2539 : 73) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการในการแปลความหมายตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเองแล้ว ผู้อ่านก็นำความคิดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

รูบิน (Rubin. 1993 : 6 – 7) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่าน และการรับรู้ถึงความหมายของคำโดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน

ครอเลย์ (Crowley. 1995 : 14 – 15) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนซึ่งรวมไปถึงความสามารถในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ๆ ในขณะที่ผู้อ่านได้รับจากสิ่งที่ผู้อ่านมองเห็น โดยใช้กระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็น แล้วสื่อความหมายจากสัญลักษณ์ที่อ่านได้

อรัญญา ฤาชัย (2541 : 18) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความเข้าใจจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดแล้วสามารถนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ศศิธร วงศ์ชาลี (2542 : 12) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เดือนใจ กรูยกระโทก (2543 : 15) ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร เป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดของตนเอง เพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ที่อ่านระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน แล้วนำความคิดความเข้าใจที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่ง ทำให้บุคคลสามารถใช้เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังที่ บันลือ พฤษะวัน (2538 : 10 –11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
2. เด็กที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับ สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้อย่างมั่นใจ
3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง
4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต
5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีในการรับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง
6. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนในด้าน

การเมือง การปกครอง

7. การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลิน และพัฒนาด้านจิตใจอีกด้วย

8. การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม พัฒนาตนเองและอาชีพของตนได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539 : 1) ให้ความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้่านทุกคน

เสริมศรี หอทิมาวรกุล (2539 : 348) กล่าวว่า นอกจากการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญของการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในด้านอื่น ๆ อีก ดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะต้องการหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ
2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล
3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะได้อ่านเอกสารความรู้ในการปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ
4. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเราอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับคนอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น

จากความสำคัญของการอ่านดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อบุคคลที่จะนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้และความคิดให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข

3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านแต่ละครั้งจะมีจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ซึ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน นักการศึกษาได้เสนอแนะจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2533 : 21) กล่าวว่า การอ่านโดยทั่ว ๆ ไปมีจุดมุ่งหมายหลัก 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อ “ทำเป็น”)
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า (เพื่อ “คิดเป็น”)

วรรณิ์ โสมประยูร (2537 : 127 – 128) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิจัยจากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่านคำโฆษณาต่าง ๆ
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่องไฟฟ้า
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

เกรลเล็ท (Grellet. 1994 : 4) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน
 2. การอ่านเพื่อหาความรู้จากข้อมูลต่าง ๆ
- สนิท ตั้งทวี (2538 : 279) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ ดังนี้
1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
 2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
 3. อ่านเพื่อต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง
 4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
 5. อ่านเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับในวงสังคม
 6. อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน

นพดล จันทรเพ็ญ (2539 : 74 – 75) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ
3. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ
4. อ่านเพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง

เตือนใจ กรุยกะโทก (2543 : 18) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ อ่านเพื่อความสนุกสนาน หรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่กล่าวมาอาจสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และเพื่อความบันเทิง ซึ่งขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายและความสนใจของผู้อ่าน เพื่อนำความรู้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์

4. ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับเป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่าน ไม่สามารถจับใจความของสิ่งที่อ่านแล้ว ก็จะไม่สามารถนำความรู้ ความคิดจากสิ่งที่ตนอ่านไปใช้ประโยชน์ได้ ดังที่ นิลวรรณ สิทธิอาษา (2539 : 18) ได้สรุปความหมายของความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน เกิดเป็นความเข้าใจขึ้น

สกุณา เปลี่ยนกลาง (2541 : 14) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ และสามารถสรุปจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ตีความ ขยายความ

สุภาพร อินทร์หอม (2542 : 8) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางความคิดและทางภาษาที่มีอยู่ รวมทั้งประสบการณ์ของผู้อ่าน เพื่อทำความเข้าใจ ตีความในข้อความที่อ่านได้ตรงกับความต้องการ และสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้ ก็ถือว่าการอ่านนั้นได้ประสบผลสำเร็จแล้ว

ศิริลักษณ์ กล้านาค (2542 : 34) ได้สรุปความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในกระบวนการอ่าน ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ความสามารถทางภาษาที่มีอยู่ รวมทั้งประสบการณ์และความคิดของผู้อ่านรวมกัน เพื่อทำความเข้าใจและตีความข้อความหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่าน สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์และความคิดที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารแก่ผู้อ่านได้ถูกต้อง

ศศิธร วงศ์ชาลี (2542 : 18) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ และสามารถสรุปจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการแปลความ ตีความ ขยายความ และประเมินค่า ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจคำศัพท์ สามารถเรียงลำดับความได้ จับความคิดสำคัญได้ ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันไป

สรุปความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจความที่อ่านได้ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ และสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ด้วยการแปลความ ตีความ ขยายความ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านซึ่งมีระดับความเข้าใจที่แตกต่างกันออกไป เพื่อทำความเข้าใจ ข้อความ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่านได้ถูกต้อง ตรงกัน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับ 4 และ 7 จำนวน 72 คน ที่มีปัญหาเรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มทดลองจะได้รับการฝึกอ่านโดยวิธีฟังพาดังกันและกัน โดยวิธีให้คาดเดาความก่อนอ่านล่วงหน้าเพื่อฝึกตั้งคำถาม สรุปเรื่องที่อ่าน และชี้ประเด็นที่ยากต่อการทำความเข้าใจ ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับแนวทางการอ่านโดยวิธีฟังพาดังกันและกัน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนทั้ง 2 ระดับชั้น กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนจากการทำข้อสอบมาตรฐานก่อนและหลังการทดลองต่างกันมาก โดยกลุ่มทดลองจะมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม (Linda and Naney. 1990 : 470 – 472)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบเอริกกับการสอนปกติ ผลปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบเอริกสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้รับการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จุไรรัตน์ เพิ่มสุข. 2538 : บทคัดย่อ)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมแผนภาพโครงเรื่องกับกิจกรรมภาพชุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และทั้งสองวิธีทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้น (สมพร วัฒนศิริ. 2538 : 96)

การศึกษาการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจ โดยใช้แนวการสอนอ่าน เอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการทดลองปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมสูงกว่าเกณฑ์การประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ปิยลักษณ์ พุกกะวัน. 2541 : บทคัดย่อ)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความ การทำแบบฝึกหัดและการเขียนภาพโครงเรื่อง ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความ การทำแบบฝึกหัดและการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง มีความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สกุณา เปลียนกลาง. 2541 : บทคัดย่อ)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

1. ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า มปก. หรือ CLE ได้รับการพัฒนาและทดลองเป็นครั้งแรกในโรงเรียน เทเรเกอร์ พาร์ค (Traeger Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนชานเมืองของเมือง แอลิส สปริงส์ (Alice Springs) รัฐนอร์ธเทิร์น แทรพทอรี ประเทศออสเตรเลีย โรงเรียนดังกล่าวมีนักเรียนเป็นชาวพื้นเมืองออสเตรเลีย (Aborigines) ประมาณร้อยละ 90 ซึ่งมีปัญหาในการสื่อสารภาษาอังกฤษทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเทเรเกอร์ พาร์ค จึงริเริ่มโครงการเทเรเกอร์ พาร์คขึ้น ด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาลออสเตรเลีย ในช่วง ค.ศ.1980 – 1985 โดยมีไบรอัน เกรย์ (Brian Gray) และจูเลีย ไพร์ซ์ (Julia Price) เป็นผู้นำในการพัฒนาโครงการร่วมกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์และการรู้หนังสือ (Literacy) ได้แก่ ริชาร์ด วอล์คเกอร์ (Richard Walker) และ

เนีย ดอร์ (Nea Dore) โครงการดังกล่าวได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมาก เนื่องจากนักเรียนส่วนมากในโรงเรียนสามารถพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนได้ดี รักการอ่าน และการเขียนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาต่าง ๆ น้อยลงอีกด้วย โครงการดังกล่าวได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากนักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษาทั้งหลายในประเทศออสเตรเลียและได้รับการเผยแพร่ในประเทศต่าง ๆ ทั้งในเอเชีย และยุโรป

สำหรับประเทศไทยในปี พ.ศ. 2527 เสวลักษณะ รัตนิวิธ ได้ติดต่อขอคณะผู้เชี่ยวชาญในการสอนดังกล่าว นำโดย ริชาร์ด วอล์คเกอร์ และเบรندن บาร์ทเลทท์ (Brendan Bartlett) มาร่วมกันจัดทำโครงการเพื่อพัฒนาการสอนอ่านและเขียน ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยได้รับความร่วมมือ และการสนับสนุนจาก ศาสตราจารย์ ดร.อารี สันหลวี อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน และสมาคมผู้ปกครองของโรงเรียน ซึ่งได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่านในโรงเรียนเพื่อทดลองการสอน และเริ่มทดลองวิจัยเชิงปฏิบัติการแก่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ.2527 และภาษาไทยเมื่อปี พ.ศ.2528 ผลของการทดลองนักเรียนสามารถพัฒนาการสื่อสารได้ดีทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน รวมทั้งสนุกสนานในการเรียน รักการอ่าน และสนใจการอ่านมากขึ้น โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดรวบยอด อ่านและเขียนได้รวดเร็วมากหลังจากการทดลองวิจัยดังกล่าว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และโรตารีสากล จึงได้ร่วมมือกันดำเนินการวิจัยนำร่องโครงการพัฒนาภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ณ โรงเรียนชายแดน จังหวัดสุรินทร์ ในปี พ.ศ. 2530 และขยายผลการทดลองในเขตอีสานใต้ ระหว่างปี พ.ศ.2531 – 2536 รวมทั้งในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่างปี พ.ศ.2533 – 2538 ด้วยการสนับสนุนเงินทุน 3 เอช ของมูลนิธิโรตารีของโรตารีสากล จุดมุ่งหมายสำคัญของโครงการดังกล่าว คือการพัฒนาการรู้หนังสือในระดับปฏิบัติการของนักเรียนไทยในระดับประถมศึกษา ซึ่งหมายถึงความสามารถในการสื่อสารทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนในระดับที่มีวิจารณญาณ สามารถนำความรู้มาพัฒนาคุณภาพชีวิต และศึกษามวลประสบการณ์หรือวิชาต่าง ๆ ได้ คณะทำงานซึ่งประกอบด้วย เสวลักษณะ รัตนิวิธ นักวิชาการจากต่างประเทศและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ในด้านการรู้หนังสือ และในด้านการวัดและประเมินผลทางภาษา ได้พัฒนาและทดลองรูปแบบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เพิ่มเติมเนื่องจากรูปแบบการสอนเดิมในโครงการเทอร์เกอร์ พาร์ค ซึ่งได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วในโครงการนำร่อง ระหว่างปี พ.ศ.2530 – 2531 โดยจัดรูปแบบการสอนเดิมนั้นเป็นรูปแบบการสอนที่ 1 สำหรับการสอนในระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 รูปแบบการสอนที่ 2 สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 และรูปแบบการสอนที่ 3 สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 โดยมีวัตถุประสงค์ในการสอน รวมทั้งการจัดกระบวนการเรียนการสอน และวิธีการสอนแตกต่างกันตามระดับความสามารถ ความสนใจ และความถนัดของนักเรียน

ผลการวิจัยทั้งในเขตอีสานใต้ และในเขต 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ สอดคล้องกับผลวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งทดลองขยายผลโครงการไปทั่วประเทศ โดยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้ง 3 รูปแบบการสอน สามารถพัฒนาการรู้หนังสือขั้นปฏิบัติการได้ดีเป็นที่น่าพอใจยิ่ง แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมอย่างเห็นได้ชัด สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จึงกำหนดให้โรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัดทำการสอน

ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทั้งประเทศ โดยเริ่มอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ.2539 เป็นต้นมา (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์. 2540 : 121 – 122)

2. หลักการและแนวทฤษฎีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

หลักการและแนวทฤษฎีของวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา อิงหลักการและการสอนภาษาหลายทฤษฎี ดังนี้

2.1 แนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach)

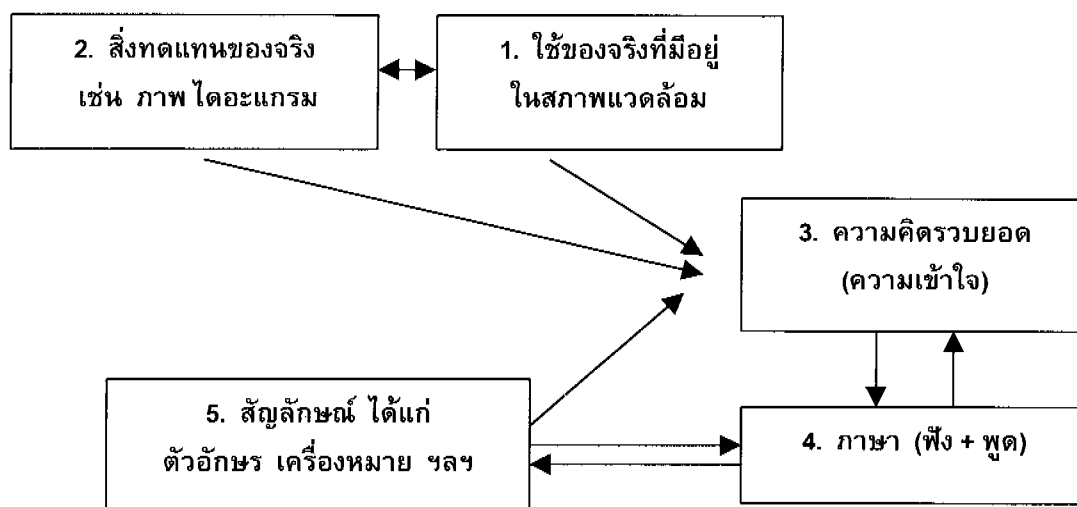
แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้เน้นการใช้ภาษาของนักเรียนเป็นหลักโดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนซึ่งอาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ เน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความรู้สึกริ่กอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่นักเรียนตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องจัดให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ครูมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำและแก้ไขให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง กิจกรรมดังกล่าวได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อย เพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง - พูดร่วมกัน

2.2 แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach)

ทฤษฎีการสอนแบบนี้เน้นการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่นักเรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของนักเรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังได้ ถ้าครูเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับนักเรียน

การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่นักเรียนนั้นจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้องซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ ดังผังภาพต่อไปนี้

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมดังผังภาพ ข้อที่ 1 ได้แก่ วัตถุต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยเห็นและใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามถ้าจะนำของทุกอย่างมาให้นักเรียนได้เห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการใช้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านั้น ได้แก่ รูปภาพ ผังภาพ ก็อาจช่วยให้นักเรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี (ดังภาพข้อที่ 2) เพราะนักเรียนจะสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังความจริงที่เขาเคยพบเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอดเข้าใจมาแล้วเขาพูดกันได้อย่างไร การพัฒนาการฟัง การพูด ก็ย่อมจะง่ายและเป็นที่เข้าใจได้มากขึ้นเมื่อนักเรียนได้พบสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรที่เขียนขึ้นโดยมีความหมายตามที่เคยฟังเคยพูดมาก่อน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดก็จะชัดเจนมากขึ้นกระบวนการนี้เป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจถูกต้อง ตามลักษณะการรับรู้ภาษาของมนุษย์ทั่วไป

2.3 ทฤษฎีการสอนอ่าน

ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ

แนวทฤษฎีการสอนการอ่านให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 21 ; อ้างอิงจาก Smith. 1973 : 1973 *Psycholinguistics and Reading* ; Goodman. 1973 : *Elementary English*.) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปตามธรรมชาติ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อเข้าใจสัญลักษณ์ หรืออักษรเพียงตัวเดียวแต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่านการถ่ายโยงความคิดรวบยอดทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจประสบการณ์เดิมและการระลึกสิ่งที่อ่านได้

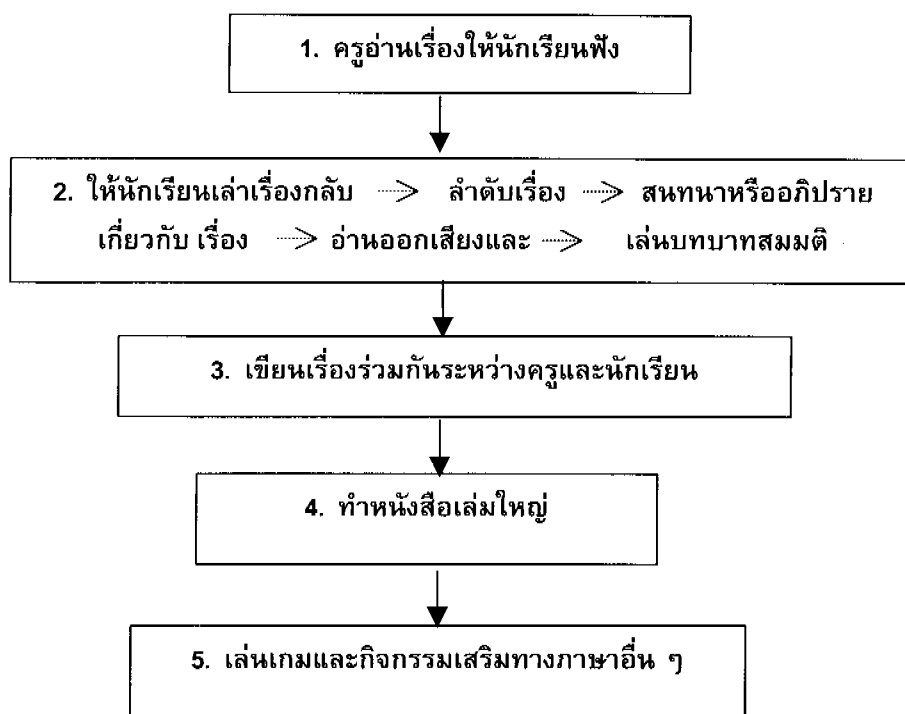
ด้วยหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ประการดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเน้นการพัฒนาภาษาในบริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติโดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาซึ่งโบราณ เกรย์ ผู้ริเริ่มได้เขียนไว้เมื่อครั้งการประชุมสัมมนาทางภาษาศาสตร์ประยุกต์ประจำปี ค.ศ.1987 ณ ประเทศออสเตรเลียว่า “แน่นอนที่สุดพื้นฐานสำคัญที่สุดสำหรับโปรแกรมทางภาษาอันสมเหตุสมผลและจะประสบความสำเร็จได้นั้นคือการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้กระบวนการเรียนรู้ธรรมชาติที่เด็กเคยรู้จักมักคุ้นมาแล้วเป็นอย่างดี”

การจัดชั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานั้นจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะภาษาไทยไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การเขียนในลักษณะทักษะสัมพันธ์หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะใช้บริบทภาษาจากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนเข้านั้นโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสื่อสารซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนเป็นหลักเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและเกิดความคล่องตัวจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาจนถึงขั้นนำไปประยุกต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเน้นการสอนความหมายของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษาอันได้แก่รูปพยางค์ สระ ตัวสะกด และหลักเกณฑ์ทางภาษา

3. ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและแนวทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับการพัฒนาขึ้น ให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายรวมของเรื่องไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น ฟัง และเขียน แต่ยังเน้นกระบวนการอ่านที่สำคัญแก่นักเรียนอีกด้วย โดยพยายามให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคในการอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจการใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนการสอนดังกล่าว แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน อย่างต่อเนื่องกัน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการสอนทั้ง 5 ขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วย เวลาการเรียนรู้ (Learning Time) ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัย และสติปัญญา บางคนอาจเรียนได้ช้า บางคนเรียนได้เร็ว การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การใช้เวลาแก่นักเรียนในการฝึกปฏิบัติทางภาษามาก ๆ (Engaged Time) ย่อมช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มาก (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 22-23)

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ในแต่ละขั้นตอนของการสอนนั้น ก่อนลงมือสอนครูจำเป็นต้องเข้าใจการจัดกิจกรรมของครูและนักเรียนโดยละเอียดตามลำดับทุกขั้นตอนอย่างครบถ้วน การข้ามขั้นตอนหรือการรีบเร่งให้จบอย่างรวดเร็วในแต่ละขั้นตอน จะมีผลทำให้การพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง

ในขั้นตอนนี้ ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังอย่างมีชีวิตชีวา โดยอาศัยเทคนิคการเล่าเรื่องให้นักเรียนสนใจฟัง ไม่ควรอ่านไปเรื่อย ๆ ตามหนังสือแต่ละหน้า และไม่จำเป็นต้องใช้นิ้วชี้ไล่ตามตัวอักษร

ในขณะที่อ่าน อ่านทำนองการเล่าเรื่องก็เพียงพอแล้ว คำบางคำหรือบางประโยค ครูจำเป็นต้องแสดงท่าทางประกอบไปด้วย ถ้าภาพยังไม่สามารถสื่อความหมายได้เพียงพอ เช่น คำหรือประโยคที่แสดงความรู้สึกได้แก่คำว่า “เสียใจ” “ดีใจ” “เหนื่อย” เป็นต้น

กระบวนการเรียนการสอนในขั้นนี้ ครูควรใช้การสนทนากับนักเรียนเข้าช่วยในการสื่อความหมายโดยใช้คำถามง่าย ๆ และให้ดูจากภาพประกอบเรื่องในแต่ละหน้าทุกหน้า ตั้งแต่หน้าปกจนถึงท้ายเล่ม เช่น ภาพนี้คืออะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดถึงเกี่ยวกับเรื่อง โดยเน้นการใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะเริ่มพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายต่าง ๆ ของคำในเรื่องได้โดยง่ายและถูกต้อง

การประเมินผล : นักเรียนสามารถตอบคำถามจากประโยคคำถามอะไร ที่ไหน อย่างไร ได้ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง สทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายในรายละเอียดของเรื่องได้ กระบวนการเรียนการสอนในขั้นนี้ ครูอาจดำเนินการสอนต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 1 ได้ในทันทีถ้าเวลาในคาบเรียนยังมีอยู่ หรือนักเรียนยังไม่แสดงความรู้สึกเบื่อหน่ายหรือเหนื่อยล้าเสียก่อน

ครูเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการถามคำถามง่าย ๆ ให้นักเรียนเล่าเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 เช่น ไหนลองเล่าให้ครูฟังซิว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องอะไร มีใครบ้างหรือมีอะไรบ้างในเรื่อง แล้วอย่างไรต่อละ

ครูพยายามกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้พูด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปแล้ว ครูอาจใช้รูปภาพประกอบในแต่ละหน้าให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องเพื่อช่วยให้นักเรียนเล่าเรื่องได้ง่ายขึ้น เมื่อนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องและลำดับเรื่องได้จนจบแล้ว ครูควรย้อนกลับมาถามคำถามและสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องอีกครั้งเป็นการทบทวน หรือเปิดหนังสือใหม่ที่ละหน้าแล้วสนทนากันเกี่ยวกับภาพในแต่ละหน้านั้น ในแต่ละหน้าที่นักเรียนกับครูสนทนากัน ครูควรอ่านออกเสียงเรื่องในหน้านั้นอีกครั้งอย่างชัดเจน และให้นักเรียนอ่านตอบ ข้อควรระวัง ครูไม่ควรให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ เพราะนักเรียนจะรู้สึกเบื่อหน่ายและขาดความสนใจในการอ่านทันที

เมื่อนักเรียนลองอ่านออกเสียงตามครูแล้ว ครูควรให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยเลือกอาสาสมัครออกมาเป็นผู้แสดงตามบทบาทของตัวละครต่าง ๆ นักเรียนที่เหลือให้อ่านออกเสียงตามครู คล้ายกับครูเป็นผู้กำกับการแสดงและกำกับบอกบท ในระยะแรก ๆ นักเรียนบางคนอาจไม่กล้าอาสาออกมาเล่นบทบาทสมมติ ครูควรใจเย็นและให้นักเรียนทุกคนได้ลองเล่นบทบาทสมมติเป็นตัวละครต่าง ๆ พร้อม ๆ กันเสียก่อนสักเที่ยวหนึ่ง จากนั้นจึงค่อยเรียกนักเรียนที่ค่อนข้างกล้าออกมาแสดงก่อน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกได้เกิดความคุ้นเคยกับบทบาทที่เพื่อน ๆ ได้แสดงแล้ว และช่วยให้เกิดความมั่นใจมากขึ้นเมื่อถึงคราวตนต้องออกไปแสดง

ครูต้องใช้ความอดทนในการสอนหน่วยการเรียนรู้แรก ๆ เพราะนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีสอนแบบใหม่มาก่อน และยังไม่ชินกับการแสดงออกมากนัก

การประเมินผล : สังเกตความถูกต้องจากการเล่าเรื่องย้อนกลับของนักเรียน การลำดับเรื่อง การสื่อความเข้าใจเนื้อเรื่องจากการแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องราวร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

จุดมุ่งหมาย :

1. เพื่อฝึกการระลึกเรื่องที่ฟังจากการอ่านได้
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรที่ใช้แทนความหมายของคำต่าง ๆ ที่เคยเรียนรู้มาแล้วในขั้นตอนที่ 1 และ 2 จากการฟังและพูด
3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลีลาของการเขียนตัวอักษรและความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรนั้น

4. เพื่อให้นักเรียนสื่อความหมายของตนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนได้

5. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์ และใช้จินตนาการในการสื่อความหมาย

ครูเริ่มนำสู่บทเรียน โดยการให้นักเรียนช่วยกันลำดับเรื่องที่อ่านและเล่นบทบาทสมมติมาแล้วอีกครั้ง ครูบอกกับนักเรียนว่าต่อไปนี้จะช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านกันมาแล้วเป็นหนังสือของนักเรียนเอง ครูใช้กระดาษแผ่นใหญ่ มีขนาดพอที่นักเรียนทั้งชั้นจะอ่านและมองเห็นได้อย่างทั่วถึงติดไว้บนกระดานหรือบน ข้างฝา จากนั้นครูจึงเริ่มให้นักเรียนตกลงกันว่าจะเริ่มเรื่องอย่างไร ใช้วิธีการถามตามไปเรื่อย ๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ครูต้องแน่ใจว่านักเรียนต้องการเขียนประโยคใดแน่ถ้าไม่ตกลงกัน ครูอาจต้องประนีประนอมหาข้อยุติในการเขียนประโยคนั้น ๆ เช่น นักเรียนชายบอกว่า มีดาบกับยายอาศัยอยู่ในกระท่อมหลังหนึ่ง แต่นักเรียนหญิงบอกว่า ครึ่งหนึ่งยังมีดาบกับยายอาศัยอยู่ในกระท่อมหลังหนึ่ง ครูควรถามความเห็นของนักเรียนทั้งชั้น หรือทั้งกลุ่มว่าต้องการเขียนประโยคใด ครูจะพิจารณาจากความเห็นส่วนใหญ่ของนักเรียน ถ้าประโยคที่นักเรียนคิดยังไม่ถูกต้องตามการใช้ภาษาที่ดี ครูก็ควรแก้ไขให้เสียก่อน โดยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจแล้วจึงลงมือเขียนประโยคนั้น ๆ ลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ (สำหรับนักเรียนชั้นต้น ๆ นักเรียนยังไม่สามารถเขียนตัวอักษรเองได้ ครูควรเป็นผู้เขียนเรื่องให้ทั้งหมด ในระดับชั้นสูงขึ้นนักเรียนสามารถเขียนได้เองอย่างดีแล้ว ครูอาจให้นักเรียนออกมาเขียนเอง)

ในขณะที่เขียนครูไม่ควรหันหลังให้นักเรียน ครูควรยืนเฝ้าติดตามข้างของกระดาษและเขียนเรื่อง นอกจากนี้แล้วทุกครั้งที่ยื่นคำลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ ครูควรออกเสียงคำนั้น ๆ ในขณะที่เขียนด้วยทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เห็นลีลาการเขียนที่ถูกต้อง และเข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษรที่เขียนนั้นไปด้วยในตัว

เมื่อครูเขียนคำหรือประโยคหนึ่ง ๆ จบแล้ว ครูควรให้นักเรียนอ่านทวนคำและประโยคซ้ำก่อนเขียนคำหรือประโยคใหม่ทุกครั้ง เมื่อเขียนเรื่องไปได้สักระยะหรือตอนหนึ่งของเรื่อง ครูควรให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบตามเรื่องที่เขียนไว้ และให้นักเรียนที่เหลืออ่านออกเสียงพร้อม ๆ กับทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงตอนที่เขียนค้างไว้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกว่าจะจบเรื่อง จากนั้นจึงให้นักเรียนช่วยกันอ่านทวนเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบและช่วยกันแต่งชื่อเรื่อง

ข้อสังเกต ในขณะที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องที่แต่งจากกระดาษแผ่นใหญ่นั้น ครูอาจใช้ไม้ชี้ตัวอักษรตามไปด้วย และอาจชี้คำสลับที่ให้อ่านบ้าง เพื่อดูว่านักเรียนอ่านได้แน่ หรือใช้การจำต่อเนื่องในประโยค

การประเมินผล : สังเกตการบอกลำดับเรื่องของนักเรียน การอ่านออกเสียงคำและประโยค ต่าง ๆ และการจำคำในประโยคต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียง และแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่านได้

ในขั้นนี้ ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 4 – 5 คน สำหรับในขั้นต้น ๆ นักเรียนยังเขียนเองไม่ได้ หรือยังเขียนไม่ค่อยดีนัก ครูควรเขียนเรื่องโดยลอกประโยคต่าง ๆ จากเรื่องที่เขียนไว้ในขั้นตอนที่ 3 ลงในกระดาษขนาดใหญ่พอที่จะใช้ทำหนังสือเล่มใหญ่เพื่อเป็นแหล่งในการเรียนรู้ของกลุ่มและนำมาอ่านหน้าชั้นเรียน ให้นักเรียนในชั้นอ่านและเห็นได้ชัดเจน

ครูควรตกลงกับนักเรียนว่า จะให้ครูเขียนหน้าใด วาดรูปที่ใด ครูจะเว้นที่ให้นักเรียนวาดภาพประกอบในแต่ละตอนของเรื่อง และให้นักเรียนวาดภาพไปตามแต่จะตกลงกันในกลุ่มของนักเรียนเอง

ครูควรเอาน้ำกระดาษที่เขียนแล้วแบ่งให้นักเรียนผลัดกันอ่านในกลุ่มเสียก่อน จากนั้นจึงแบ่งงานให้นักเรียนทุกคนได้วาดภาพประกอบตามเรื่อง ครูควรลอกเรื่องเขียนไว้หลาย ๆ ชุด เพื่อให้ นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ทำอย่างทั่วถึง เมื่อนักเรียนวาดภาพประกอบเสร็จแล้ว และช่วยกันอ่านเรื่องภายในกลุ่มของตน เรียบร้อยแล้ว จึงให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล ของตน ทั้งกลุ่มไว้ด้านหลังปก จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมผลงานโดยเรียงหน้ากระดาษหนังสือเล่มใหญ่ของตนให้เรียบร้อย แล้วนำไปให้ครูช่วยเย็บปกและหุ้มปกด้วยกระดาษขาวเพื่อให้คงทนพอที่จะใช้ได้นาน ๆ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำหนังสือเล่มใหญ่ของตนออกมาแสดง โดยช่วยกันอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น นักเรียนจะสนุกสนานในการอ่าน ฟัง เพราะได้เห็นผลงานที่ตนได้ออกมาวาดภาพประกอบเรื่องนั้น ๆ

การทำหนังสือเล่มใหญ่ มีอุปกรณ์ที่จำเป็นดังต่อไปนี้

ก. กระดาษแผ่นใหญ่ ราคาไม่ต้องแพง นำมาตัดเข้าให้พอดีกับขนาดที่ต้องการ
ข. กระดาษวาดเขียนสำหรับทำปก หรือกระดาษชนิดอื่น ๆ ที่สามารถนำมาทำปกได้
ควรให้มีขนาดใหญ่กว่ากระดาษที่ใช้เขียนด้านใน

- ค. กาวหรือแปรงเปียก
- ง. กรรไกร
- จ. ดินสอสี สีเทียน ฯลฯ (จะใช้ชนิดใดก็ได้)
- ฉ. ที่เย็บกระดาษ
- ช. สติกเกอร์รูปตัวอักษร (ไม่จำเป็นต้องใช้ ถ้าหาไม่ได้หรือไม่มี)
- ฉ. มิตัดกระดาษคุณภาพดี (ให้ครูเป็นผู้ใช้เท่านั้น)
- ญ. กระดาษขาว หรือกระดาษเทป
- ฎ. สีเมจิก (เฉพาะครูเป็นผู้ใช้เท่านั้น)

วิธีทำหนังสือเล่มใหญ่ (Big books)

พับกระดาษที่จะใช้เขียนตามขนาดที่ต้องการ ตัดตามยาวเพื่อให้เป็น 2 หน้ากระดาษหรือจะตัดกระดาษเป็นหน้าเดียวตามขนาดที่ต้องการก็ได้ แต่ต้องเผื่อขอบไว้สำหรับเย็บเข้าเล่มให้ขอบเรียบร้อย

เมื่อพับกระดาษเป็นคู่หรือเย็บกระดาษหน้าเดียวเป็นเล่ม ขอบของหนังสืออาจไม่เท่ากันหรือไม่สม่ำเสมอ ควรใช้กรรไกรเล็มปลายกระดาษให้เรียบร้อย

ตรวจสอบเรื่องและรูปภาพที่เขียนไว้ในขั้นตอนก่อน เพื่อให้นักเรียนลอกตามด้วยตัวบรรจง ในระยะต้น ๆ (แรกเรียนเด็กยังเขียนไม่ได้ ครูจะเป็นผู้เขียนให้) และติดรูปหรือวาดภาพประกอบตามใจชอบ ครูควรช่วยนักเรียนโดยให้คำแนะนำและให้นักเรียนออกแบบหนังสือของตนเองอย่างเสรี ก่อนลงมือเขียน ตัวหนังสือควรตีเส้นด้วยไม้บรรทัดไว้ก่อน เพื่อให้การเขียนของนักเรียนมีระเบียบและอ่านได้ง่าย ระหว่างบรรทัดควรเว้นช่องห่างประมาณ 3 เซนติเมตร ควรเหลือขอบไว้เพื่อการเย็บเล่มหรือเข้าปก

การเข้าปก ก่อนจะลงสีจึงควรใช้ดินสอเขียนตัวอักษรเพื่อไม่ให้เลอะเทอะ เมื่อนักเรียนเขียนหนังสือเรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนออกแบบปกให้สะดุดตา และช่วยกันเขียนตกแต่งให้สวยงาม ลงสีตัวอักษร หรือใช้สติ๊กเกอร์ตัวอักษรติดตกแต่งปกก็ได้

เมื่อทำปกเสร็จ นำปกมาเย็บเข้าเล่ม โดยเอากระดาษที่เขียนเรื่องและภาพประกอบ ซึ่งทำเสร็จเรียบร้อยแล้วไว้ข้างใน เย็บปกด้านนอกด้วยเครื่องมือเย็บกระดาษโดยระยะที่จะเย็บให้เรียบร้อย ประมาณ 3 ช่วง ตามแนวสันปก ถ้าจะทำปกในลักษณะเปิดขึ้นด้านบนก็ต้องเย็บหรือเข้าเล่มตรงกลางด้านบนโดยระยะให้เปิดได้สะดวก และถาวร เมื่อเย็บเข้าปกเรียบร้อยแล้วใช้กระดาษขาวหุ้มสันปกให้เรียบร้อย ถ้าจะให้หนังสือมีความคงทนมากขึ้น อาจใช้พลาสติกชนิดบางใสปิดทับหน้ากระดาษที่เขียนในแต่ละหน้า

หมายเหตุ ในการทำหนังสือควรใช้วัสดุอุปกรณ์ที่อาจหาได้ง่ายเท่าที่จะทำได้ และประหยัดที่สุด ไม่จำเป็นต้องใช้เวลามากและใช้เงินฟุ่มเฟือย ทั้งนี้เพียงเพื่อให้ นักเรียนสนุกสนานในการทำงานร่วมกัน และเห็นคุณค่าของงานที่ทำ เพื่อนำไปใช้เป็นแหล่งในการเรียนรู้เท่านั้น

ประเมินผล :

1. สังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม การเก็บของเข้าที่ การรู้จักแบ่งปันและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้งานเสร็จลุล่วงไปด้วยดี
2. สังเกตภาพที่สื่อความหมายของเรื่องว่ามีความสอดคล้องกับเรื่องได้ดี

ขั้นตอนที่ 5 ให้นักเรียนเล่นเกมหรือกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น

จุดมุ่งหมาย : เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาด้วยองค์ประกอบย่อยของภาษา ต่าง ๆ จนเกิดความแม่นยำ สามารถอ่าน เรียบเรียงคำเป็นประโยค สะกดคำได้ เขียนคำและประโยคได้ รวมทั้งเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ยกมาได้แล้ว

ในขั้นตอนนี้ ครูจะให้นักเรียนใช้หนังสือเล่มใหญ่ของกลุ่มเป็นแหล่งในการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนได้ค้นคว้า การสะกดคำ การเขียนคำ และประโยค พร้อมทั้งความหมายของคำและประโยคจากหนังสือ

เกมที่เล่นได้ง่าย ใช้วัสดุสิ้นเปลืองน้อย และมีประสิทธิภาพคือ การใช้บัตรคำ

เกมที่ใช้เสริมกิจกรรมทางภาษาอื่น ๆ อาจนำมาใช้ได้ด้วยจุดมุ่งหมายต่าง ๆ กัน เช่น เกมฝึกการประสมคำใหม่ การผันเสียง ฯลฯ กิจกรรมอื่น ๆ อาจนำมาแทรกได้ เช่น การแสดงท่าทางประกอบเสียง ฯลฯ การใช้กิจกรรมใดก็ตาม ต้องพิจารณาเสียก่อนว่า เนื้อหาในกิจกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนอยู่หรือไม่

การประเมินผล : สังเกตความถูกต้องในการทำกิจกรรมทางภาษาในแต่ละจุดประสงค์ เช่น ความถูกต้องในการเทียบคำ การเรียบเรียงคำเป็นประโยค การเขียนสะกดคำ การจัดหรือเขียนเครื่องหมายวรรคตอนในประโยค หรือในการเล่นเกมนต่าง ๆ

หนังสือประเภทนิทานและสารคดี ไม่มีข้อแตกต่างมากนักในขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะต่างกันเพียงในหนังสือประเภทสารคดี ซึ่งจะไม่มีตัวละครมากนัก หรือไม่มีเลยในการแสดง บทบาทสมมตินักเรียนจะใช้จินตนาการในการแสดงมากกว่าการแสดงออกทางกายและอารมณ์

หนังสือประเภทวิธีการนั้น กระบวนการของกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 1 และ 2 จะกระทำได้นี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ในขั้นตอนนี้จะเปลี่ยนแปลงไปดังนี้

ก. แนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง เช่น เรื่อง “มาทำหมวกกันเถอะ” ครูจะ แนะนำวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำหมวก อันได้แก่ กระดาษแข็ง ที่ทำเป็นแบบของหมวก กระดาษสำหรับทำหมวก ที่หนีบกระดาษ กาว ฯลฯ

วิธีแนะนำ ครูจะยกวัสดุแต่ละชิ้นออกมาแสดงให้นักเรียนดู พร้อมทั้งคำถามดัง ๆ ว่า เรียกว่าอะไร เช่น ชูกระดาษขึ้นพร้อมทั้งพูดว่า “กระดาษ” พูดซ้ำ ๆ กัน 2 – 3 ครั้ง ทำอย่างนี้จนกว่าจะหมดวัสดุที่จะแสดงแล้ว

ข. ครูสาธิตวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจน เช่น

หนึ่ง - วางกระดาษลงบนโต๊ะ

สอง - ทาบแบบกระดาษลงบนกระดาษแผ่นนี้ (ชี้ไปด้วย)

สาม - ใช้ดินสอลากเส้นไปรอบ ๆ แบบกระดาษ

ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนาหรืออภิปราย อ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมติ

ในขั้นตอนนี้ ให้นักเรียนลองเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไป และลองลำดับเรื่องราว ครูทำอย่างไบบ้าง ช้า ๆ เช่น “เมื่อก็ครูทำอะไรเอ๋ย หนูจำได้ไหมว่าครูทำอะไร เอาไหนลองนึกซิ หนึ่ง... ทำอย่างไร แล้วต่อไปละ” ฯลฯ

จากนั้นให้นักเรียนลองพูดทำตามครูถึงขั้นตอนในการทำสิ่งต่าง ๆ อย่างช้า ๆ แต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน หลังจากนั้น ครูจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกประมาณ 4 – 5 คน พร้อมทั้งแจกวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ให้ครบทุกกลุ่ม และให้นักเรียนทุกคนทำสิ่งที่เรียนมากับครู ก่อนลงมือทำควรให้นักเรียนทุกคนลองพูดทบทวนลำดับขั้นตอนของวิธีการที่ทำการเหล่านี้อีกครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนลงมือทำ ครูคอยเดินดูช่วยเหลือและแนะนำนักเรียนในแต่ละกลุ่มให้ทำงานได้สำเร็จเรียบร้อย และเตรียมผลงานของกลุ่มไว้ พร้อมทั้งช่วยกันเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกัน

ครูให้นักเรียนช่วยกันลำดับขั้นตอนวิธีการทำสิ่งนั้นอีกครั้งและเริ่มตกลงกันเขียนเรื่อง เกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งนั้น ๆ เป็นขั้น ๆ หรือเป็นข้อ ๆ ก็ได้ เช่นเดียวกับที่เคยกล่าวมาในขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 4 และที่ 5 ก็จะดำเนินการไปเหมือนที่กล่าวมาแล้วในขั้นตอนที่ 4 และ 5 ในการสอนหนังสือประเภทนิทานหรือสารคดี

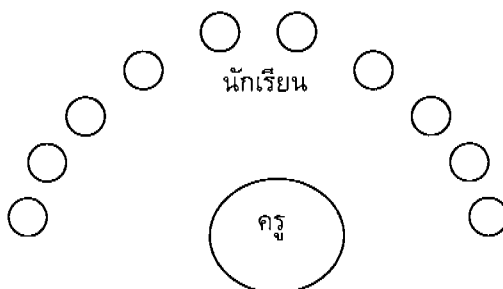
ในการทำหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนวาดภาพประกอบหรือเรียงภาพถ่ายของกิจกรรมตามวิธีการในแต่ละขั้นตอนด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2533 : 24 – 32)

5. เทคนิคบางประการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์มีขั้นตอนการสอนเป็นกระบวนการที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง ครูจำเป็นต้องใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพัฒนาภาษาของนักเรียน ดังต่อไปนี้

การจัดห้องเรียน

ครูควรจัดห้องเรียนให้มีบริเวณโล่ง และกว้างพอควรสำหรับนักเรียนทำกิจกรรม ให้นักเรียนนั่งกับพื้น หรือบนเก้าอี้เล็ก ๆ ในลักษณะครึ่งวงกลมรายรอบครู ดังแผนภูมิต่อไปนี้

การจัดห้องเรียนในลักษณะนี้ จะช่วยให้ครูและนักเรียนมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ซึ่งจะง่ายต่อการสอน และการใช้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน นอกจากนี้แล้วการควบคุมวินัยก็จะง่ายขึ้นด้วย เพราะครูสามารถกวาดสายตาไปได้อย่างทั่วถึง นักเรียนจะมีความรู้สึกว่าได้เรียนอยู่ในสภาพเป็นกันเองกับครูมากขึ้น และพันบรรยากาศของห้องเรียนที่ซ้ำซากจำเจแบบเดิม

การใช้คำถาม

ครูจำเป็นต้องมีความสามารถในการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้เรียนรู้ และใช้คำถามเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน คำถามที่ครูใช้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. คำถามระดับต่ำ
2. คำถามระดับสูง

ลักษณะของคำถามระดับต่ำ

1. คำถามให้สังเกต

เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงจากการจำ การสังเกตสิ่งที่ได้ฟัง ได้เห็น เช่น ถามว่าภาพนี้มีใครบ้าง เขากำลังทำอะไร

2. คำถามทบทวนความจำ

ใช้คำถามต่อเมื่อต้องการให้นักเรียนระลึกเรื่องที่ฟังได้เช่น “เห็นอะไร...”แล้วอะไรอีก

3. คำถามเร้าความสนใจ

คำถามชนิดนี้บางครั้งใช้เร้าความสนใจเพื่อให้การสอนราบรื่น เช่น “นักเรียนดูซิคะว่าใครเป็นเด็กที่ปฏิบัติตนไม่น่ารัก” หรือต้องการให้นักเรียนสนใจติดตามเรื่องที่ครูเล่าต่อไป เช่น “คอยดูนะหน้าต่อไปอย่างไร” หรือ “จะมีอะไรเกิดขึ้นต่อไป”

4. คำถามนำ

เป็นคำถามที่เน้นเรื่องที่สอนและดึงความสนใจของนักเรียนเมื่อถามแล้วจะได้คำตอบใช่ จริง ถูกต้อง เช่น “กระรอกมีสองตัวใช่ไหม”

5. คำถามบ่งชี้

เป็นคำถามที่กำหนดข้อมูลหลายอย่าง แล้วให้นักเรียนเลือกตามข้อมูลที่ต้องการ โดยครูจะพูดคำตอบหลาย ๆ คำ ซึ่งมีทั้งคำตอบที่ถูกและไม่ถูกปนกัน เช่น “กระรอกสองตัวสีอะไรบ้าง สีเขียว สีชมพู สีส้ม สีน้ำตาล”

6. คำถามที่ใช้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ บอกความหมาย

เช่น “ไว้มีความหมายว่าอย่างไร” “บ้านคืออะไร”

ลักษณะของคำถามระดับสูง

1. คำถามให้อธิบาย

เป็นคำถามที่ถามแล้วนักเรียนจะต้องนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาสรุปเป็นคำถาม เช่น “ทำไมคนจึงตัดต้นไม้”

2. คำถามเปรียบเทียบ

เป็นคำถามที่ถามเพื่อต้องการให้นักเรียนนำคุณสมบัติลักษณะ สี ขนาด รูปร่าง น้ำหนัก จำนวน ปริมาณ คุณภาพ ฯลฯ มาเปรียบเทียบกับกัน เช่น “ระหว่างกระรอกสีน้ำตาลกับกระรอกสีชมพู นักเรียนชอบกระรอกสีอะไร”

3. คำถามจำแนกประเภท

เป็นคำถามที่ใช้แบ่งพวก โดยมีเกณฑ์กำหนด เช่น “นักเรียนลองบอกซิว่าสัตว์อะไรที่ไปไหนด้วยเท้า และสัตว์อะไรที่ไปไหนด้วยปีก”

4. คำถามให้ยกตัวอย่าง

เป็นคำถามที่ต้องการให้ผู้ตอบบอกชื่อหรือยกตัวอย่างสิ่งที่กำหนดให้ โดยใช้การสังเกต หรือมีความรู้ ความจำเป็นพื้นฐานมาก่อน เช่น “สัตว์อะไรบ้างที่ไต่ขึ้นต้นไม้ได้เหมือนกระรอก”

5. คำถามให้วิเคราะห์

เป็นคำถามให้นักเรียนคิดพิจารณาแยกแยะเรื่องราวออกเป็นส่วนย่อย ๆ เพื่อหาสาเหตุ ข้อเท็จจริง และปัญหา เช่น “ทำไมคนจึงตัดต้นไม้”

6. คำถามให้สังเคราะห์

เป็นคำถามที่นักเรียนต้องใช้กระบวนการคิดหาความสัมพันธ์ สรุปความสัมพันธ์ของเรื่อง ของ เหตุการณ์ คุณค่า ฯลฯ เป็นการรวบรวมความรู้ความคิดตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไป เป็นข้อความหรือข้อคิดใหม่ (พัฒนาของเก่าให้ดีขึ้น) เช่น “ถ้ากระรอกและนกมีชีวิตอยู่ในป่าตลอดไปเราควรทำอะไร”

7. คำถามให้ประเมินค่า

เป็นคำถามที่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้พิจารณาคุณค่าของเรื่องหรือสิ่งของก่อนตัดสินใจอย่างมีเหตุผล โดยใช้เนื้อหา สาระ เรื่องราว กฎเกณฑ์ที่เป็นจริงที่ถูกต้อง เช่น “นักเรียนคิดว่าเราควรตัดต้นไม้หรือไม่” เพราะเหตุใด

การตั้งคำถามเป็นเทคนิคที่ครูควรฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ คำถามควรสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นคำถามที่ส่งเสริมให้เกิดการคิดต่อเรื่องราวหรือเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียน สิ่งที่ครูควรปฏิบัติในการใช้คำถาม คือ

1. พูดเสียงดังชัดเจน
2. ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
3. ไม่ทบทวนคำถามโดยไม่จำเป็น เพื่อให้นักเรียนตั้งใจฟัง
4. ให้นักเรียนตอบด้วยความสมัครใจ
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนตอบอย่างทั่วถึง
6. เสริมแรงเมื่อนักเรียนตอบได้

การแสดงบทบาทสมมติ

การแสดงบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเรื่องราวให้ผู้ฟังเข้าใจและยังเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยเพิ่มความเข้าใจเรื่องที่ฟังได้อีกด้วย การแสดงบทบาทสมมติมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ

1. เพื่อให้นักเรียนฝึกระลึกเรื่องที่อ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง
3. เพื่อให้นักเรียนฝึกการถ่ายทอดความรู้สึกของตัวละครในเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาพูดของตนเอง
4. เพื่อฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก
5. เพื่อฝึกความคิดสร้างสรรค์และการสร้างจินตนาการและสนุกสนานกับการเรียน

บทบาทสมมติเป็นการเลียนแบบการถ่ายทอดเรื่องที่ได้ฟังหรือได้อ่านด้วยการพูด และการใช้ภาษาท่าทางประกอบ ลักษณะของบทบาทสมมติจำแนกได้ดังนี้

1. การแสดงท่าทางและเลียนแบบ คน สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่มีในเรื่อง
2. การแสดงท่าทางที่บอกถึงอารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ดีใจ เสียใจ ตกใจ ตื่นเต้น ร้องไห้ หัวเราะ โกรธ ตู้อ่า เป็นต้น
3. การแสดงท่าทางเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ตำรวจไล่จับขโมย คนแก่เดิน เด็กวิ่ง คนกำลังจะเป็นลม เป็นต้น
4. การสนทนาตามบทบาทของตัวละครด้วยน้ำเสียงที่สมจริง

ข้อควรคำนึง

1. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามความสมัครใจ จะทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในตัวเอง แต่ควรจะให้เด็กมีโอกาสดูแสดงหมุนเวียนกันไป ไม่ควรจะเป็นเพียงคนเดียวและกลุ่มเดียว

2. ในการแสดงบทบาทสมมติแต่ละครั้ง นักเรียนทุกคนควรมีส่วนร่วม กลุ่มแสดง กลุ่มผู้ชม ควรให้มีส่วนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม

3. การแสดงบทบาทสมมติ อาจแสดงเป็นกลุ่มที่ละกลุ่มหรือให้ทุกกลุ่มแสดงพร้อมกัน โดยให้แต่ละกลุ่มคิดทำทางเอง ให้แต่ละกลุ่มได้มีโอกาสแสดงเพื่อกระตุ้นให้ทุกคนอยากแสดง
4. ครูควรคำนึงถึงเวลาที่ใช้ในการแสดง ถ้าใช้เวลานานเกินไป นักเรียนอาจจะเบื่อ เมื่อรู้สึกว่ นักเรียนเบื่อ ครูควรหยุดไว้ก่อน แล้วให้แสดงในการสอนครั้งต่อไป
5. ครูควรเสริมแรงโดยชมเชยเมื่อนักเรียนแสดงจบควรฝึกให้นักเรียนให้คำติชมและให้ข้อเสนอแนะกันเองเพื่อปรับปรุงแก้ไขในคราวต่อไป

การใช้เกม

เกมประกอบการสอนมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะช่วยให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน เรียนรู้ได้ง่ายและคงทน ครูจะต้องจัดกิจกรรมเกมประกอบการสอนที่ใหม่ ๆ แปลก ๆ มาดัดแปลงให้เข้ากับเนื้อหาที่จะสอน ซึ่งมีหลักในการเลือกเกมนดังนี้

1. เป็นเกมที่ตรงกับจุดประสงค์ของเนื้อหาและกิจกรรมที่สอน
2. เป็นเกมที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียนเพราะถ้าง่ายหรือยากเกินไป นักเรียนก็ไม่เกิดความรู้ ไม่กระตือรือร้น และไม่สนุก
3. เป็นเกมที่เหมาะกับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน
4. เป็นเกมที่แปลกใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยเล่นมาก่อน เป็นเกมที่ท้าทายความสามารถหรืออยู่ในความสนใจของนักเรียน
5. เป็นเกมที่มีกติกาการเล่นที่ชัดเจน และให้ความยุติธรรมต่อผู้เล่นทุกฝ่าย ครูต้องอธิบายกติกาและวิธีเล่นให้เข้าใจ และสาธิตการเล่นให้ดูก่อน
6. เป็นเกมที่นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม
7. เป็นเกมที่นักเรียนได้ใช้ทักษะทุกด้าน คือ ทักษะการคิด การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
8. ควรเลือกเกมหลายรูปแบบ และนักเรียนได้แสดงพฤติกรรมได้หลากหลาย ไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 32 – 41)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วอลส์เกอร์ และคนอื่น ๆ ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางที่ใช้ใน เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park) เรียกว่า Language Encounter Teaching หรือวิธีสอนแบบ มปภ. โดยทำการทดลองกับเด็กชาวอะโยโรจันที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน

ต่อมาในปี ค.ศ.1984 วอลส์เกอร์ และคนอื่น ๆ ได้นำการทดลองสอนภาษาเช่นเดียวกับโปรแกรมใน เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Language Program) ที่โรงเรียน Napperby และโรงเรียน Marryvale โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับอาหาร ทั้งสองระดับใช้เวลาทดลอง 18 เดือน พบว่านักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งการพูดและการเขียนสูงขึ้น (ลักขณา กิจเฮง. 2542 : 30 – 31)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับ การสอนปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจ ในการอ่าน การเขียน และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (มัลลิกา ภักดีณรงค์. 2531 : 104)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทน ในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนคำ สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคงทนในการจำ นักเรียน ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุชามาต สังข์ลาโพธิ์. 2531 : 108)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำ และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการ สอนปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำ และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของ นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จรัสศรี กิจบุญญ์ต่อนันต์. 2532 : บทคัดย่อ)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และพฤติกรรม กล้าแสดงออกในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะโหล่ง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัด สกลนคร ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านในชั้นเรียนของนักเรียนไทยกะโหล่ง ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนไทยกะโหล่ง ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 (ชัยญู ไกรบุตร. 2534 : 105)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อ การเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับ การสอนปกติ ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถทางการเขียน และเจตคติต่อ การเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (นฤมล กังวาลไกล. 2534 : 95 – 98)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และเจตคติต่อการ เรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอน ตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการ สอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ส่วนเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (อรัญญา ฤชาชัย. 2541 : 129)

การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนตาม คู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของ

นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สุภาพร อินทร์หอม, 2542 : 59)

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ศศิธร วงศ์ชาลี, 2542 : 117)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental
research) ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
- 3. วิธีดำเนินการทดลอง
- 4. การวิเคราะห์ข้อมูล
- 5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการ
วัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 รอบต่อวินาที ได้ค่าเฉลี่ยของหู
ข้างที่ต่ำกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการอื่น ๆ อีก

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำ
การวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 รอบต่อวินาที ได้ค่าเฉลี่ยของหู
ข้างที่ต่ำกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการอื่น ๆ อีก กำลังศึกษาอยู่ใน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช จังหวัด
ปทุมธานี จำนวน 8 คน เลือกโดยวิธีเจาะจงเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

รายละเอียดระดับการได้ยินของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

คนที่	เพศ	อายุ (ปี)	ระดับการได้ยิน	
			(หูขวา)	(หูซ้าย)
1	หญิง	8	92	92
2	ชาย	9	70	62
3	ชาย	8	90	88
4	ชาย	8	100	100
5	ชาย	8	115	113
6	ชาย	9	103	107
7	หญิง	8	63	68
8	หญิง	8	100	83

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และ คู่มือครูควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
 - 1.2 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนอ่านและเขียนตามแนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา
 - 1.3 ศึกษาคู่มือครู แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
 - 1.4 สร้างแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 35 แผน และนำแผนการสอน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 3 คน เพื่อตรวจพิจารณาแก้ไข
 - 1.5 นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจแก้ไขในเรื่องของการใช้คำศัพท์ไปทดลองสอนกับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชวินิต จำนวน 7 คน ในเดือน ธันวาคม 2543 เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์ที่ใช้ จุดประสงค์ เนื้อหา เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน และความเหมาะสมในการใช้สื่อการสอน
 - 1.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโทให้ ตรวจพิจารณาแก้ไขก่อนจะนำไปสอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
 - 2.1 ศึกษาคู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
 - 2.2 ศึกษาการสร้างและวิธีการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของจันทิมา พรหมโชติกุล (2529)
 - 2.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่านเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการสร้างแบบทดสอบ
 - 2.4 สร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ตามจุดประสงค์และเนื้อหาในเรื่องที่อ่านโดย นำคำศัพท์ที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 15, 16, 17, และ 19 มาผูกเป็น เรื่องสั้น ๆ ใช้สถานการณ์ที่ต่างไปจากบทเรียน เพื่อสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยสร้างข้อคำถาม แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ
 - 2.5 นำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล วิชาภาษาไทย ทางการศึกษาพิเศษ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ในด้าน

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาองศาเห็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 117)

คะแนน + 1	สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดตรงจุดประสงค์
คะแนน 0	สำหรับข้อสอบที่ไม่แน่ใจ
คะแนน - 1	สำหรับข้อสอบที่แน่ใจว่าวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

เมื่อบันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดเพื่อเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดเท่ากับ 1 จำนวน 16 ข้อ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดเท่ากับ 0.66 จำนวน 19 ข้อ

2.6 นำแบบทดสอบ จำนวน 35 ข้อ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนราชวินิต จำนวน 7 คน โรงเรียนพญาไท จำนวน 7 คน โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน ในเดือนธันวาคม 2543 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน

2.7 นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความ ยาก-ง่าย และ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก - ง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ซึ่งได้แบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 20 ข้อ

2.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดสอบกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนราชวินิต จำนวน 7 คน โรงเรียนพญาไท จำนวน 7 คน โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน ในเดือนมกราคม 2544 นำผลการสอบไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

วิธีดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design (ลิ้น สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 249) ดังนี้

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

เมื่อ	E	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
	X	แทน	การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
	T ₁	แทน	การทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
	T ₂	แทน	การทดสอบความเข้าใจในการอ่านหลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2. ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ก่อนที่จะดำเนินการทดลอง ได้ขอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเพื่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนเพื่อดำเนินการทดลอง
2. ไปทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และทำการทดสอบก่อนการสอนโดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
3. ดำเนินการสอน โดยใช้เวลาในการสอน จำนวน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 35 ครั้ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สัปดาห์	ครั้งที่	รายการสอน
1	1	- นักเรียนฟังเรื่องเล่าของครู แล้วตอบคำถามปากเปล่า เรื่องที่ 1
	2	- นักเรียนเล่นบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่าน
	3	- ครูและนักเรียนร่วมกันเขียนเรื่อง
	4	- นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่
	5	- นักเรียนอ่านและเขียนตามคำบอกคำศัพท์ในเนื้อเรื่อง
2	6	- นักเรียนแต่งประโยค แจกลูก - ประสมคำในหนังสือเล่มใหญ่
	7	- นักเรียนอ่านและเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กน (ญ, ณ)
	8	- นักเรียนอ่านเรื่องใหม่
	9	- ทบทวนเนื้อเรื่อง ทำแบบฝึกหัด
	10	- นักเรียนฟังเรื่องเล่าจากครู แล้วตอบคำถามปากเปล่า เรื่องที่ 2

สัปดาห์	ครั้งที่	รายการสอน
3	11	- นักเรียนเล่นบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่าน
	12	- ครูและนักเรียนร่วมกันเขียนเรื่อง
	13	- นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่
	14	- นักเรียนอ่านและเขียนตามคำบอกคำศัพท์ในเนื้อเรื่อง
	15	- นักเรียนแต่งประโยค แจกลูก - ประสมคำในหนังสือเล่มใหญ่
4	16	- นักเรียนอ่านและเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กน (ร, ล)
	17	- นักเรียนอ่านเรื่องใหม่
	18	- ทบทวนเนื้อเรื่อง ทำแบบฝึกหัด
	19	- นักเรียนฟังเรื่องเล่าจากครู แล้วตอบคำถามปากเปล่า เรื่องที่ 3
	20	- นักเรียนลงมือทำตามขั้นตอน
5	21	- ครูและนักเรียนเขียนขั้นตอนการทำงานร่วมกัน
	22	- นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่
	23	- นักเรียนอ่านและเขียนตามคำบอกคำศัพท์ในเนื้อเรื่อง
	24	- นักเรียนอ่านและเขียนมาตราตัวสะกดแม่กก (ข, ค, ช)
	25	- นักเรียนอ่านเรื่องใหม่
6	26	- ทบทวนเนื้อเรื่อง ทำแบบฝึกหัด
	27	- นักเรียนฟังเรื่องจากครู แล้วตอบคำถามปากเปล่า เรื่องที่ 4
	28	- นักเรียนเล่นบทบาทสมมติ
	29	- ครูและนักเรียนร่วมกันเขียนเรื่อง
	30	- นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่
7	31	- นักเรียนอ่านและเขียนตามคำบอกคำศัพท์ในเนื้อเรื่อง
	32	- นักเรียนแต่งประโยค แจกลูก - ประสมคำในหนังสือเล่มใหญ่
	33	- นักเรียนอ่านและเขียนมาตราตัวสะกดแม่กบ (ป, พ, ภ)
	34	- นักเรียนอ่านเรื่องใหม่
	35	- ทบทวนเนื้อเรื่อง ทำแบบฝึกหัด

4. เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้ว ทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย วิธีการทดสอบ และวิธีการตรวจให้คะแนนเช่นเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลองการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยใช้วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประเมินความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินก่อนและหลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้วิธีการทดสอบเครื่องหมาย (Signed Rank Test) ของ Wilcoxon

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

สูตร

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 79)

สูตร

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X - \overline{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ

S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
$\overline{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2528 : 89-91)

สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้สูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 197 – 199)

สูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n - 1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2_t} \right\}$$

เมื่อ

n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ นั่นคือ สัดส่วนของคนทำถูกกับคนทั้งหมด
q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ 1-p
S^2_t	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

3. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้วิธีการทดสอบเครื่องหมาย (Signed Rank Test) ของ Wilcoxon (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 149)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ
คือ

1. การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

การศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 1

ตาราง 1 คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

คนที่	คะแนนก่อนการสอน	คะแนนหลังการสอน	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
1	4	12	8
2	9	15	6
3	11	17	6
4	8	15	7
5	9	17	8
6	6	17	11
7	7	19	12
8	13	20	7
$\bar{X}$	8.38	16.50	8.12
S	2.82	2.50	2.23

จากตาราง 1 แสดงว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทุกคน หลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการสอน โดยก่อนการสอนนักเรียนมีคะแนนระหว่าง 4-13 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 8.38 คะแนน และหลังการสอนนักเรียนมีคะแนนระหว่าง 12-20 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 16.50 คะแนน คะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มอยู่ระหว่าง 6 – 12 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มเท่ากับ 8.12

**การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา**
มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

คนที่	คะแนน		ผลต่างของ คะแนน D=Y-X	อันดับ ของ D	Signed Rank	
	ก่อนสอน X	หลังสอน Y			R+	R-
1	4	12	8	5.5	+8	-
2	9	15	6	1.5	+6	-
3	11	17	6	1.5	+6	-
4	8	15	7	3.5	+7	-
5	9	17	8	5.5	+8	-
6	6	17	11	7	+11	-
7	7	19	12	8	+12	-
8	13	20	7	3.5	+7	-
						T=0**

$\alpha = .01$ $N = 8$ T ที่เปิดจากตาราง = 5

จากตาราง 2 แสดงว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหลังจากได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพิ่มขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระหว่างก่อนและหลังการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

สมมติฐานการวิจัย

ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินหลังจากได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพิ่มขึ้น

วิธีดำเนินการทดลอง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 รอบต่อวินาที ได้ค่าเฉลี่ยของหูข้างที่ต่ำกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการอื่นอีก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 รอบต่อวินาที ได้ค่าเฉลี่ยของหูข้างที่ต่ำกว่าตั้งแต่ 26 เดซิเบลขึ้นไป ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการอื่นอีก กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช จังหวัดปทุมธานี จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาซึ่งประกอบด้วยแผนการสอนจำนวน 35 แผน และ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยซึ่งเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

วิธีดำเนินการทดลองคือ ก่อนดำเนินการทดลอง ทำความคุ้นเคยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและทำการทดสอบก่อนการสอนโดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ดำเนินการสอนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที รวมเวลาทดลองทั้งสิ้น 35 ครั้ง และเมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบทดสอบ วิธีการทดสอบ และวิธีตรวจให้คะแนนเช่นเดียวกับการทดสอบก่อนการทดลอง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติการทดสอบเครื่องหมาย (Signed Rank Test) ของ Wilcoxon

สรุปผล

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีความแตกต่างจากก่อนการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการได้ยินมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมัลลิกา ภักดิ์ณรงค์
(2531 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และทัศนคติต่อการเรียน
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ
จากผลการศึกษาพบว่าความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่า
นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสุรามาศ สังข์ลาโพธิ์ (2531 :
2531) ได้เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ ผลการศึกษา
ปรากฏว่าความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำ และความคงทนในการจำของนักเรียนที่ได้รับการ
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01

สาเหตุที่ทำให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ได้รับการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้คือ

1. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้
นักเรียนฟัง ขั้นตอนที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ-ลำดับเรื่อง-สนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง-อ่านออก
เสียงและเล่นบทบาทสมมติ ขั้นตอนที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน ขั้นตอนที่ 4 ทำหนังสือ
เล่มใหญ่ ขั้นตอนที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่นๆ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนเป็นการพัฒนาความ
สัมพันธ์ร่วมกันระหว่างเพื่อนและครูผู้สอน เนื่องจากการจัดกิจกรรม ครูและนักเรียนจะต้องร่วมกิจกรรมกัน
อยู่เสมอ เช่น การอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังในขั้นตอนที่ 1 การเล่นบทบาทสมมติ การเล่าเรื่องย้อนกลับ
ในขั้นตอนที่ 2 การเขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนในขั้นตอนที่ 3 และการทำหนังสือเล่มใหญ่
ในขั้นตอนที่ 4 ซึ่งในการแสดงบทบาทสมมตินั้น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีโอกาสได้พูด
การแสดงบทบาทสมมติตามบทที่ได้รับจากเรื่องที่ครูสอน ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้ใช้
ภาษาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน กล้าแสดงออก
มีความมั่นใจในการพูดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เออร์ (Ur. 1981: 9) ที่กล่าวว่า การแสดง
บทบาทสมมติช่วยเพิ่มพูนทักษะในด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพราะเป็นภาษาที่นักเรียนได้ใช้แตกต่าง
จากภาษาที่ใช้ในบทเรียน และในการเล่าเรื่องย้อนกลับ ครูจะเริ่มจากคำถามง่าย ๆ สั้น ๆ ให้โอกาสนักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้ใช้สมาธิกับเรื่องที่จะเรียน มีการย้ำ ซ้ำ ทวนบริบทอย่างสนุกสนานและ
มีความหมาย นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาพูดเป็นของตนเอง ในขณะที่ครูจะคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจ
จึงส่งผลให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างแม่นยำ ทำให้อ่านเรื่องได้
อย่างเข้าใจ

2. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นวิธีสอนที่มีกระบวนการที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง
4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 นี้ มีความสัมพันธ์กันตั้งแต่ขั้นที่ 1-5

โดยเฉพาะทักษะในการอ่าน ซึ่งการสอนแบบแบบมุ่งประสบการณ์ภาษานี้จะมีเทคนิคการอ่านหลายรูปแบบ จึงส่งผลให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เกิดความคุ้นเคยกับเทคนิคการอ่านเหล่านั้น เช่น เทคนิคการอ่านจากเรื่องที่ครูเล่า การใช้ประสบการณ์เดิม การระลึกเรื่องที่อ่าน การระลึกเรื่องที่ได้ฟัง และได้อ่านซ้ำ ๆ ช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านได้ ความสามารถเหล่านี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ตรีเซีย (Tricia.1982 : 74-79) ที่ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านว่า ควรเริ่มให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ แยกแยะ จับใจความสำคัญ เรียงลำดับข้อความ สรุปเรื่องราวและให้ข้อคิดเห็นได้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สตีเวนส์ (Steven. 1980 : 365) ที่ศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 5 และ 6 โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง เลือกเรื่องที่น่าสนใจมาให้อ่าน แล้วทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านพบว่าเรื่องที่นักเรียนสนใจจะมีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่ายและง่ายต่อการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีขั้นตอนการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by doing) ด้วยตนเองอย่างแท้จริง นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกคนได้เล่นเกมหรือกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา ซึ่งอยู่ในขั้นตอนที่ 5 การเล่นเกมนักเรียนได้ฝึกคำศัพท์ต่าง ๆ เป็นการย้ำ ซ้ำ ทวนความเข้าใจในเนื้อหาจนทำให้เกิดความคิดรวบยอด และฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆ กัน นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้รับความสนุกสนานจากการเข้าร่วมกิจกรรม จึงส่งผลให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสามารถอ่านเรื่องได้อย่างเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จำปี แดงด้วง (จำปี แดงด้วง. 2538 : 54) ที่ได้ศึกษาผลการทดลองใช้เกมผสมผสานในการสอนคำศัพท์กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินพบว่าเกมสามารถทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรินี จิตราพิทักษ์กุล (สุรินี จิตราพิทักษ์กุล. 2540 : 58) สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการฝึกทักษะการพูดโดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกมสูงขึ้น จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าการฝึกทักษะการพูดโดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกมช่วยให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความรู้ มีประสบการณ์ มีความสนุกสนาน และมีการพัฒนาทางด้านภาษาพูดมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรินทร์ เออชูชื่น (พัชรินทร์ เออชูชื่น. 2540 : 69) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถทางการฟังหลังจากเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะทางการฟังโดยใช้เกมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้

ในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในระยะแรก ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน นักเรียนยังไม่เคยชินกับการเรียนแบบนี้ ครูต้องพยายามให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์และระเบียบตามที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรนำวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาไปใช้สอนกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อช่วยเสริมทักษะการอ่านของนักเรียน โดยทำการศึกษาวิธีการ ขั้นตอน คู่มือ ตลอดจนการใช้แผนการสอนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนดำเนินการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาพิเศษควรทำการเผยแพร่วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เพื่อให้บุคลากรที่จัดการศึกษาพิเศษได้นำวิธีการสอนดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ และขยายผลต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาประสิทธิภาพของการสอนของครูผู้สอนที่ได้รับการอบรมการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รวมทั้งศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นอื่น ๆ เมื่อได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.2 ควรศึกษาผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านอื่น ๆ เช่น นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). คู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- _____. (2535). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- _____. (2535). คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- _____. (2536). คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- _____. (2542). หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- _____. (2543). หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : กรมฯ.
- ขจร ชาติกานนท์. (2540). เอกสารประกอบการสอน กท 531 ภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรัสศรี กิจบัญญัติอนันต์. (2532). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนคำและทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่นที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. (2529). การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จำปี แดงดวง. (2538). การทดลองใช้เกมผสมผสานในการสอนคำศัพท์กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- จุไรรัตน์ เพิ่มสุข. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบเวิรากับการสอนปกติ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ชยันต์ เพชรศรีจันทร์. (2533). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยสื่อหนังสือเรียนที่ใช้ภาพเหมือนกับหนังสือเรียนที่ใช้ภาพการ์ตูน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.

- ชัยบุญ ไกรบุตร. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและพฤติกรรมกล้ำแสดงออกต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2538). การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- เตือนใจ กรุยกะโทก. (2543). การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- นพดล จันท์เพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- นฤมล กังวาลไกล. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. (2528). สถิติอนพารามตริก. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิลวรรณ สิทธิอาษา. (2539). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านตามแนวทฤษฎีอภิปัญญากับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2538). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2528). การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- บุญทัน ไกรเพชร. (2531). การทดลองปรับปรุงพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นอนุบาล โดยการใช้การเสริมแรงทางสังคม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ปิยลักษณ์ พฤกษ์วัน. (2541). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แนวการสอนอ่าน เอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2523). การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการฟังและการพูด. เอกสารประกอบการสอนวิชาศึกษาพิเศษ 521 กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไร่ไทย เพรส.
- พัชรินทร์ เอื้อชูชื่น. (2540). การศึกษาความสามารถทางการฟังของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับก่อนวัยเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกม. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัลลิกา ภักดิ์ณรงค์. (2531). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- รจนา ทรรทรานนท์ และคณะ. (2528). *เมื่อลูกหุ้พการจะอย่างไร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : รักษ์ศิลป์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี. (2526). *จิตวิทยาเด็กนอกระบบ (เด็กพิเศษ)*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วารี ธีระจิตร. (2537). *การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัตน์ชัย ยงวนิชย์. (2535). *การศึกษาผลของการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเป็นภาษาเขียนร่วมกับภาพทำภาษามือที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ความคงทนในการเรียนรู้ และทัศนคติต่อรูปแบบหนังสือของนักเรียนหูหนวก*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ศศิธร วงศ์ชาติ. (2542). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). *การเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟ เพรส.
- _____. (2541). *การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพฯ : P.A. ART & PRINTING CO.,LTD.
- _____. (2541). *ความบกพร่องทางการได้ยิน ผลกระทบทางจิตวิทยา การศึกษาและสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : P.A. ART & PRINTING CO.,LTD.
- ศิริลักษณ์ กล้านาค. (2542). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สกุณา เปลี้นกลาง. (2541). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนภาษาไทยระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความ การทำแบบฝึกหัด และการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สนธิ ตั้งทวี. (2538). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.

- สมพร วัฒนศิริ. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมแผนภาพโครงเรื่องกับกิจกรรมภาพชุด. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). คู่มือการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาสำหรับครูผู้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ สำนักงานฯ.
- _____. (2540). คู่มือครูแนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักนเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานฯ.
- _____. (2542). รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ปีการศึกษา 2541. กรุงเทพฯ : สำนักนเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานฯ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2539). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธามาต สังข์ลาโพธิ์. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนคำและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สุธินี จิตราพิทักษ์กุล. (2540). การศึกษาความสามารถในการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ฝึกทักษะการพูดโดยวิธีสอนพูดแบบสนทนาร่วมกับเกม. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพร อินทร์หอม. (2542). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สุมานา หงษ์ทอง. (2540). การพัฒนาชุดการสอนเรื่องการสะกดคำยากสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. (2531). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์พรินต์.
- _____. (2533). คู่มือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ระดับประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอนภาษา.

- เลวาลักษณะ รัตนวิชัย. (2540). รายงานการวิจัยโครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. (2531-2538). กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์พรินตัง.
- เสริมศรี หอทิมาวรรณ. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- อรุณญา ฤาชัย. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- Bond, Guy L. and Miles A Tinker. (1957) *Reading Difficulties, Their Diagnosis and correction*. New York : Appleton-Century Grofts.
- Crawley, Sharon J. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. Boston : A Simon & Schuster. Inc.,.
- Grellet, Francoise. (1994). *Developing Reading Skills*. 4th ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Linda, M. Lysynchuk, Michael Pressly and Nancy J. Vye. (1990, May). "Reciprocal Teaching Improves Standardized Reading Comprehension Performance in Poor comprehenders," *The elementary School Journal*. 90(5) : 470 – 483.
- Meyers – Sinett, Kelly D'Ann. (1997). "The effects of bilingual and monolingual videos on story recall with students who are deaf and hard of hearing." Florida : Florida International University.
- Rubin, Dorothey. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading*. Boston : A Simon & Schuster, Inc.,.
- Siegel, Sidney. (1956). *Nonparametric Statistics For The Behavioral Sciences*. New York : McGraw-Hill Kogakusha, Ltd.
- Steven, Kathleen S. (1980, July-August). "The Effects of Topic Interest on the Reading Comprehension of Higher Ability Student," *Journal of Education Research*. 80(6) : 365-367.
- Tricia Evans. (1982). *Teaching English*. London : Croom Helm. Inc.,.
- Ur Penny. (1981). *Discussions that Work : Task – Centre Fluency Practice*. Cambridge : Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

1. ดร.สุจินดา ผ่องอักษร
นักวิชาการการศึกษา 9 ชช
หัวหน้าด้านวิจัยและประเมินคุณภาพการศึกษาพิเศษในระดับประถมศึกษา
สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. นางดารณี ศักดิ์ศิริผล
อาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นางสาวเอื้องฟ้า สมบัติพานิช
ศึกษานิเทศก์ สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
4. นางสาวศิริพร เพชรเจริญ
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภช จังหวัดปทุมธานี

ภาคผนวก ข

- แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 20 ข้อ เวลา 40 นาที

ชื่อ.....นามสกุล.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ที่เห็นว่า
ถูกต้อง

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 3

วันอาทิตย์พ่อพาก้อยไปเยี่ยมยาย แม่ทำข้าวต้มกึ่ง
ไปฝากยายด้วย หมอบอกว่าไม่ต้องกังวล อีก 2 วัน
ยายก็กลับบ้านได้

1. วันอาทิตย์ยายอยู่ที่ไหน
 - ก. วัด
 - ข. บ้าน
 - ค. โรงพยาบาล
2. ใครเป็นผู้ทำอาหารไปให้ยาย
 - ก. พ่อ
 - ข. แม่
 - ค. ก้อย

3. หมอบอกว่าไม่ต้องกังวล
คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึง
 - ก. ห่วงใย
 - ข. เสียใจ
 - ค. ดีใจ

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 4 – 7

คืนหนึ่งขณะที่ทุกคนกำลังหลับ ฉันเห็นชายคนหนึ่ง กำลังรดประตู่บ้าน ฉันจึงเห่าด้วยเสียงดัง "โ으่ง โ으่ง" ชายคนนั้นตกใจรีบวิ่งหายไปในความมืด นายของฉันลุกขึ้น มาดู จึงรู้ว่าผู้ร้ายขึ้นบ้าน นายชอบใจฉันที่ทำหน้าที่เป็น ยามได้อย่างดี

4. เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเวลาใด

- ก. เช้า
- ข. กลางวัน
- ค. กลางคืน

5. “ฉัน” ในเรื่องนี้หมายถึงใคร

- ก. หมู
- ข. หมา
- ค. แมว

6. ทำไมผู้ร้ายจึงตกใจวิ่งหนีไป

- ก. ได้ยินเสียงเห่า
- ข. เจ้าของบ้านตื่น
- ค. กลัวความมืด

7. ข้อใดเรียงลำดับได้ถูกต้อง

- 1. เสียงเห่า “โ으่ง โ으่ง”
- 2. ผู้ร้ายรดประตู่บ้าน
- 3. ผู้ร้ายตกใจ

ก. 1 2 3

ข. 2 1 3

ค. 3 2 1

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 8 – 11

กล้า :	คุณยายจะไปไหนครับ
ยาย :	ยายจะไปเก็บมะม่วงที่สวนหลังบ้าน
กล้า :	ผมขอไปด้วย จะได้ช่วยถือของ
ยาย :	กล้าต้องไปบอกแม่ก่อนว่าจะไปกับยาย
กล้า :	ครับ

8. กล้าน่าจะมีนิสัยอย่างไร

- ก. เชื้อฟุ้งผู้ใหญ่
- ข. ชอบเที่ยวนอกบ้าน
- ค. รักความสนุกสนาน

9. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. กล้าไม่ไปกับยาย
- ข. แม่จะไปที่สวนกับยาย
- ค. ยายจะไปที่สวนหลังบ้าน

10. ทำไมยายจึงให้กล้าไปบอกแม่ก่อน

- ก. ไม่ให้แม่เป็นห่วง
- ข. ให้แม่ช่วยถือของ
- ค. จะได้ชวนแม่ไปด้วย

11. ยายจะไปทำอะไรที่สวน

- ก. เก็บผัก
- ข. เก็บของ
- ค. เก็บผลไม้

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 12 - 13

พ่อซื้อนิลให้เป็นของขวัญวันเกิดฉัน นิลชอบ
กระดิกหาง เมื่อมีคนแปลกหน้ามาที่บ้าน นิลจะเห่าเสียงดัง
ยายบอกว่านิลเป็นลูกหมาที่น่ารักมาก

12. นิลเป็นชื่อของอะไร

- ก. ลูกหมู
- ข. ลูกแมว
- ค. ลูกหมา

13. ใครให้ของขวัญวันเกิดแก่ฉัน

- ก. พ่อ
- ข. แม่
- ค. ยาย

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 14 - 15

ชายชราคนหนึ่งนำยามาขายที่หมู่บ้าน ยานี้มีลักษณะ
เป็นก้อนกลม ๆ สีดำ เขาบอกว่าเป็นยาเทวดา รักษาได้
ทุกโรค ลุงดำหลงเชื่อ ซื้อยามากิน หลังจากลุงดำกินยา
ก็มีอาการปวดท้องอย่างรุนแรง

14. ใครนำยามาขายที่หมู่บ้าน

- ก. ชายแก่
- ข. ชายหนุ่ม
- ค. ชาวบ้าน

15. ยาเทวดามีรูปร่างอย่างไร

- ก. แบน
- ข. กลม
- ค. แฉ่ง

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 16 – 18

พ่อบอกว่ามีผึ้งฝูงใหญ่มาทำรังที่กิ่งมะม่วงหลังบ้าน
อย่าเข้าไปเล่นใกล้กับรังผึ้ง เพราะอาจจะถูกผึ้งต่อยได้
นิตให้สัญญากับพ่อ

กลางวันน้อยมาหานิต นิตเล่าเรื่องผึ้งให้น้อยฟัง
น้อยชวนนิตไปดู นิตไม่ไป

16. ผึ้งทำรังอยู่ที่ไหน

- ก. ต้นมะพร้าว
- ข. ต้นมะม่วง
- ค. ต้นมะขาม

17. ทำไมนิตจึงไม่ไปตามคำชวนของ
น้อย

- ก. เพราะกลัวผึ้ง
- ข. เพราะพ่อให้เฝ้าบ้าน
- ค. เพราะให้สัญญาไว้กับพ่อ

18. ข้อใดเรียงลำดับได้ถูกต้อง

- 1. นิตเล่าเรื่อง
- 2. น้อยชวนนิต
- 3. น้อยมาหานิต

ก. 1 2 3

ข. 3 2 1

ค. 3 1 2

19.“เขาพูดสรุปได้อย่างน่าฟัง” คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึง

- ก. ย่อ
- ข. ขยาย
- ค. ชัดเจน

ลิงเล่นละคร	วานรหน้าขาว
อุ้มผลมะพร้าว	ลูกเท่าฟุตบอล

20.วานร หมายถึงใคร

- ก. ลิง
- ข. ฟุตบอล
- ค. มะพร้าว

ตาราง การแสดงค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r)

ข้อที่	P	r
1	0.50	0.60
2	0.75	0.50
3	0.45	0.50
4	0.60	0.20
5	0.70	0.60
6	0.60	0.60
7	0.35	0.30
8	0.35	0.50
9	0.55	0.30
10	0.35	0.30
11	0.60	0.60
12	0.50	0.60
13	0.50	0.20
14	0.40	0.40
15	0.75	0.50
16	0.60	0.60
17	0.45	0.50
18	0.65	0.50
19	0.40	0.60
20	0.45	0.30

ภาคผนวก ค

- แผนการสอน
- นิทานเรื่อง กระรอกดี้อ
- นิทานเรื่อง โกมลเด็กดี
- นิทานเรื่อง ตู๊กตาเพื่อนรัก
- นิทานเรื่อง ลุงอาบ

แผนการสอนที่ 1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง กระรอกดื้อ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่อง กระรอกดื้อ
2. บัตรคำยาก (สัญญา กระรอก ลิง นายพราน โพรงไม้ โหน กรง ชวน ของขวัญ ชำนาญ)
3. บัตรภาพกระรอก 3 รูป
4. บัตรภาพลิง 2 รูป
5. บัตรภาพนายพราน
6. บัตรภาพโพรงไม้
7. บัตรภาพกรง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูจัดให้นักเรียนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลม ครูนั่งบนเก้าอี้ข้างหน้านักเรียน ให้นักเรียนดูหนังสือเรื่อง กระรอกดื้อ แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพปกหนังสือว่ามีภาพอะไรบ้าง ถ้านักเรียนไม่ทราบครูบอกชื่อสัตว์ในภาพแล้วสนทนาเกี่ยวกับลักษณะ ที่อยู่ และอาหารของกระรอก จากนั้นให้นักเรียนตั้งใจฟังเรื่องที่ครูจะเล่า ครูบอกถึงข้อควรปฏิบัติในการฟังและพูดแก่นักเรียนว่า เมื่อนักเรียนต้องการจะถามให้ยกมือขวาขึ้นก่อน เมื่อครูหรือเพื่อนพูดนักเรียนต้องเงียบและตั้งใจฟัง

ขั้นสอน

1. ครูเปิดหนังสือเรื่อง กระรอกดื้อให้นักเรียนดูภาพไปที่ละหน้าพร้อมกับอ่านเชิงเล่าเรื่องจนจบเรื่อง
2. ครูชูบัตรภาพทีละรูปให้นักเรียนดูและนำภาพไปเทียบกับในหนังสือ ครูนำภาพไปติดไว้ที่บอร์ด แล้วบอกชื่อภาพนั้นให้นักเรียนทราบจนครบทุกภาพ ให้นักเรียนพูดตาม
3. ครูชูบัตรคำยากทีละบัตรให้นักเรียนดูพร้อมออกเสียงคำนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนครบทุกคำ ครูนำบัตรคำไปติดได้ภาพ และให้นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อม ๆ กันอีกครั้ง ครูเล่าเรื่องอีกครั้งหนึ่ง
4. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังว่า ฟังเรื่องที่ครูเล่าแล้วชอบไหม ต่อไปครูจะให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนช่วยกันคิดคำตอบที่ครูจะถาม นักเรียนต้องเตรียมตัวตอบคำถามของครูทุกข้อ ใครตอบได้ก่อนให้ยกมือขึ้น

ครูเริ่มถามดังนี้

- (1) จากเรื่องกระรอกดื้อ มีกระรอกกี่ตัว
- (2) กระรอกอาศัยอยู่ที่ไหน
- (3) มันสอนลูกของมันได้ดั่งไม้ ใครบอกครูได้ว่า ได้ หมายความว่าอย่างไร
- (4) พ่อกับแม่เตือนอะไรแก่ลูกกระรอก
- (5) ลูกกระรอกสัญญากับพ่อ-แม่ว่าอย่างไร
- (6) ลูกกระรอกเห็นตัวอะไรกำลังโหนกิ่งไม้เล่น ก็ตัว
- (7) ใครชวนลูกกระรอกไปเที่ยว
- (8) ใครจับกระรอก จับไปให้ใคร
- (9) เพราะเหตุใดนายพรานจึงคิดที่จะจับกระรอก
- (10) ลิงถูกจับไปด้วยหรือไม่
- (11) ลูกกระรอกถูกขังไว้ที่ไหน
- (12) ลูกกระรอกหนีรอดไปได้อย่างไร

ขั้นสรุป

1. ครูทบทวนบัตรคำและบัตรภาพทั้งหมด โดยนำบัตรคำและบัตรภาพคว่ำไว้บนโต๊ะให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาหยิบบัตรคำหรือบัตรภาพ 1 บัตร/รูป จากนั้นให้อ่านให้เพื่อนในห้องฟัง
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากคำถาม ครูอ่านให้นักเรียนฟัง และนักเรียนช่วยกันตอบกลุ่มละ 5 ข้อ

การประเมินผล

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 2

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่องกระรอกต่อได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่นบทบาทสมมติจากเรื่องกระรอกต่อได้

เนื้อหา

นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับและแสดงบทบาทสมมติ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่อง กระรอกต่อ
2. บัตรคำยาก (อาศัย อาหาร บริเวณ อันตราย ใต้)
3. สายคาดศีรษะรูปกระรอก 3 อัน
4. สายคาดศีรษะรูปลิง 2 อัน
5. ผ้าโพกศีรษะนายพราน 1 ผืน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน ให้นักเรียนทบทวนการอ่านบัตรคำที่ติดอยู่ที่บอร์ดเมื่อคราวที่แล้ว
ทุกบัตร ครูสนทนากับนักเรียนว่าคราวก่อนครูเป็นคนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง ต่อไปคราวนี้ครูอยากจะให้นักเรียนเล่าเรื่องให้ครูฟังบ้าง แต่ถ้าจะให้เรื่องที่เล่าสนุกยิ่งขึ้น นักเรียนจะต้องออกมาแสดงบทบาทของตัวละครในเรื่องด้วย ครูคิดว่าใครจะได้รับเลือกเป็นตัวละคร

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนจับคู่ ช่วยกันเล่าเรื่อง กระรอกต่อ โดยครูจะชี้ให้คู่ไหนเล่าก่อนก็ได้ ครูบอกให้ทุกคู่เตรียมตัวให้พร้อม ครูใช้คำถามนำและกระตุ้นให้นักเรียนตอบดังนี้ นักเรียนจำเรื่องกระรอกต่อได้ไหม ครูเปิดหนังสือให้นักเรียนดู ครูชี้ไปที่นักเรียนคู่หนึ่งแล้วพูดว่า ไหนเล่าให้ครูฟังหน่อยซิว่าเริ่มเรื่องเป็นอย่างไร ให้นักเรียนคู่นั้นตอบ ครูพูดว่า แล้วต่อไป... ครูชี้ไปที่นักเรียน ทำเช่นนั้นจนจบเรื่อง
2. ครูอธิบายคำยากที่ละคำ และติดไว้บนบอร์ดให้นักเรียนดู โดยครูออกเสียงคำนั้นทีละคำ ให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนครบทุกคำ
3. ให้นักเรียนทุกคนออกมาหน้าห้อง โดยให้นักเรียนทำตามครูพร้อม ๆ กัน บอกให้นักเรียนทราบว่าครูจะให้นักเรียนทุกคนซ้อมแสดงเป็นตัวละครในเรื่องพร้อมกันก่อน จากนั้นครูจะจับฉลากให้นักเรียนทราบว่าใครจะแสดงเป็นตัวละครใด นักเรียนแสดงท่าทางเป็นกระรอกกำลังไต่ต้นไม้ ลิงโหนกิ่งไม้ นายพรานกำลังไล่จับกระรอก ลูกขายนายพรานนำกระรอกใส่กรง กระรอกหนีออกจากกรง กระรอกกราบขอโทษพ่อกับแม่

4. ครูจับฉลากชื่อนักเรียนออกมาแสดงเป็นตัวละครในเรื่อง กระรอกต้อ ได้แก่ พ่อ-แม่กระรอก ลูกกระรอก ลิง 2 ตัว นายพราน ลูกชายนายพราน ส่วนนักเรียนที่เหลือให้แสดงเป็นต้นไม้
5. ครูเปิดหนังสือเรื่อง กระรอกต้อไปที่ละหน้าพร้อมกับอ่านเชิงเล่าเรื่อง แล้วให้นักเรียนออกมาแสดงตามบทบาทของตน จนจบเรื่อง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนทั้งห้องช่วยกันสรุปเรื่องพร้อมกันจากหนังสือที่ครูเปิดให้ดูทีละหน้า ครูชี้คำศัพท์จากหนังสือ เช่น บริเวณ อาศัย อันตราย อาหาร ให้นักเรียนอ่านทบทวน

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง กระรอกต้อ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่นบทบาทสมมติเรื่อง กระรอกต้อ ได้ถูกต้องตามบท

แผนการสอนที่ 3

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถบอกเรื่องให้ครูเขียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง กระรอกต้อ

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรีฟ
2. ปากกาเมจิก
3. กระดาษขาว
4. บัตรคำยาก (ขอขอบคุณ ชุกชน บังเอิญ ขอโทษ)
5. บัตรสรุปหัวใจ สีละ 1 คู่
6. ถูผ้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้นักเรียนทบทวนอ่านคำยากคำว่า อาศัย อาหาร บริเวณ อันตราย ใต้ ที่ติดอยู่บนบอร์ด ครูบอกนักเรียนว่าวันต่อไปเราจะต้องทำหนังสือเล่มใหญ่ แต่ก่อนจะทำ นักเรียนจะต้องบอกเรื่องให้ครูเขียนลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ เพื่อจะได้นำเนื้อเรื่องที่นักเรียนบอกไปทำหนังสือเล่มใหญ่ แต่ก่อนจะบอกเรื่อง ครูจะให้นักเรียนจับคู่เพื่อช่วยกันบอกเรื่องให้ครูเขียน ดูซิว่าใครจะคู่กับใคร

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรสรุปหัวใจใส่ถุงผ้าเท่ากับจำนวนนักเรียน ให้นักเรียนหยิบบัตรสรุปหัวใจคนละ 1 ชิ้น ใครหยิบได้หัวใจสีเดียวกันให้จับคู่กัน นักเรียนแต่ละคู่ก็นำบัตรสรุปหัวใจสีคืนไว้ในถุงผ้า 1 ชิ้น เก็บไว้ที่คู่ของนักเรียน 1 ชิ้น
2. ครูนำกระดาษปรีฟติดไว้ที่บนกระดานดำ ครูบอกนักเรียนว่า ครูจะหยิบบัตรสรุปหัวใจจากถุงผ้า ถ้าหยิบได้สีตรงกับคู่ใดก็ให้คู่กันเป็นผู้บอกเรื่องให้ครูเขียน ทำเช่นนั้นจนจบเรื่อง ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ ครูถามคำถามนำ
3. ครูอธิบายคำยากที่ละคำ และติดบัตรคำไว้ที่บอร์ดให้นักเรียนดู ครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังทีละคำ จากนั้นให้นักเรียนอ่านตามจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำยากพร้อม ๆ กัน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูเขียนพร้อมกัน จากนั้นนำแผนภูมิที่ทำเสร็จแล้วไปแขวนไว้หลังห้องเรียน ให้นักเรียนฝึกอ่านเมื่อมีเวลาว่าง

ประเมินผล

นักเรียนสามารถบอกเรื่องให้ครูเขียนได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ครั้ง

แผนการสอนที่ 4

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นักเรียนวาดภาพประกอบหนังสือเล่มใหญ่

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรีฟที่ครูดอกข้อความจากแผนภูมิ
2. สีเทียน กลุ่มละ 1 กล่อง
3. แผนภูมิเรื่อง กระรอกต้อ
4. กระดาษขาว
5. ลวดเย็บ
6. กรรไกร 1 อัน
7. กระดาษทำปกหน้า-หลัง อย่างละ 2 แผ่น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้นักเรียนทบทวนอ่านคำยากคำว่า ขอบพระคุณ ชุกชน บังเอิญ ขอโทษ ที่ติดอยู่บนบอร์ด ครูบอกนักเรียนว่าหนังสือที่ครูนำมาให้นักเรียนดูนั้นมีขนาดเล็ก คราวนี้ครูจะให้นักเรียนช่วยกันทำหนังสือนิทานนี้ให้ใหญ่ เพื่อจะได้นำไปติดไว้ให้นักเรียนทุกคนได้อ่าน ขอให้นักเรียนตั้งใจทำงาน ครูจะคอยดูผลงานของนักเรียนว่าจะสวยงาม

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายวิธีทำหนังสือเล่มใหญ่ให้นักเรียนเข้าใจก่อน
2. ครูเขียนหน้าที่ที่นักเรียนจะต้องทำบนกระดานดำ
3. ครูแจกกระดาษปรีฟที่ครูดอกข้อความจากแผนภูมิให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่อง โดยให้นักเรียนกำหนดหน้าที่ของสมาชิกว่า ใครจะเป็นผู้วาดภาพ ระบายสี เก็บอุปกรณ์ เมื่อทำเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มรวบรวมผลงาน โดยเรียงหน้ากระดาษตามลำดับเรื่อง แล้วช่วยกันออกแบบปกหนังสือให้สวยงาม เขียนชื่อคณะทำงานที่ปกหลัง แล้วนำไปให้ครูเย็บเล่ม
4. ให้นักเรียนลงมือทำ และครูคอยช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

นักเรียนเสนอผลงานให้เพื่อนในห้องดู พร้อมทั้งรายงานว่าตนเองทำหน้าที่อะไร ครูยกย่องชมเชย ผลงานของนักเรียนทุกกลุ่ม นำผลงานของทุกกลุ่มไปติดไว้หลังห้อง

ประเมินผล

นักเรียนสามารถวาดภาพได้สอดคล้องกับข้อความ

แผนการสอนที่ 5

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำตามแบบได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ดังนี้ กระรอก โพรงไม้ ลิง นายพราน โหน กรง ชวน ชำนาญ สัญญา บริเวณ อาศัย ใต้
อันตราย ชุกชน บังเอิญ ขอโทษ ขอบพระคุณ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำจำนวน 18 คำ 2 ชุด
2. กระเป๋าน้ำ
3. รถยนต์จำลอง 2 คัน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ครูบอกนักเรียนว่าครูมีคำศัพท์มาให้ให้นักเรียนอ่านและเขียนตามแบบและ
ครูมีเกมสนุก ๆ มาให้นักเรียนเล่นด้วย ใครอยากเล่นบ้าง ถ้าอยากเล่นนักเรียนจะต้องตั้งใจและช่วยกัน

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำทีละคำจนครบทุกคำพร้อม ๆ กัน ทีละ 2 คน ทีละคน
2. ครูนำบัตรคำจัดลงในกระเป๋าน้ำ 1 ชุด อีก 1 ชุด วางไว้บนโต๊ะ ให้นักเรียนออกมาหยิบ
คำที่วางบนโต๊ะทีละคนนำไปเทียบกับคำที่ครูกำหนดให้ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่นำมาเทียบ
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม แข่งรถ ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้
 - 3.1 ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน
 - 3.2 ครูอธิบายวิธีการเล่นเกมแข่งรถให้นักเรียนฟัง ครูบอกนักเรียนว่า ครูจะขีดเส้น 2 เส้น
ที่หน้าห้องเรียน สมมติว่าเป็นสนามแข่งรถยนต์ โดยแต่ละเส้นครูแบ่งช่องถนนออกเท่ากับจำนวนบัตรคำ
ในแต่ละช่องจะมีบัตรคำไว้ช่องละ 1 บัตร
 - 3.3 ให้นักเรียนในกลุ่มวางรถยนต์จำลองไว้ที่จุดเริ่มต้น
 - 3.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 1 คน หยิบบัตรคำที่วางไว้ขึ้นมาอ่านครั้งละ 1 บัตร
กลุ่มใดอ่านได้ถูกต้องให้เลื่อนรถยนต์ได้ 1 ช่อง พร้อมกับให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน ออกไปเขียนคำศัพท์
นั้นบนกระดานดำ ถ้ากลุ่มใดอ่านไม่ได้รถยนต์จำลองต้องหยุดอยู่กับที่
 - 3.5 ให้นักเรียนคนต่อไปทำซ้ำแบบคนที่ 1 ในข้อ 3.4 ไปเรื่อย ๆ จนกว่ารถยนต์ของ
กลุ่มไหนถึงเส้นชัยก่อนถือว่าชนะ

4. ครูนำบัตรคำที่เล่นจากเกมแข่งรถคว่ำไว้บนโต๊ะ ครูหยิบบัตรคำ 1 บัตร ชูให้นักเรียนอ่าน พร้อมกัน จากนั้นครูเก็บบัตรคำ และบอกให้นักเรียนเขียนคำที่อ่านลงในกระดาษ เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้ยกมือขึ้น ครูหยิบบัตรคำต่อไป ทำเช่นเดิมจนครบ 10 คำ แล้วให้นักเรียนนำกระดาษที่เขียนเสร็จแล้วไปติดบนบอร์ด ให้นักเรียนผลัดกันตรวจ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนทบทวนคำศัพท์ โดยครูให้นักเรียนจับคู่ ช่วยกันหยิบบัตรคำตามที่ครูบอก และให้เพื่อนที่เหลือช่วยกันเฉลยว่าถูกต้องหรือไม่

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำตามแบบได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ

แผนการสอนที่ 6

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถแต่งประโยค แจกลูก-ประสมคำจากคำศัพท์ในเรื่อง กระรอกต้อ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกแต่งประโยค แจกลูก-ประสมคำจากคำศัพท์ในเรื่อง กระรอกต้อ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (คำศัพท์จากแผนการสอนที่ 1-5)
2. กระเป๋าน้ำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการแข่งขันเกมแข่งรถเมื่อคราวที่แล้ว ถามนักเรียนว่าจำได้ไหมว่าใครอ่านคำไหนบ้าง ครูชูบัตรคำให้นักเรียนดู 1 บัตร ถามนักเรียนว่าใครบ้างเป็นผู้อ่านบัตรคำนี้บ้าง ให้นักเรียนยกมือขึ้น ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้จะนำคำเหล่านี้มาช่วยกันแต่งประโยค

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันเขียนประโยคคำตอบจากประโยคคำถามที่ครูเขียนบนกระดานดำ ครูเขียนหมายเลขประจำประโยคคำถามใส่กล่องให้นักเรียนแต่ละคู่จับ คู่ไหนได้หมายเลขใดก็ให้ช่วยกันเขียนประโยคคำตอบบนกระดานดำต่อจากคำถามที่ครูเขียน

ประโยคคำถามมีดังนี้

- 1) กระรอกอาศัยอยู่ที่ไหน
- 2) ใครจับลูกกระรอก
- 3) ใครสอนลูกกระรอกให้ไต่ต้นไม้
- 4) นายพรานนำลูกกระรอกไปให้ใคร
- 5) ใครลืมนิดฝากรง
- 6) ใครโหนกิ่งไม้เล่น
- 7) นายพรานพบกระรอกที่ไหน
- 8) จากเรื่องกระรอกต้อมีกระรอกกี่ตัว

2. ครูชูบัตรคำว่า “ของขวัญ” ให้นักเรียนอ่านและครูแต่งประโยคง่าย ๆ บนกระดาน คำว่า “แม่ซื้อของขวัญ” จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคโดยใช้คำว่า ของขวัญ คนละ 1 ประโยค ลงในกระดาษ

3. ครูเขียนประโยคบนกระดานดำ 5 ประโยค โดยเว้นคำบางคำไว้ให้นักเรียนหาคำที่ครูเตรียมไว้บนโต๊ะ (คำที่เติมได้แก่ ไต่ ชวน โพรง โหน จับ) มาเติมลงในกระดานดำ ดังนี้

- ลิง.....กระรอกมาเล่น
- ลูกกระรอก.....ต้นไม้
- กระรอกอาศัยอยู่ที่.....ต้นไม้
- นายพราน.....ลูกกระรอก
- ลิง.....กิ่งไม้

ให้นักเรียนอ่านประโยคที่สมบูรณ์พร้อม ๆ กัน

4. ครูเขียนคำว่า “จาน” บนกระดานดำ บอกนักเรียนว่าครูจะลบ จ ออกเหลือไว้แต่ “_าน” แล้วครูเขียนพยัญชนะตัวใหม่ คือ บ แทนที่ จ บอกนักเรียนว่าจะได้คำใหม่เป็น “บาน” จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันหาพยัญชนะมาใส่หน้า “_าน” เพื่อให้ได้คำใหม่ 2 คำ

5. ครูเขียนคำว่า “พราน” บนกระดานดำ บอกนักเรียนว่าครูจะลบ พร ออกเหลือไว้แต่ “_าน” แล้วครูเขียนพยัญชนะต้นตัวใหม่ คือ คล แทนที่ พร บอกกับนักเรียนว่าจะได้คำใหม่เป็น “คลาน” จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันหาพยัญชนะต้นมาใส่หน้า “_าน” เพื่อให้ได้คำใหม่ 2 คำ

6. ครูเขียนคำบนกระดานดำ ดังนี้

- เห็น : คำใหม่ _____
- โหน : คำใหม่ _____
- ชวน : คำใหม่ _____
- ชน : คำใหม่ _____

ให้นักเรียนหาพยัญชนะมาแทนที่คำที่ครูขีดเส้นใต้ เพื่อให้ได้คำใหม่มาเติมในช่องว่างที่ครูกำหนด

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยประโยคคำตอบจากประโยคคำถามที่ครูเขียนบนกระดาน จำนวน 8 ข้อ

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ประโยค
2. นักเรียนสามารถแจกลูก-ประสมคำได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 7

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนคำตามแบบที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ดังนี้ สัญญา บริเวณ ชำนาญ ของขวัญ ขอบพระคุณ บังเอิญ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (สัญญา บริเวณ ชำนาญ ของขวัญ ขอบพระคุณ บังเอิญ)
2. กระดาษแผ่น
3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ครูเขียนคำว่า “ जान ” บนกระดานดำให้นักเรียนอ่าน แล้วถามว่าตัวสะกดของคำว่า “ जान ” คืออะไร ให้นักเรียนตอบ ถ้าตอบไม่ได้ ครูบอกให้ทราบ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่กน ให้ครูเขียนลงบนกระดานดำ จำนวน 5 คำ
2. ครูชูบัตรคำ “ชำนาญ” ให้นักเรียนดู ครูอ่านออกเสียงคำว่า “ชำนาญ” ดัง ๆ แล้วถามนักเรียนว่า “จาน” กับ “นาญ” อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ใช่หรือไม่ ให้นักเรียนออกเสียงตามครู ครูบอกนักเรียนว่า คำที่มี ญ ณ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นคำในมาตราแม่ กน
3. ครูอ่านบัตรคำ สัญญา บริเวณ ชำนาญ ของขวัญ ขอบพระคุณ บังเอิญ ให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำ จากนั้นครูนำบัตรคำทั้งหมดคว่ำไว้บนโต๊ะ ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำพร้อมกับอ่านคำนั้นให้เพื่อนฟัง และเขียนคำที่อ่านบนกระดานดำ
4. ครูนำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 มาให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่สะกดด้วย ญ ณ พร้อมกับลอกคำนั้นลงสมุดการบ้าน ครูตรวจความถูกต้อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงคำที่มี ญ ณ สะกด ว่าอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด พร้อมกับยกตัวอย่างคำที่นักเรียนช่วยกันหาในข้อ 4 จำนวน 5 คำ

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ
2. นักเรียนสามารถเขียนคำตามแบบที่มี ญ ณ สะกดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ

แผนการสอนที่ 8

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง ลืมคำสัญญา

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2
2. แถบประโยค 1 ชุด (แม่เตือนกระรอก นกกระจอกชวนกระรอกไปเที่ยว กระรอกลืมคำสัญญา เด็กผู้ชายจับกระรอก กระรอกคิดถึงพ่อกับแม่ เจ้าของบ้านพลอ กระรอกกัดเชือก กระรอกหนีกลับไปหาพ่อแม่)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ครูถามทบทวนกับนักเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน ที่มี ญ ณ สะกด ทบทวนคำที่สะกดด้วย ญ ณ เช่น สัญญา บริเวณ ถามนักเรียนว่าคำ 2 คำที่ครูเขียนบนกระดานคำมีอะไรเป็นตัวสะกด ให้นักเรียนช่วยกันตอบ ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้ครูมีเรื่องใหม่ให้นักเรียนอ่าน ชื่อเรื่อง ลืมคำสัญญา จากนั้นให้นักเรียนหยิบหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 2 ของนักเรียนขึ้นมาวางบนโต๊ะ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 หน้า 89 บอกให้นักเรียนอ่านเรื่อง ลืมคำสัญญา ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ใครอ่านจบแล้วให้ยกมือขึ้น
2. ให้นักเรียนจับคู่กันช่วยคิดคำตอบที่ครูจะถาม โดยครูเริ่มคำถามดังนี้
 - (1) จากเรื่อง ลืมคำสัญญา มีกระรอกทั้งหมดกี่ตัว
 - (2) ใครอาศัยอยู่บนต้นไม้พรวัว
 - (3) กระรอกชอบมาเล่นที่ไหน
 - (4) ใครชวนกระรอกไปเที่ยว
 - (5) ใครจับกระรอก
 - (6) กระรอกหนีรอดมาได้อย่างไร
 - (7) กระรอกให้สัญญากับแม่ว่าอย่างไร
3. ให้นักเรียนคู่เดิมช่วยกันเล่าเรื่อง ลืมคำสัญญา โดยครูบอกให้ทุกคู่เตรียมตัวให้พร้อม เพราะครูจะชี้ให้คู่ไหนเล่าก่อนก็ได้ ครูใช้คำถามนำและกระตุ้นให้นักเรียนตอบเล่าเรื่องไปจนจบ

4. ครูนำแถบประโยควางไว้บนโต๊ะ 1 ชุด ครูชูแถบประโยคให้นักเรียนอ่านทีละประโยคพร้อม ๆ กัน ครูบอกกับนักเรียนว่าแถบประโยคเหล่านี้เป็นข้อความที่นักเรียนเคยอ่านแล้วจากเรื่องลึมหาดินดำสัญญาให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ โดยเรียงลำดับก่อนหลังให้ถูกต้อง ครูจะให้นักเรียนออกมาเรียงทีละคู่ ให้ทุกคู่เตรียมตัวให้พร้อม

5. ครูให้นักเรียนทุกคู่ออกมาเรียงแถบประโยคทีละคู่จนครบทุกคู่ จากนั้นให้นักเรียนอ่านแถบประโยคที่เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังได้ถูกต้องพร้อม ๆ กัน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนแต่ละคนจับฉลากคำถามในข้อ 2 คนละ 2 ข้อ ครูอ่านคำถามให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนตอบคำถามนั้น

การประเมินผล

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 9

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่เรียนมาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนมาได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ทบทวนเนื้อหาจากเรื่องที่เรียนในแผนการสอนที่ 1-8 และทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำยาก (จากแผนการสอนที่ 1-8)
2. กระเป๋าน้ำ
3. ตะกร้า 2 ใบ
4. แบบฝึกหัด จำนวน 5 ข้อ
5. ฉลากหมายเลข 2 ชุด (เท่ากับจำนวนคู่ของนักเรียน)
6. คำถามจากข้อ 4 ในแผนการสอนที่ 1 จำนวน 12 ข้อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนว่าชั่วโมงนี้เป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาตั้งแต่ชั่วโมงแรก ให้นักเรียนตั้งใจตอบคำถามและทำกิจกรรม

ขั้นสอน

1. ครูนำฉลากหมายเลขใส่ตะกร้า ให้นักเรียนทุกคนออกมาจับฉลาก ใครจับได้หมายเลขเหมือนกันให้จับคู่เพื่อเตรียมตอบคำถาม โดยครูจะถามคู่ไหนก่อนก็ได้ เพราะฉะนั้นทุกคู่ต้องเตรียมตัวให้พร้อม
2. ครูบอกนักเรียนว่า เรื่องที่ครูจะถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับหนังสือเรื่อง กระรอกดี๋ ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ครูเริ่มถามโดยใช้คำถามจากข้อ 4 ในแผนการสอนที่ 1 มาถาม ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบ
3. ครูนำบัตรคำยากจากแผนการสอนที่ 1-8 ใส่ตะกร้า จำนวน 12 คำ ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาหยิบอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง และให้นักเรียนที่เหลือช่วยกันเฉลยว่าอ่านถูกต้องหรือไม่ นำบัตรคำที่อ่านแล้วใส่ตะกร้าอีกใบหนึ่ง ปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคู่
4. ครูหยิบบัตรคำจากตะกร้า 1 บัตร และให้นักเรียนทุกคู่ช่วยกันเขียนประโยคจากบัตรคำที่ครูชูลงบนกระดานดำ คู่ละ 1 ประโยค

5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูแจกให้ จำนวน 5 ข้อ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัด จำนวน 5 ข้อ ครูนำบัตรคำ กระรอก สัญญา ไต่ โพรง
กรง ชำนาญ บริเวณ บังเอิญ ให้นักเรียนอ่านทบทวน

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่เรียนมาได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนมาได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 10

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง โกมลเด็กดี

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือนิทานเรื่อง โกมลเด็กดี
2. บัตรคำยาก (โกมล วันอาทิตย์ การบ้าน เสรี อนุญาต ฟุตบอล โรงเรียน สนาม อาคาร ตำรวจ ผู้ร้าย ครูใหญ่)
3. บัตรภาพตำรวจ ผู้ร้าย ครูใหญ่ โกมล

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูจัดให้นักเรียนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลม ครูนั่งบนเก้าอี้ข้างหน้านักเรียน ให้นักเรียนดูหนังสือนิทานเรื่อง โกมลเด็กดี แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพในหนังสือว่ามีภาพอะไรบ้าง ครูถามนักเรียนว่าใครรู้บ้างว่าเด็กผู้ชายในภาพนี้ชื่ออะไร ถ้านักเรียนไม่ทราบครูบอกชื่อโดยชี้ไปที่คำว่า โกมล ที่หน้าปกหนังสือและออกเสียงคำว่า โกมล ให้นักเรียนออกเสียงตามครูพร้อมกัน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเด็กชายโกมลว่าเป็นใคร จากนั้นให้นักเรียนตั้งใจฟังเรื่องที่ครูจะเล่า

ขั้นสอน

1. ครูเปิดหนังสือนิทานเรื่อง โกมลเด็กดี ให้นักเรียนดูภาพไปที่ละหน้าพร้อมกับอ่านเชิงเล่าเรื่องจนจบเรื่อง
 2. ครูชูบัตรภาพทีละรูปให้นักเรียนดู และนำภาพไปเทียบกับในหนังสือ ครูนำภาพไปติดไว้ที่บอร์ด แล้วบอกชื่อภาพนั้นให้นักเรียนทราบจนครบทุกภาพ ให้นักเรียนพูดตาม
 3. ครูชูบัตรคำยากทีละบัตรให้นักเรียนดูพร้อมออกเสียงคำนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนครบทุกคำ ครูนำบัตรคำไปติดบนบอร์ดให้ตรงกับบัตรภาพ (ถ้ามี) และให้นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อม ๆ กันอีกครั้ง ครูเล่าเรื่องอีกครั้งหนึ่ง
 4. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังว่า ฟังเรื่องที่ครูเล่าแล้วชอบไหม ต่อไปครูจะให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อช่วยกันคิดคำตอบที่ครูจะถาม นักเรียนต้องเตรียมตัวตอบคำถามของครูทุกข้อ ครูชี้ไปที่คู่ไหน คู่ไหนจะต้องช่วยกันตอบ (การจับคู่ ควรสลับไม่ให้ซ้ำคนเดิม)
- ครูเริ่มถามดังนี้
- (1) เด็กผู้ชายจากเรื่องที่ครูเล่าชื่อว่าอะไร

- (2) โกมลขออนุญาตใครไปเล่น
- (3) โกมลไปเล่นอะไรกับเพื่อน
- (4) โกมลขออนุญาตแม่ไปเล่นฟุตบอลที่ไหน
- (5) โกมลเห็นใครกำลังทำอะไรที่หน้าห้องพักครู
- (6) ใครแอบอยู่หลังต้นไม้
- (7) ต้นไม้นั้นชื่อว่าอะไร ปลูกอยู่ที่ไหน
- (8) โกมลรีบไปบอกใครที่ป้อมตำรวจ
- (9) ใครจับผู้ร้ายได้
- (10) วันนี้เป็นวันอาทิตย์ วันรุ่งขึ้นเป็นวันอะไร
- (11) ใครประกาศชมเชยโกมล ที่ไหน
- (12) ครูใหญ่มอบอะไรให้โกมล

ขั้นสรุป

1. ครูทบทวนบัตรคำและบัตรภาพทั้งหมด โดยนำบัตรคำและบัตรภาพว่าไว้บนโต๊ะ ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาหยิบบัตรคำ 1 บัตร จากนั้นอ่านให้เพื่อนในห้องฟัง
2. ให้นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากคำถาม ครูอ่านให้นักเรียนฟัง และนักเรียนช่วยกันตอบคำถามคู่ละ 3 ข้อ

การประเมินผล

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 11

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง โกลเด็คดี ได้ถูกต้อง
- 2. นักเรียนสามารถเล่นบทบาทสมมติจากเรื่อง โกลเด็คดีได้

เนื้อหา

นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับและแสดงบทบาทสมมติ

สื่อการเรียนการสอน

- 1. หนังสือนิทานเรื่อง โกลเด็คดี
- 2. บัตรคำยาก (จัดแะ กุญแจ ดันพิกล ป้อม รถยนต์ ประกาศ)
- 3. สายคาดศีรษะรูปตำรวจ
- 4. สายคาดศีรษะรูปผู้ร้าย
- 5. กุญแจ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียนทุกคน ให้นักเรียนทบทวนการอ่านบัตรคำที่ติดอยู่ที่บอร์ดเมื่อคราวที่แล้ว
ทุกบัตร ครูสนทนากับนักเรียนว่าคราวก่อนครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง วันนี้ครูอยากจะให้นักเรียนเล่าเรื่องให้
ครูฟังบ้าง นักเรียนจะต้องออกมาแสดงบทบาทของตัวละครในเรื่องด้วย ใครใคร่อยากจะเป็นตัวอะไร

ขั้นสอน

- 1. ให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันเล่าเรื่อง โกลเด็คดี ให้ถูกต้อง โดยครูจะชี้ให้คู่ไหนเล่าก่อนก็ได้
ครูบอกให้ทุกคู่เตรียมตัวให้พร้อม ครูใช้คำถามนำและกระตุ้นให้นักเรียนตอบดังนี้ นักเรียนจำเรื่อง
โกลเด็คดีที่ครูเล่าให้ฟังได้ไหม ครูเปิดหนังสือหน้าแรกให้นักเรียนดู ครูชี้ไปที่นักเรียนคู่หนึ่งแล้วพูดว่า
ไหนเล่าให้ครูฟังหน่อยซิว่าเริ่มเรื่องเป็นอย่างไร ให้นักเรียนคู่นั้นตอบ แล้วต่อไป... ครูชี้ไปที่นักเรียนคู่อื่น
ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง
- 2. ครูอธิบายคำยากที่ละคำ และติดไว้บนบอร์ดให้นักเรียนดู โดยครูออกเสียงคำนั้นทีละคำ
ให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนครบทุกคำ
- 3. ครูให้นักเรียนทุกคนออกมาหน้าห้อง โดยให้นักเรียนช่วยกันคิดท่าทางของตัวละครแต่ละตัว
เช่น ท่าโกลเด็คอยู่หลังดันพิกล ถ้านักเรียนคิดไม่ได้ครูทำให้ดู ให้นักเรียนทำตามครูพร้อม ๆ
กันก่อน จากนั้นครูบอกให้นักเรียนทราบว่าครูจะจับฉลากชื่อนักเรียนว่าใครจะได้แสดงเป็นตัวละครตัวใด
- 4. ครูจับฉลากชื่อนักเรียนออกมาแสดงเป็นตัวละครในเรื่อง โกลเด็คดี ได้แก่ ตำรวจ โกล

ผู้ร้าย ครูใหญ่ แม่ของโกมล ส่วนนักเรียนที่เหลือให้แสดงเป็นครูและนักเรียน (ควรให้โอกาสนักเรียนทุกคนได้เล่นบทบาทสมมติ)

5. ครูเปิดหนังสือนิทานเรื่อง โกมลเด็กดี ไปที่ละหน้าพร้อมกับอ่านเชิงเล่าเรื่อง แล้วให้นักเรียนออกมาแสดงตามบทบาทของตนจนจบเรื่อง

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนทั้งห้องช่วยกันสรุปเรื่องพร้อมกันจากหนังสือที่ครูเปิดให้ดูที่ละหน้า ครูชี้คำศัพท์จากหนังสือ เช่น ประกาศ กุญแจ จัดแะ รถยนต์ ให้นักเรียนอ่านทบทวน

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง โกมลเด็กดี ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง
2. นักเรียนสามารถเล่นบทบาทสมมติเรื่อง โกมลเด็กดี ได้ถูกต้องตามบท

แผนการสอนที่ 12

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถบอกเรื่องให้ครูเขียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง โกลเดิลดี

สื่อการเรียนการสอน

- 1. กระดาษปรู๊ฟ
- 2. ปากกาเมจิก
- 3. กระดาษขาว
- 4. บัตรคำยาก (ชมเชย กล้าหาญ เสาวธง รางวัล บำเพ็ญ พลเมือง)
- 5. บัตรสีรูปดาว สีละ 2 บัตร
- 6. ถุงผ้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้นักเรียนทบทวนอ่านคำยาก คำว่า จัดแจง ตันพิกุล ญูแจ ประกาศ รถยนต์ ที่ติดอยู่บนบอร์ด ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้นักเรียนจะต้องช่วยกันบอกเรื่องที่อ่านไปในชั่วโมงก่อนให้ครูเขียนลงบนกระดาน ครูจะให้ นักเรียนจับคู่เพื่อช่วยกันบอกเรื่องให้ครูเขียน

ขั้นสอน

- 1. ครูตั้งคำถามนักเรียนว่า “อะไรอยู่อยู่ในถุงนี้ ใครอยากทราบยกมือขึ้น” ครูนำถุงผ้าที่ใส่บัตรสีรูปดาวเท่ากับจำนวนนักเรียน ให้นักเรียนหยิบบัตรสีรูปดาวคนละ 1 ชิ้น ใครหยิบได้ดาวสีเดียวกันให้จับคู่กัน นักเรียนแต่ละคู่ นำบัตรสีรูปดาวใส่คืนไว้ในถุงผ้า 1 ชิ้น เก็บไว้ที่คู่ของนักเรียน 1 ชิ้น
- 2. ครูนำกระดาษปรู๊ฟติดไว้ที่บนกระดานดำ ครูบอกกับนักเรียนว่า ครูจะหยิบบัตรสีรูปดาวจากถุงผ้า ถ้าหยิบได้สีตรงกับคู่ใดก็ให้คู่กันเป็นผู้บอกเรื่องให้ครูเขียน ทำเช่นนี้จนจบเรื่อง ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ ครูถามคำถามนำ เมื่อนักเรียนบอกเรื่องให้ครูเขียนจบแล้วให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูเขียนพร้อม ๆ กัน
- 3. ครูอ่านออกเสียงคำยากให้นักเรียนฟังทีละคำ จากนั้นให้นักเรียนอ่านตามจนครบทุกคำ ครูอธิบายคำยากทีละคำ และติดบัตรคำไว้ที่บอร์ด
- 4. ให้นักเรียนอ่านคำยากพร้อม ๆ กัน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูเขียนคนละวรรค จากนั้นนำแผนภูมิที่ทำเสร็จแล้วไปแขวนไว้หลังห้องเรียน ให้นักเรียนฝึกอ่านเมื่อมีเวลาว่าง

การประเมินผล

นักเรียนสามารถบอกเรื่องให้ครูเขียนได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ครั้ง

แผนการสอนที่ 13

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นักเรียนวาดภาพประกอบหนังสือเล่มใหญ่

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรีฟที่ครูลอกข้อความจากแผนภูมิ
2. สีเทียน กลุ่มละ 1 กล่อง
3. แผนภูมิเรื่อง โทมัสเด็กดี
4. กระดาษขาว
5. ลวดเย็บ
6. กรรไกร
7. กระดาษทำปกหน้า – หลัง อย่างละ 2 แผ่น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ให้นักเรียนทบทวนการอ่านคำยาก คำว่า ชมเชย กล้าหาญ เสาชิง
รางวัล บำเพ็ญ พลเมือง ที่ติดอยู่บนบอร์ด ครูบอกนักเรียนว่าคราวที่แล้ว ครูให้นักเรียนทำหนังสือ
เล่มใหญ่จากหนังสือนิทาน คราวนี้ก็เช่นกัน ให้นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่อีก 1 เล่ม เพื่อจะได้
นำไปติดไว้ให้นักเรียนทุกคนได้อ่าน ให้นักเรียนตั้งใจทำงาน

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายวิธีทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยบอกนักเรียนว่าให้ช่วยกันอ่านเนื้อเรื่องในแต่ละหน้าให้
เข้าใจว่ามีตัวละครอะไรบ้าง ตัวละครนั้นทำอะไร ให้นักเรียนวาดภาพประกอบให้ตรงกับเนื้อเรื่องที่อ่าน
2. ครูเขียนหน้าที่ที่นักเรียนจะต้องทำบนกระดานดำ
3. ครูแจกกระดาษปรีฟที่ครูคัดลอกข้อความจากแผนภูมิให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่อง โดยให้
นักเรียนกำหนดหน้าที่ของสมาชิกว่า ใครจะเป็นผู้วาดภาพ ระบายสี เก็บอุปกรณ์ เมื่อทำเสร็จแล้วให้แต่ละ
กลุ่มรวบรวมผลงาน โดยเรียงหน้ากระดาษตามลำดับเรื่อง แล้วช่วยกันออกแบบปกหนังสือให้สวยงาม
เขียนชื่อคณะทำงานที่ปกหลัง แล้วนำไปให้ครูเย็บเล่ม
4. ให้นักเรียนลงมือทำ และครูคอยช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

นักเรียนเสนอผลงานให้เพื่อนในห้องดู พร้อมทั้งรายงานว่าตนวาดรูปอะไร ใครทำหน้าที่อะไรบ้าง ครูยกย่องชมเชยผลงานของนักเรียนทุกกลุ่ม นำผลงานของทุกกลุ่มไปติดไว้หลังห้องเรียน

การประเมินผล

นักเรียนสามารถวาดภาพได้สอดคล้องกับข้อความ

แผนการสอนที่ 14

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนตามแบบได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ดังนี้ วันอาทิตย์ การบ้าน เสรี อนุญาต ฟุตบอล โรงเรียน สนาม อาคาร จัดแะ ญูแจ
ต้นพิกุล ตำรวจ ป้อม รถยนต์ ประกาศ ชมเชย กล้าหาญ เสาวธ รวงวัล บำเพ็ญ พลเมือง โกมล ผู้ร้าย ครูใหญ่

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ จำนวน 24 คำ 2 ชุด
2. กระเป๋าค้น
3. ตะกร้า 1 ใบ

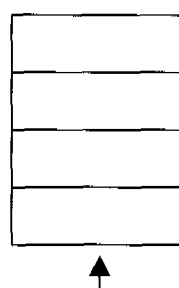
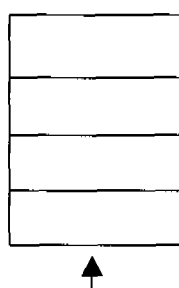
กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน บอกนักเรียนว่าครูมีคำศัพท์มาให้ให้นักเรียนเล่นเกมสนุก ๆ นักเรียนจะต้องช่วยกันอ่านและเขียน แต่ก่อนจะเล่นเกมนักเรียนต้องมาอ่านบัตรคำเหล่านี้ด้วยกัน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ จำนวน 24 คำ ทีละคำจนครบทุกคำพร้อม ๆ กัน
2. ครูนำบัตรคำจัดลงในกระเป๋าค้น 1 ชุด อีก 1 ชุด วางไว้ในตะกร้า ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำในตะกร้าทีละคน นำไปเทียบกับคำที่ครูกำหนดให้ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนอ่านบัตรคำที่นำมาเทียบ
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม ไต่บันได ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้
 - 3.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
 - 3.2 ครูอธิบายวิธีการเล่นเกม ไต่บันได ให้นักเรียนฟัง ครูบอกนักเรียนว่า ครูจะขีดตารางที่กระดานดำเป็น 2 ช่อง ทุก ๆ ช่องขีดขึ้นเป็นตาราง เพื่อให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ที่ครูบอกจากช่องล่างสุดขึ้นไปข้างบนเรื่อย ๆ เหมือนการขึ้นบันได มีลักษณะ ดังนี้

3.3 ครูบอกให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ครั้งละ 1 คำ ตามแบบ โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาเขียน กลุ่มละ 1 คน (หมุนเวียนจนครบทุกคน) โดยเริ่มเขียนจากตารางล่างสุด

3.4 ให้นักเรียนช่วยกันตรวจคำศัพท์ที่ตัวแทนของแต่ละกลุ่มเขียน โดยการตรวจสอบจากบัตรคำ ของครู ถ้าเขียนถูกต้องให้ยกคำนั้นไว้ตามเดิม แต่ถ้ากลุ่มใดเขียนผิดให้ลบคำที่ผิดออก แล้วให้เริ่มต้นจากช่อง ที่ลบคำที่ผิด

3.5 ครูบอกให้นักเรียนเขียนคำต่อไป จนกระทั่งกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดเขียนถึงบันไดขั้นสุดท้ายก่อน ก็เป็นผู้ชนะ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนทบทวนคำศัพท์จากบัตรคำ โดยครูนำบัตรคำที่เล่นจากเกมได้บันไดใส่ในตะกร้า ครูหยิบบัตรคำ 1 บัตร ชูให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทีละ 2 คน และให้เพื่อนที่เหลือช่วยกันเฉลยว่าอ่าน ถูกต้องหรือไม่ ครูให้นักเรียนอ่านไปเรื่อย ๆ จนครบ 10 คำ

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำตามแบบได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ

แผนการสอนที่ 15

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถแต่งประโยค แจกลูก-ประสมคำจากคำศัพท์ในเรื่อง โกลเด็กดี ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกแต่งประโยค แจกลูก-ประสมคำจากคำศัพท์ในเรื่อง โกลเด็กดี

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (คำศัพท์จากแผนการสอนที่ 14)
2. กระดาษ A 4
3. กระเป๋าน้ำ
4. สีเทียน 2 กล่อง
5. ตะกร้า 1 ใบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนการอ่านคำศัพท์ ได้แก่ อาคาร ภูเขา จังหัด ชมเชย การบ้าน พลเมือง ฟุตบอล โดยครูชี้คำศัพท์ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านสลับกัน ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านนำให้นักเรียนอ่านตาม

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
2. แจกกระดาษ A 4 ให้นักเรียนทุกคน
3. นำบัตรคำทั้งหมดใส่ตะกร้าวางไว้บนโต๊ะหน้าห้องเรียน ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาหยิบบัตรคำ 1 บัตร วางในกระเป๋าน้ำ และให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยค โดยให้มีคำจากบัตรคำที่เพื่อนหยิบประสมอยู่ด้วย ภายในเวลา 2 นาที เช่น คำว่า “ภูเขา” แต่งประโยคเป็น “ครูหยิบภูเขา” เมื่อสมาชิกในกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคเสร็จแล้ว ให้สมาชิกทุกคนเขียนประโยคนั้นลงในกระดาษ A 4 ของตน โดยให้ขีดเส้นใต้คำที่นำมาจากบัตรคำ
4. ให้ตัวแทนนักเรียนออกมาหยิบบัตรคำ 1 บัตร วางบนกระเป๋าน้ำ ให้ทุกกลุ่มปฏิบัติเช่นเดิมจนกระทั่งหมดเวลา
5. นักเรียนทุกกลุ่มรวบรวมผลงานส่งครู
6. ครูเขียนคำว่า “ทำ” บนกระดานดำ บอกนักเรียนว่าครูจะลบ ทุ ออก เหลือไว้แต่ “า” แล้วครูเขียนพยัญชนะตัวใหม่คือ ก แทนที่ ท บอกกับนักเรียนว่าจะได้คำใหม่เป็น “กา” จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันหาพยัญชนะมาใส่แทน “ก้า” เพื่อให้ได้คำใหม่ 2 คำ ครูเขียนคำบนกระดานดำ ดังนี้

วัน : คำใหม่ _____

ผ่าน : คำใหม่ _____

เรียน : คำใหม่ _____

เล่น : คำใหม่ _____

การ : คำใหม่ _____

ให้นักเรียนหาพยัญชนะมาแทนพยัญชนะที่ครูขีดเส้นใต้ เพื่อให้ได้คำใหม่มาเติมในช่องว่างที่ครูกำหนด
ครูอ่านคำใหม่ให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน และลอกคำใหม่ลงในสมุดการบ้าน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนแต่ละคนแต่งประโยค 1 ประโยค โดยนำคำใหม่ที่นักเรียนช่วยกันคิดในข้อ 6 มาแต่ง
ประโยคลงในสมุดการบ้าน

การประเมินผล

- 1. นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ประโยค
- 2. นักเรียนสามารถแจกลูก-ประสมคำได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ

แผนการสอนที่ 16

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนตามแบบคำที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ดังนี้ โกมล การบ้าน ฟุตบอล อาคาร ต้นพิกุล รางวัล พลเมือง การ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (โกมล การบ้าน ฟุตบอล อาคาร ต้นพิกุล รางวัล พลเมือง การ)
2. ตะกร้า
3. กระดาษ A 4
4. บัญชีคำ (การบ้าน อาคาร ฟุตบอล อาหาร ต้นพิกุล รางวัล พลเมือง โกมล ตำบล พาล สงสาร วานร ละคร อังคาร จราจร ทหาร น้ำตาล ผลไม้ ข้าวสาร)
5. บัตรคำที่ไม่สมบูรณ์จากคำในข้อ 4 จำนวน 1 ชุด

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน ครูเขียนคำว่า “พาน” บนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่าน แล้วถามนักเรียนว่า ตัวสะกดของคำว่า “พาน” คืออะไร ให้นักเรียนตอบ ถ้าตอบไม่ได้ ครูบอกให้นักเรียนทราบ ครูทบทวน มาตราตัวสะกดแม่ กน ที่มี ญ ณ สะกด ว่าอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เช่น คำว่า สัญญา บริเวณ ครูบอก นักเรียนว่าวันนี้จะเรียนตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กน เพิ่มอีก 2 ตัว ใครอยากรู้บ้างให้ยกมือขึ้น

ขั้นสอน

1. ครูเขียนคำว่า “จาน เรียน บาน อ่าน กบ ขอบ” บนกระดานดำ ให้นักเรียนออกมาขีดเส้นใต้ คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กน จากนั้นให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กน บนกระดานดำคู่ละ 1 คำ ให้นักเรียนช่วยกันตรวจคำที่เพื่อนเขียนว่าถูกต้องหรือไม่

2. ครูชูบัตรคำ “การ” ให้นักเรียนดู ครูอ่านออกเสียงคำว่า “การ” ดัง ๆ และถามนักเรียนว่า “จาน” กับ “การ” อ่านออกเสียงเหมือน น สะกดหรือไม่ ให้นักเรียนออกเสียงตามครู

ครูชูบัตรคำ “รางวัล” ให้นักเรียนดู ครูอ่านออกเสียงคำว่า “รางวัล” ดัง ๆ และถามนักเรียนว่า “กัน” กับ “วัล” อ่านออกเสียงเหมือน น สะกดหรือไม่ ให้นักเรียนออกเสียงตามครู

ครูบอกนักเรียนว่า ตัวสะกดที่จะเรียนเพิ่มอีก 2 ตัวในชั่วโมงนี้คือ ร กับ ล ซึ่งคำที่สะกดด้วย ร ล อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด เป็นคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน

3. ครูอ่านบัตรคำ “การบ้าน ฟุตบอล อาคาร ต้นพิกุล รางวัล พลเมือง โกมล” ให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำ
4. ให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันเขียนคำตามแบบจากบัตรคำที่ครูกำหนดในข้อ 3 โดยครูเป็นผู้บอกให้ เขียนครั้งละ 1 คำ ลงในกระดาน A 4
5. ให้นักเรียนเล่นเกม ต่อเติมเสริมแต่ง ซึ่งมีวิธีการเล่น ดังนี้
 - 5.1 ครูนำบัตรคำที่ไม่สมบูรณ์ใส่ตะกร้า
 - 5.2 ครูอธิบายวิธีเล่นเกมให้นักเรียนฟัง โดยยกตัวอย่างบัตรคำที่ไม่สมบูรณ์ 1 บัตร ให้นักเรียนดู ครูชี้ส่วนที่หายไป บอกนักเรียนว่าให้นำตัวสะกด ร ล มาเติมส่วนที่ขาดให้สมบูรณ์ เช่น กา_บ้าน คำที่สมบูรณ์คือ การบ้าน
 - 5.3 ครูหยิบบัตรคำที่ไม่สมบูรณ์ 1 บัตร ชูให้นักเรียนดู ให้นักเรียนเติมตัวสะกดที่หายไปให้ สมบูรณ์ โดยให้เขียนคำที่สมบูรณ์ลงในกระดาน A 4 พร้อมกันทุกคน ปฏิบัติไปเรื่อย ๆ จนหมดบัตรคำ
 - 5.4 เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน ให้นักเรียนผลัดกันตรวจคำจากคำที่สมบูรณ์ที่ครูเขียนบน กระดานดำ ใครเขียนได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
 - 5.5 ครูอ่านคำบนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำที่มี ร ล สะกด ว่าอ่านออกเสียงเหมือน น สะกด ให้นักเรียน ออกมาอ่านคำที่ครูเขียนบนกระดาน (คำในข้อ 5.4) คนละ 2 คำ โดยครูชี้สลับคำไปมาให้นักเรียนอ่าน

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ
2. นักเรียนสามารถเขียนคำตามแบบที่มี ร ล สะกดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ

แผนการสอนที่ 17

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง จับผู้ร้าย

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2
2. บัตรคำ (การบ้าน ฟุตบอล อาคาร ต้นพิกุล รางวัล พลเมือง)
3. กระเป๋าน้ำ
4. บัตรรูปดอกไม้ สีละ 1 คู่
5. ถุงผ้า
6. บัตรคำถามรูปผลไม้
7. ตะกร้า 2 ใบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน ที่มี ร ล สะกด ครูทบทวนคำที่สะกดด้วย ร ล โดยนำบัตรคำ การบ้าน ฟุตบอล อาคาร ต้นพิกุล รางวัล พลเมือง ใส่ลงในกระเป๋าน้ำ ให้นักเรียนออกมาอ่านคำที่ครูชี้ทีละคน ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านให้นักเรียนอ่านตาม

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 หน้า 105 บอกให้นักเรียนอ่านเรื่อง จับผู้ร้าย ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ใครอ่านจบแล้วให้ยกมือขึ้น
2. ให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันเล่าเรื่อง จับผู้ร้าย โดยครูนำบัตรรูปดอกไม้สีต่าง ๆ ใส่ถุงผ้าเท่ากับจำนวนนักเรียน ให้นักเรียนหยิบบัตรรูปดอกไม้คนละ 1 ชิ้น โดยหยิบได้บัตรดอกไม้สีเดียวกันให้จับคู่กัน นักเรียนแต่ละคู่ก็นำบัตรรูปดอกไม้ใส่คืนไว้ในถุงผ้า 1 ชิ้น เก็บไว้ที่คู่ของนักเรียน 1 ชิ้น
3. ครูบอกกับนักเรียนว่า ครูจะหยิบบัตรรูปดอกไม้จากถุงผ้า ถ้าหยิบได้สีตรงกับคู่ใด ก็ให้คู่ นั้นเล่าเรื่อง จับผู้ร้าย ให้ครูฟัง ทำเช่นนั้นจนจบเรื่อง ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ครูถามคำถามนำ
4. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “เก็บผลไม้” ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้
 - 4.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
 - 4.2 ครูนำบัตรคำถามรูปผลไม้ (บัตรคำถามนี้จะมีคำถามติดอยู่ด้านหลังบัตรละ 1 คำถาม)

เช่น

- ใครเห็นคนกำลังจี้ดงะกุญแจ
- เด็กผู้ชายจากเรื่อง จับผู้ร้าย ชื่ออะไร
- ใครจี้ดงะกุญแจ
- วันที่อาคารถูกคนร้ายลักของ
- ถาวรรีบไปบอกใครว่ามีคนร้าย
- ตำรวจจับผู้ร้ายได้หรือไม่
- ผู้ร้ายกำลังจะหนีของไปที่ไหน
- เจ้าของอาคารให้อะไรแก่ถาวร
- ใครปรบมือให้ถาวร

กองไว้ข้างหน้าห้องเรียน ให้นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คนต่อ 1 รอบ แข่งขันกันวิ่งเก็บผลไม้ แล้วนำมาให้ครูอ่านคำถาม ให้นักเรียนคนนั้นตอบ ถ้าตอบถูกต้องให้เก็บบัตรรูปผลไม้ไว้ที่กลุ่ม ถ้าตอบผิดให้นำไปวางไว้ที่กองตามเดิม หลังสิ้นสุดการแข่งขัน ครูรวมคะแนน กลุ่มไหนสะสมบัตรผลไม้ได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปเรื่อง จับผู้ร้าย ทีละคู่ตั้งแต่ต้นจนจบ ครูนำคำถามจากข้อ 4 ให้นักเรียนตอบคนละ 1 คำถาม

การประเมินผล

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 18

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์จากเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

บททวนจากเรื่องที่เรียนในแผนการสอนที่ 10-16 และทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำยาก (จากแผนการสอนที่ 10-14)
2. กระเป๋าน้ำ
3. บัตรรูปมะม่วง
4. ต้นไม้จำลอง 1 ต้น
5. กระดาษ A 4
6. หนังสือพิมพ์ 2 ฉบับ
7. กรรไกร
8. กาว
9. สติกเกอร์
10. แบบฝึกหัด จำนวน 5 ข้อ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน ที่มี ร ล สะกด ครูทบทวนคำที่สะกดด้วย ร ล โดยนำบัตรคำ การบ้าน ฟุตบอล อาคาร ต้นพิกุล รางวัล พลเมือง ใส่ลงในกระเป๋าน้ำ ให้นักเรียนออกมาอ่านคำที่ครูชี้ทีละคน ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูอ่านให้นักเรียนอ่านตาม

ขั้นสอน

1. ครูนำคำยาก (จากแผนการสอนที่ 10-16) ใส่ด้านหลังบัตรรูปมะม่วง รูปละ 1 คำ นำไปติดไว้ที่ต้นไม้จำลอง ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรรูปมะม่วงคนละ 1 บัตร อ่านให้เพื่อนฟังดัง ๆ ถ้าใครอ่านได้ถูกต้องให้เก็บบัตรรูปมะม่วงไว้ ให้นักเรียนหมุนเวียนกันออกมาอ่านทุกคน จนบัตรรูปมะม่วงหมดจากต้นไม้ จากนั้นให้นักเรียนนับบัตรรูปมะม่วงว่าตนเองได้กี่บัตร ใครสะสมได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

2. ให้นักเรียนนำคำยากที่ตนสะสมไว้ลงในกระดาษ A 4 นำกระดาษที่เขียนเสร็จแล้วไปติดไว้ที่บอร์ด

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ครูแจกหนังสือพิมพ์กลุ่มละ 1 แผ่น พร้อมกับกระดาษ A 4 ให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กน ที่มี ร ล สะกด ภายในเวลา 5 นาที โดยตัดคำที่พบ นำมาติดลงบนกระดาษ A 4 เมื่อหมดเวลาที่กำหนด ให้แต่ละกลุ่มออกมารายงานคำที่กลุ่มของนักเรียนหาได้ ครูอ่านคำที่นักเรียนหาแล้วให้นักเรียนอ่านตามทีละคำ

4. ครูนำคำถามจากข้อ 4 ในแผนการสอนที่ 10 จำนวน 12 ข้อ ให้นักเรียนจับคู่จับฉลากคำถามของครู คู่ละ 3 ข้อ

5. ครูนำแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ จำนวน 5 ข้อ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัด จำนวน 5 ข้อ ทบทวนคำศัพท์ โดยครูนำคำศัพท์ในข้อ 1 ใส่ลงในกระเปาะผนัง ให้นักเรียนออกมาหยิบคำที่ครูบอกคนละ 2 คำ ใครหยิบได้ถูกต้อง ครูให้รางวัลเป็นสติ๊กเกอร์ 1 ชิ้น

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ข้อ
3. นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 19

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง ตุ๊กตาเพื่อนรัก

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่อง ตุ๊กตาเพื่อนรัก
2. บัตรคำยาก (วัสดุ อุปกรณ์ ตุ๊กตา เศษ กล้องกระดาด)
3. กล้องกระดาด
4. กระดาษสีต่าง ๆ อย่างละ 1 แผ่น
5. กรรไกร, มีด
6. ดินสอ
7. แบบ
8. กาว
9. สติกเกอร์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูจัดให้นักเรียนนั่งเป็นรูปครึ่งวงกลม ครูนั่งบนเก้าอี้ข้างหน้านักเรียน ให้นักเรียนดูหนังสือเรื่องตุ๊กตาเพื่อนรัก แล้วสนทนาเกี่ยวกับภาพในหนังสือ จากนั้นให้นักเรียนตั้งใจฟังเรื่องที่ครูจะเล่าและสาธิตขั้นตอนการทำตุ๊กตาจากกล้องกระดาด

ขั้นสอน

1. ครูเปิดหนังสือเรื่อง ตุ๊กตาเพื่อนรัก ให้นักเรียนดูภาพไปที่ละหน้า พร้อมกับอ่านเชิงเล่าเรื่องจนจบเรื่อง แล้วบอกกับนักเรียนว่า ครูจะสาธิตการทำตุ๊กตาจากกล้องกระดาดเหมือนกับที่ตัวละครในหนังสือทำ และชั่วโม่งต่อไป ครูจะให้นักเรียนลงมือทำ เพราะฉะนั้นทุกคนต้องตั้งใจฟังและดูวิธีการทำให้เข้าใจ

2. ครูหยิบวัสดุ อุปกรณ์ ที่จะทำตุ๊กตา ได้แก่ กล้องกระดาด กระดาษสีต่าง ๆ กรรไกร แบบมีด กาว ดินสอ วางบนโต๊ะหน้าห้อง ครูบอกชื่ออุปกรณ์ทีละชิ้น โดยชี้ให้นักเรียนดูพร้อมกับบอกเสียงชื่ออุปกรณ์นั้น ๆ ให้นักเรียนออกเสียงตามทีละชิ้น

3. ครูอธิบายขั้นตอนการทำในแต่ละขั้นดังนี้

- ขั้นแรก เลือกกล่องกระดาษ แล้ววางแบบลงบนกล่องกระดาษ
- ขั้นที่สอง ใช้ดินสอลากเส้นตามแบบไปที่ละชั้น
- ขั้นที่สาม ใช้กรรไกรหรือมีดตัดกล่องกระดาษตามเส้นดินสอที่วาดแบบไว้
- ขั้นที่สี่ นำชิ้นส่วนที่ตัดทากาว และประกอบที่ละชั้น เสร็จแล้วตกแต่งด้วยกระดาษสีให้สวยงาม

4. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการทำตุ๊กตา โดยให้นักเรียนจับคู่กันบอกวัสดุ อุปกรณ์ การทำตุ๊กตาว่ามีอะไรบ้าง และบอกวิธีการทำตุ๊กตาตั้งแต่ต้นจนจบ

5. ครูนำบัตรคำยาก (วัสดุ อุปกรณ์ ตุ๊กตา กล่องกระดาษ เศษ) ชูให้นักเรียนดูให้นักเรียน v อ่านตามที่ละบัตร

ขั้นสรุป

1. ครูทบทวนบัตรคำยากทั้งหมด โดยนำบัตรคำใส่ตะกร้า ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำและอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง

2. ครูนำคำถามเกี่ยวกับวิธีการทำตุ๊กตาตั้งแต่ต้นจนจบ ใส่ซองคำถาม ให้นักเรียนออกมาหยิบซองคำถามคนละ 1 ซอง ส่งซองคำถามให้ครูอ่านให้ฟัง และนักเรียนตอบคำถามที่ครูอ่าน ถ้าใครตอบได้ถูกต้อง ครูให้สติ๊กเกอร์ 1 ชิ้นต่อ 1 คำถาม

การประเมินผล

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ข้อ

แผนการสอนที่ 20

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถลงมือทำตุ๊กตาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกทำตุ๊กตาจากกล่องกระดาษ

สื่อการเรียนการสอน

1. กล่องกระดาษ
2. กระดาษสี
3. กรรไกร, มีด
4. กาว
5. แบบ
6. ดินสอ
7. ตุ๊กตาที่ครูทำเสร็จแล้ว 1 ตัว
8. ฉลากชื่อนักเรียนทุกคน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการทำตุ๊กตา ให้นักเรียนแต่ละคนบอกขั้นตอนการทำที่ละขั้นตอน ครูนำตุ๊กตาที่ครูทำเสร็จแล้ววางบนโต๊ะ บอกนักเรียนว่าชั่วโมงนี้ครูจะให้เด็กช่วยกันทำตุ๊กตา เมื่อทำเสร็จแล้วครูจะนำไปติดไว้ที่หลังห้อง เพราะฉะนั้นให้นักเรียนตั้งใจทำให้สวยงามที่สุด

ขั้นสอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
2. ครูเขียนหน้าที่ของนักเรียนบนกระดานดำ
3. ครูบอกนักเรียนว่า ครูเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ไว้บนโต๊ะ 2 ชุด ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาหยิบวัสดุอุปกรณ์ไปใช้ในกลุ่มของตน แบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่าใครเป็นผู้วาดตามแบบ ตัดกล่องกระดาษ ประกอบเป็นตัวตุ๊กตา ตกแต่งด้วยกระดาษสี
4. ให้นักเรียนลงมือทำ โดยครูเป็นผู้แนะนำ
5. เมื่อแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จแล้ว ให้นักเรียนออกมาสรุปขั้นตอนการทำตุ๊กตา ตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมกับบอกว่าตนเองทำหน้าที่อะไรทีละคนจนครบทั้งกลุ่ม ครูกล่าวชมเชยผลงานของนักเรียน ให้แต่ละกลุ่มนำผลงานไปติดไว้หลังห้อง

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนทบทวนการทำตุ๊กตา โดยครูจับฉลากชื่อนักเรียนออกมาบอกขั้นตอนการทำ

การประเมินผล

นักเรียนสามารถลงมือทำตุ๊กตาได้ถูกต้องทุกขั้นตอน

แผนการสอนที่ 21

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการทำตุ๊กตาให้ครูเขียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

วิธีการทำตุ๊กตา

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรีฟ
2. ปากกาเมจิก
3. กระดาษขาว
4. บัตรรูปใบหน้าคน
5. ถูผง
6. แถบกระดาษขั้นตอนการทำตุ๊กตา

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำผลงานของนักเรียนที่ทำเสร็จแล้ววางไว้หน้าห้อง ครูบอกนักเรียนว่าชั่วโมงนี้ให้นักเรียนช่วยกันบอกขั้นตอนการทำตุ๊กตาให้ครูเขียนลงในกระดาษแผ่นใหญ่ เพื่อครูจะได้ลอกขั้นตอนการทำเป็นหนังสือเล่มใหญ่ ให้นักเรียนได้อ่านและฝึกทำต่อไป

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรรูปใบหน้าคนที่ด้านหลังเขียนชื่อนักเรียน บัตรละ 1 ชื่อ ใส่ถุงผ้า ให้นักเรียนออกมาหยิบคนละ 1 บัตร ครูอ่านชื่อหลังบัตร ให้คนที่ครูเรียกชื่อเตรียมตัวบอกขั้นตอนการทำให้ครูเขียน
2. ครูนำกระดาษปรีฟติดไว้ที่บนกระดานดำ 1 แผ่น ให้นักเรียนที่ถูกเรียกชื่อบอกขั้นตอนให้ครูเขียน ปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบทุกขั้นตอน
3. ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาหยิบบัตรรูปใบหน้าคน 1 บัตร ให้คนที่ถูกเรียกชื่อออกมาอ่านขั้นตอนการทำตุ๊กตาตั้งแต่ต้นจนจบ จากนั้นให้นักเรียนอ่านพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นสรุป

ครูนำแถบกระดาษขั้นตอนการทำตุ๊กตาวางไว้บนโต๊ะ ให้นักเรียนออกมาเรียงลำดับขั้นตอนการทำตุ๊กตาตั้งแต่ต้นจนจบทีละคน

การประเมินผล

นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการทำตุ๊กตาให้ครูเขียนได้ถูกต้องทุกขั้นตอน

แผนการสอนที่ 22

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถทำหนังสือเล่มใหญ่ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นักเรียนวาดภาพประกอบวิธีการทำ

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรีฟที่ครูลอกข้อความจากแผนภูมิ
2. สีเทียน กลุ่มละ 1 กล่อง
3. กระดาษขาว
4. ลวดเย็บ
5. กรรไกร, มีด
6. กระดาษทำปกหน้า – หลัง อย่างละ 2 แผ่น
7. หนังสือเรื่อง ตุ๊กตาเพื่อนรัก

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน บอกให้นักเรียนทราบว่าชั่วโมงนี้ครูจะให้ให้นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่อีก 1 เล่ม เพื่อเอาไว้ให้นักเรียนดูตัวอย่างวิธีการทำตุ๊กตา

ขั้นสอน

1. ครูแจกกระดาษปรีฟที่ลอกข้อความจากแผนภูมิให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มกำหนดหน้าที่ของสมาชิกว่าใครจะวาดภาพ ระบายสี ตกแต่งปก เก็บอุปกรณ์
2. ให้นักเรียนวาดภาพวิธีทำตุ๊กตาแต่ละขั้นตอนตามข้อความที่ครูเขียนบนกระดาษปรีฟตามตัวอย่างในหนังสือที่ครูนำมาให้ดูเป็นตัวอย่าง ระบายสีให้สวยงาม ช่วยกันออกแบบปกหนังสือ เขียนชื่อคณะทำงานที่ปกหลัง เรียงหน้ากระดาษตามลำดับแล้วนำไปให้ครูช่วยเย็บปก
3. ให้นักเรียนลงมือทำ และครูคอยช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

นักเรียนทุกกลุ่มนำเสนอผลงานที่หน้าห้อง พร้อมทั้งรายงานว่าตนเองวาดภาพอะไร ใครทำอะไรบ้าง เสร็จแล้วนำผลงานของกลุ่มไปติดไว้หลังห้อง

การประเมินผล

นักเรียนสามารถวาดภาพได้สอดคล้องกับข้อความทุกขั้นตอน

แผนการสอนที่ 23

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำจากเรื่อง ตุ๊กตาเพื่อนรัก ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์มีดังนี้ (โรค โรงพยาบาล ตรวจ วัสดุ อุปกรณ์ สำเร็จ ตุ๊กตา เย็บม ดกแต่ง เศษ กล้องกระดาษ กาว)

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (โรค โรงพยาบาล ตรวจ วัสดุ อุปกรณ์ สำเร็จ ตุ๊กตา เย็บม ดกแต่ง เศษ กล้องกระดาษ กาว)
2. กระเป๋านั่ง
3. กระดาษแข็ง (ทำไม้เชื่อมซี่ขนาดเท่าดินสอ)
4. ขวดน้ำมันพืชตัดครึ่ง (สำหรับใส่ไม้เชื่อมซี่)
5. กล้อง
6. กระดาษกาว

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูนำอุปกรณ์การเล่น เชื่อมซี่เสียงคำ วางไว้บนโต๊ะ ถามนักเรียนว่ารู้จักสิ่งที่ครูนำมาวางไหม ครูหยิบไม้เชื่อมซี่ ถามนักเรียนว่าอะไร ให้นักเรียนตอบ ถ้าตอบไม่ได้ บอกนักเรียนว่า ไม้เชื่อมซี่ ครูบอกนักเรียนว่ามีคำศัพท์ให้นักเรียนเล่นเกม เชื่อมซี่เสียงคำ แต่ก่อนจะเล่นให้นักเรียนช่วยกันอ่านบัตรคำ เหล่านี้ก่อน

ขั้นสอน

1. ครูชูบัตรคำให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กันทีละคำ จนครบทุกคำ
2. ให้นักเรียนเล่นเกม เชื่อมซี่เสียงคำ ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้
 - 2.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
 - 2.2 นำบัตรคำให้นักเรียนดู บอกนักเรียนว่า บัตรคำแต่ละบัตรจะมีหมายเลขหลังบัตรคำ ตั้งแต่หมายเลข 1 ถึง 12 ครูนำบัตรคำใส่ไว้ที่กระเป๋านั่งโดยหันด้านตัวเลขออก เรียงตามลำดับจาก 1 ถึง 12

2.3 ให้ตัวแทนกลุ่มละ 1 คน ออกมาจับไม้เชื่อมซี 1 อัน (ห้ามเลือก) ได้หมายเลขใดก็หยิบบัตรคำหมายเลขนั้น พร้อมกับอ่านและเขียนคำนั้นบนกระดานดำ แล้วเก็บบัตรคำไว้ที่เดิม โดยหันด้านตัวหนังสือออกดังภาพ ถ้าตัวแทนกลุ่มอ่านคำได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน เขียนคำได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน

ก่อนเล่นเกม				ขณะเล่นเกม			
1	2	3	4	กาว	2	3	4
5	6	7	8	5	6	โรค	8
9	10	11	12	ตรวจ	10	11	เศษ

2.4 ตัวแทนนักเรียนกลุ่มที่ 2 ออกมาจับไม้เชื่อมซี แล้วผลัดกันเล่นไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหมดบัตรคำ

2.5 กลุ่มใดได้คะแนนมากเป็นฝ่ายชนะ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์จากเกมเชื่อมซีเสียงโซค โดยครูนำบัตรคำที่เล่นให้นักเรียนจับคู่กันออกมาหยิบบัตรคำ คนหนึ่งเป็นผู้อ่านและอีกคนหนึ่งเขียนคำที่เพื่อนอ่านบนกระดานดำ ให้เพื่อนที่เหลือช่วยกันเฉลยว่าอ่านและเขียนได้ถูกต้องหรือไม่

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ

แผนการสอนที่ 24

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้
2. นักเรียนสามารถเขียนตามแบบคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้

เนื้อหา

คำศัพท์ดังนี้ ประมุข เมฆ โรค ประโยค ความสุข บุคคล สุขภาพ เลข โชค สุข

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (ประมุข เมฆ โรค ประโยค ความสุข บุคคล สุขภาพ เลข โชค สุข)
2. ตะกร้า
3. แผนภูมิทางไปสู่ดวงดาว
4. สติกเกอร์
5. ดาวกระดาษ
6. ดูกตาประจำกลุ่ม ๆ ละ 1 ตัว
7. เข็มหมุด

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูถามปัญหานักเรียนว่า คำอะไรอยู่ตรงข้ามกับคำว่า “น้อย” ให้นักเรียนตอบ ครูเขียนคำว่า “มาก” ที่นักเรียนตอบบนกระดานดำ แล้วถามนักเรียนว่าตัวสะกดของคำว่า มาก คืออะไร ให้นักเรียนตอบ จากนั้นครูขีดเส้นใต้ที่ ก บอกนักเรียนว่าชั่วโมงนี้จะเขียนมาตราตัวสะกดแม่ กก ที่ไม่ได้ใช้พยัญชนะ ก สะกด

ขั้นสอน

1. ครูชูบัตรคำ “สุข โรค เมฆ” ให้นักเรียนอ่านทีละคำ แล้วถามนักเรียนว่า แต่ละคำอ่านออกเสียงเหมือนพยัญชนะอะไรสะกด ให้นักเรียนตอบ ถ้าตอบไม่ได้ครูให้นักเรียนออกเสียงคำว่า

สุข ออกเสียงว่า สุข

โรค ออกเสียงว่า โรค

เมฆ ออกเสียงว่า เมฆ

ทีละคู่ แล้วถามนักเรียนว่าคำแต่ละคู่อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกดใช่หรือไม่

2. ครูบอกนักเรียนว่า คำที่มี ข ค ฃ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เป็นคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก

3. ให้นักเรียนเล่นเกม ทางไปสู่ดวงดาว ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้

3.1 แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม แจกตุ๊กตาประจำกลุ่ม ๆ ละ 1 ตัว

3.2 นำแผนภูมิทางไปสู่ดวงดาวปิดบนกระดานดำ

3.3 นำบัตรคำ (ประมุข เมฆ โรค ประโยค ความสุข บุคคล สุขภาพ เลข โชค สุข)

ใส่ตะกร้าวางบนโต๊ะ

3.4 ให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาหยิบบัตรคำในตะกร้าชูขึ้น แล้วอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง ถ้าอ่านถูกให้ทุกคนอ่านตาม แล้วใช้ตุ๊กตาประจำกลุ่มเดินแต้มทางไปสู่ดวงดาวได้ 1 ขั้น ถ้าอ่านผิดให้ใส่บัตรไว้ในตะกร้าตามเดิม หมุนเวียนกันเล่นไปเรื่อย ๆ จนกว่ากลุ่มใดถึงดวงดาวก่อนเป็นผู้ชนะ

4. ครูหยิบบัตรคำจากตะกร้า อ่านให้นักเรียนฟังทีละ 1 บัตร และให้นักเรียนเขียนคำนั้นลงในกระดาษ A4 ปฏิบัติไปเรื่อย ๆ จนครบ 10 คำ

ขั้นสรุป

ครูนำกระดาษที่ลอกคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กก และแม่อื่น ๆ ให้นักเรียนวงกลมคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้แก่ (สัญญา โรค บังเอิญ โชค โบก บริเวณ สุข ประโยค ยาก เลข จาก เศษ ผาก ลิง) เมื่อทำเสร็จแล้วให้ผลัดกันตรวจตามที่ครูเฉลยและให้นักเรียนแต่ละคู่อ่านคำที่สะกดด้วยแม่ กก จนครบทุกคำ และลอกคำนั้นลงบนสมุดเพื่อนำไปฝึกอ่านและเขียน

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ
2. นักเรียนสามารถเขียนคำตามแบบที่ ข ค ฃ สะกดได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ

แผนการสอนที่ 25

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำในบทอาขยานได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกอ่านคำในบทอาขยาน รักษาป่า

สื่อการเรียนการสอน

1. แผนภูมิบทอาขยาน รักษาป่า
2. บัตรคำ (สุขศรี อากาศ ภัย ทิศ ลำธาร สำราญ สันใจ ทดแทน รักษา ป่าไม้ สุข โชค โรค)

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนมาตราตัวสะกดแม่ กก ที่มี ข ค จ สะกด โดยนำบัตรคำจากแผนการสอนที่ 24 วางคว่ำไว้บนโต๊ะ ให้นักเรียนออกมาหยิบอ่านให้ครูฟังทีละคน ใครอ่านไม่ได้ให้ถามเพื่อนที่อ่านได้ ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้ครูมีบทอาขยานมาให้นักเรียนอ่าน

ขั้นสอน

1. ครูจัดแผนภูมิบทอาขยานบนกระดานดำ
2. ให้นักเรียนอ่านบทอาขยานตามครูพร้อม ๆ กันจนจบ
3. ให้นักเรียนจับคู่กันออกมาช่วยกันอ่านบทอาขยานทีละคู่
4. ครูชี้คำในบทอาขยานให้นักเรียนแต่ละคนอ่าน โดยชี้สลับคำไปเรื่อย ๆ
5. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในบทอาขยาน ให้นักเรียนช่วยกันตอบ ครูเริ่มคำถามดังนี้
 - 1) ชนนกขาวราวสำลี คำว่า ราว หมายความว่าอย่างไร
 - 2) อากาศดีไม่มีภัยเป็นอย่างไร
 - 3) ทุกทิศเจ้าเที่ยวท่อง คำว่า เจ้า หมายถึงใคร
 - 4) อากาศไร้พิษ คำว่า ไร้ หมายความว่าอย่างไร
 - 5) ใครได้ฟังป่า
 - 6) เราต้องช่วยปลูกอะไรทดแทนป่า
 - 7) คนที่มีโรค ดีหรือไม่ดี
 - 8) คนที่ไม่มีโรคมีความสุขหรือไม่

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทอาขยานอีกครั้ง ครูนำบัตรคำ สุขศรี โรค โชค ชูให้นักเรียนอ่านทีละคน สุ่มนักเรียนออกมาจับฉลากคำถามทั้ง 8 ข้อ ตอบให้เพื่อน ๆ ฟัง และให้เพื่อนช่วยกันเฉลยคำตอบจากคำถามที่เพื่อนจับได้

การประเมินผล

- 1. นักเรียนสามารถอ่านคำในบทอาขยานได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ
- 2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ข้อ

ภาคผนวก

รักษาป่า

นกเอยนกน้อยน้อย	บินล่องลอยเป็นสุขศรี
ขนขาวราวสำลี	อากาศดีไม่มีภัย
ทุกทิศเจ้าเที่ยวท่อง	ฟ้าสีทองอันสดใส
มีป่าพาสบายใจ	มีต้นไม้มีลำธาร
ผู้คนไม่มีโรค	นับเป็นโชคสุขสำราญ
อากาศไร้พิษสาร	สัตว์ขึ้นบานดินชื่นใจ
คนสัตว์ได้พึ่งพา	มารักษาป่าไม่ไทย
สิ้นป่าเหมือนสิ้นใจ	ช่วยปลูกใหม่ไว้ทดแทน

แผนการสอนที่ 26

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถลำดับขั้นตอนการทำตุ๊กตาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ทบทวนคำศัพท์และขั้นตอนการทำตุ๊กตา

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (จากแผนการสอนที่ 19 – 25)
2. ตะกร้า
3. แถบกระดาษขั้นตอนการทำตุ๊กตา
4. ฉลากรายชื่อนักเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนคำศัพท์จากแผนการสอนที่ 19 – 25 โดยให้นักเรียนอ่านคำที่ครูชูให้ดูทีละคน ครูบอกนักเรียนว่าชั่วโมงนี้ครูจะให้นักเรียนเล่นเกมจากคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนนั่งล้อมวงเป็นวงกลม
2. ครูนำบัตรคำทั้งหมดใส่ตะกร้าวางไว้กลางวง
3. ให้นักเรียนเล่นเกม สบายดีหรือจะ ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้
 - 3.1 ครูจับฉลากชื่อนักเรียนที่จะเริ่มเล่นเกมคนแรก
 - 3.2 วางบัตรคำที่หยิบจากตะกร้าไว้กลางวง ให้นักเรียนคนแรกพูดคำว่า สบายดีหรือจะ ระหว่างที่พูดให้ชี้ลงบนบัตรคำที่วางไว้กลางวงทีละบัตร ดังนี้ สบาย ดี หรือ จะ เมื่อพูดจบตรงคำว่า จะ ที่บัตรคำใด ให้หยิบคำนั้นขึ้นมาอ่านให้เพื่อนฟังพร้อมชูบัตรคำให้เพื่อนอ่านตาม และเก็บบัตรคำไว้ที่ตนเอง ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ให้วางบัตรคำไว้ที่เดิม
 - 3.3 จับฉลากชื่อนักเรียนมาเล่นเกมต่อไปเรื่อย ๆ จนบัตรคำหมดตะกร้า
 - 3.4 นักเรียนอ่านบัตรคำได้ 1 บัตร ให้ 1 คะแนน คนใดได้คะแนนมากเป็นผู้ชนะ

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเข้าแถวตอนเล็ก ครูหยิบบัตรคำจากตะกร้า 1 บัตร ชูให้นักเรียนดู และอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนที่อยู่หัวแถวของแต่ละกลุ่มออกมาเขียนคำที่ครูอ่านบนกระดานดำ ใครเขียนถูกได้ 1 คะแนน แล้วให้วิ่งกลับไปต่อท้ายแถว จากนั้นครูหยิบคำขึ้นมาอีก 1 บัตรให้นักเรียนคนต่อไปของทั้งสองกลุ่มออกมาเขียน ปฏิบัติไปเรื่อย ๆ จนบัตรคำหมดตะกร้า กลุ่มใดได้คะแนนมากเป็นผู้ชนะ

5. ครูนำแถบกระดาษขั้นตอนการทำตุ๊กตาวางไว้บนโต๊ะ ครูสาธิตการเรียงลำดับก่อนหลังให้นักเรียนดู จากนั้นให้นักเรียนจับคู่กันออกมาเรียงลำดับขั้นตอนการทำตุ๊กตาตั้งแต่ต้นจนจบ

ขั้นสรุป

1. ครูทบทวนคำศัพท์ทั้งหมด โดยนำบัตรคำคำว่าไว้บนโต๊ะ ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำอ่านคนละ 2 บัตร จนครบทุกคน และให้เขียนคำที่อ่านลงในกระดาษ A4 ทุกคำ เมื่อเขียนเสร็จแล้วให้เปลี่ยนกันตรวจ

2. ให้นักเรียนจับคู่ออกมาเรียงลำดับขั้นตอนการทำตุ๊กตาตามที่ครูกำหนด

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ
2. นักเรียนสามารถลำดับขั้นตอนการทำตุ๊กตาได้ถูกต้องทุกขั้นตอน

แผนการสอนที่ 27

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้

เนื้อหา

เรื่อง ลุงอาบ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่อง ลุงอาบ
2. บัตรคำยาก (ชรา อาชีพ ยากจน ดวงจันทร์ รูป เทวดา สุขภาพ ทองคำ)
3. บัตรภาพเทวดา 1 รูป
4. บัตรภาพดวงจันทร์ 1 รูป
5. บัตรภาพไขทองคำ 1 รูป
6. บัตรภาพลุงอาบ 1 รูป
7. ฉลากคำถาม

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพปกหนังสือ แล้วถามนักเรียนว่าใครทราบบ้างว่าชายชราที่อยู่ในภาพนี้คือใคร ทำไมเขาจึงต้องเป็นกระต่ายอยู่บนดวงจันทร์ เรามาดูซิว่าจากเรื่องที่ครูจะเล่า ชายชราเขาทำอะไร

ขั้นสอน

1. ครูเปิดหนังสือเรื่อง ลุงอาบ ให้นักเรียนดูไปที่ละหน้าพร้อมกับอ่านเชิงเล่าเรื่องจนจบเรื่อง
2. ครูชูบัตรภาพทีละรูปให้นักเรียนดู และนำภาพไปเทียบกับในหนังสือ นำภาพไปติดที่บอร์ด แล้วครูบอกชื่อภาพนั้นให้นักเรียนทราบจนครบทุกภาพ
3. ครูชูบัตรคำยากทีละคำให้นักเรียนดูพร้อมออกเสียงคำนั้นให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนครบทุกคำ นำบัตรคำไปติดบนบอร์ดและให้นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อม ๆ กันอีกครั้ง ครูเล่าเรื่องอีกครั้ง
4. ครูเริ่มคำถามดังนี้-
 - (1) ชายชราจากเรื่องที่ครูเล่าคือใคร
 - (2) ลุงอาบมีอาชีพอะไร
 - (3) ลุงอาบเลี้ยงไก่กี่ตัว
 - (4) ลุงอาบจุดธูปเพื่อขออะไร จากใคร

- (5) สุขภาพของลุงอาบเป็นอย่างไร
- (6) เทวดาช่วยลุงอาบหรือไม่ ช่วยอย่างไร
- (7) ในคืนที่ดวงจันทร์เต็มดวง ไก่ของลุงอาบออกไข่เป็นอะไร
- (8) เทวดาให้ไข่ทองคำครั้งละกี่ฟอง
- (9) เทวดาบอกว่าจะให้ไข่ทองคำทั้งหมดกี่ฟอง
- (10) ลุงอาบนำไข่ทองคำไปไหน
- (11) ทำไมลุงอาบจึงผ่าท้องไก่
- (12) ลุงอาบใช้อะไรผ่าท้องไก่
- (13) หลังจากผ่าท้องไก่ ลุงอาบพบไข่ทองคำไหม
- (14) ทำไมเทวดาจึงโกรธลุงอาบ
- (15) เทวดาสงบลุงอาบให้เป็นตัวอะไร
- (16) ลุงอาบถูกสาปให้ไปอยู่ที่ไหน

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนทบทวนบัตรคำและบัตรภาพ โดยให้แต่ละคู่หยิบบัตรคำหรือบัตรภาพ 1 บัตร/รูป
2. ให้นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากคำถาม ครูอ่านคำถามให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนช่วยกันตอบคู่ละ

5 ข้อ

การประเมินผล

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

แผนการสอนที่ 28

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่าเรื่อง ลุงอาบ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่นบทบาทสมมติจากเรื่อง ลุงอาบ ได้

เนื้อหา

นักเรียนเล่าเรื่องย้อนกลับและแสดงบทบาทสมมติ

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรื่อง ลุงอาบ
2. บัตรคำยาก (โซคลาม รักษา กราบ ส่องแสง ประกาย กระทบ ภาพ โลก โกรธ บาป สัป)
3. สายคาดศีรษะรูปลุงอาบ เทวดา ไม้ ดวงจันทร์
4. มีดพลาสติก 1 เล่ม
5. ไข่ทองคำ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนทบทวนการอ่านบัตรคำจากแผนการสอนที่ 27 ที่ติดอยู่ที่บอร์ดเมื่อชั่วโมงที่แล้วทุกคำ ครูสนทนากับนักเรียนว่าชั่วโมงที่แล้วครูเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง ชั่วโมงนี้ครูจะให้นักเรียนเล่าเรื่องให้ครูฟังบ้าง นักเรียนจะต้องมาแสดงบทบาทสมมติตัวละครในเรื่องด้วย พร้อมทั้งจะเล่าให้ครูฟังหรือยัง ถ้าพร้อมให้ยกมือขึ้น

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันเล่าเรื่อง “ลุงอาบ” โดยครูจะให้คู่ไหนเล่าก่อนก็ได้ ครูบอกให้นักเรียนทุกคู่เตรียมตัวให้พร้อม ครูใช้คำถามนำและกระตุ้นให้นักเรียนตอบ โดยเปิดหนังสือไปที่หน้า ถามนักเรียนว่าผู้ชายที่อยู่ในภาพนี้ชื่ออะไร ให้นักเรียนตอบ ครูถามนักเรียนว่าจำเรื่องลุงอาบได้ไหม ไหนเล่าให้ครูฟังหน่อยซิ ครูชี้ไปที่นักเรียนคู่หนึ่งพร้อมพูดว่า ไหนคู่นี้บอกครูซิว่า ลุงอาบทำอาชีพอะไร และให้นักเรียนคู่ต่อไปเล่าไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง

2. ครูอธิบายคำยากทีละคำและติดไว้บนบอร์ดให้นักเรียนดู โดยครูออกเสียงคำนั้นทีละคำ ให้นักเรียนออกเสียงตามครูจนครบทุกคำ

3. ให้นักเรียนทุกคนออกมาหน้าห้อง ให้ทุกคนช่วยกันคิดท่าทางของตัวละครแต่ละตัวในเรื่อง ลุงอาบ

4. ครูบอกชื่อตัวละครในเรื่อง ได้แก่ ลุงอาบ เทวดา ไก่ ดวงจันทร์ จากนั้นครูให้นักเรียนจับฉลากชื่อนักเรียนที่จะแสดงเป็นตัวละครนั้น ๆ และให้ผลัดเปลี่ยนกันแสดงละครให้ครบทุกคน

5. ครูเปิดหนังสือเรื่อง ลุงอาบ ไปที่หน้าพร้อมกับอ่านเชิงเล่าเรื่อง และให้นักเรียนออกมาแสดงตามบทที่ครูเล่า จนจบเรื่อง

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง โดยจับคู่ช่วยกันสรุปเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ ครูทบทวนคำศัพท์โดยใช้คำศัพท์ในหนังสือเรื่องลุงอาบให้นักเรียนแต่ละคนอ่าน

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง ลุงอาบ ได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง
2. นักเรียนสามารถเล่นบทบาทสมมติเรื่อง ลุงอาบ ได้ถูกต้องตามบท

แผนการสอนที่ 29

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถบอกเรื่องให้ครูเขียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง ลุงอาบ

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรีฟ
2. ปากกาเมจิก
3. กระดาษขาว
4. บัตรคำยาก (จากแผนสอนที่ 27, 28)
5. บัตรรูปไข่ทองคำ
6. ตะกร้า 1 ใบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนทบทวนคำยากในแผนที่ 27, 28 ครูบอกนักเรียนว่าชั่วโมงนี้นักเรียนจะต้องช่วยกันบอกเรื่องที่อ่านไปในชั่วโมงก่อนให้ครูเขียนลงบนกระดาษ ครูจะให้นักเรียนจับคู่เพื่อช่วยกันบอกเรื่องให้ครูเขียน

ขั้นสอน

1. ครูนำตะกร้าที่ใส่บัตรรูปไข่ทองคำที่หลังบัตรมีชื่อนักเรียนอยู่ ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาหยิบบัตรรูปไข่ทองคำ 2 ชิ้น ครูอ่านหลังบัตรว่าเป็นชื่อนักเรียนคนใด ให้นักเรียนที่ถูกอ่านชื่อ 2 คน เป็นคู่แรกที่ช่วยกันบอกเรื่องให้ครูเขียน

2. ครูนำกระดาษปรีฟติดไว้ที่บนกระดานดำ ให้นักเรียนคู่แรกบอกเรื่องให้ครูเขียน จากนั้นให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรรูปไข่ทองคำอีก 2 ชิ้น เพื่อหาคู่ต่อไปที่จะบอกเรื่องให้ครูเขียน ปฏิบัติไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ครูถามคำถามนำ ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูเขียนพร้อม ๆ กัน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูเขียนคนละวรรค จินจบเรื่อง จากนั้นนำแผนภูมิที่ทำเสร็จแล้วไปแขวนไว้หลังห้องเรียน ให้นักเรียนฝึกอ่านเมื่อมีเวลาว่าง

การประเมินผล

นักเรียนสามารถบอกเรื่องให้ครูเขียนได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ครั้ง

แผนการสอนที่ 30

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถวาดภาพประกอบเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นักเรียนวาดภาพประกอบหนังสือเล่มใหญ่

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษปรีฟที่ครูลอกข้อความจากแผนภูมิ
2. สีเทียนกลุ่มละ 1 กล้อง
3. แผนภูมิเรื่อง ลุงอาบ
4. กระดาษขาว
5. ลวดเย็บ
6. กรรไกร
7. กระดาษทำปกหน้า – หลัง อย่างละ 2 แผ่น

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนทบทวนการอ่านคำยาก คำว่า เทวดา โชคลาภ ภาพ โลก โกรธ บาป สัป
ดวงจันทร์ ที่ติดอยู่บนบอร์ด ครูบอกนักเรียนว่า ให้นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่อีก 1 เล่ม
เพื่อจะได้นำไปติดไว้ให้นักเรียนทุกคนได้อ่าน ซึ่งเล่มนี้จะเป็นเล่มสุดท้ายที่ครูจะให้นักเรียนทำ ให้นักเรียน
ตั้งใจทำให้สวยงามที่สุด

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายวิธีทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยบอกนักเรียนว่าให้ช่วยกันอ่านเนื้อเรื่องในแต่ละหน้า
ให้เข้าใจว่ามีตัวละครอะไรบ้าง ตัวละครนั้นทำอะไร ให้นักเรียนวาดภาพประกอบให้ตรงกับข้อความที่อ่าน
2. ครูเขียนหน้าที่ที่นักเรียนจะต้องทำบนกระดานดำ
3. ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารับกระดาษปรีฟที่ครูคัดลอกข้อความจากแผนภูมิ ให้นักเรียนวาดภาพ
ประกอบเรื่อง โดยให้นักเรียนกำหนดหน้าที่ของสมาชิกว่า ใครจะเป็นผู้วาดภาพ ระบายสี เก็บอุปกรณ์
เมื่อทำเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มรวบรวมผลงาน โดยเรียงหน้ากระดาษตามลำดับเรื่อง แล้วช่วยกันออกแบบ
ปกหนังสือให้สวยงาม เขียนชื่อคณะทำงานที่ปกหลัง และนำไปให้ครูเย็บปก
4. ให้นักเรียนลงมือทำ และครูคอยช่วยเหลือ

ขั้นสรุป

นักเรียนเสนอผลงานให้เพื่อนในห้องดู พร้อมทั้งรายงานว่าตนเองวาดรูปอะไร ใครทำอะไรบ้าง
ครูยกย่องชมเชยผลงานของนักเรียนทุกกลุ่ม นำผลงานของทุกกลุ่มไปติดไว้หลังห้อง

การประเมินผล

นักเรียนสามารถวาดภาพได้สอดคล้องกับข้อความ

แผนการสอนที่ 31

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ ดังนี้ อาบ ขรา อาชีพ ทำนา ดวงจันทร์ เทวดา สุขภาพ รูป โลก ไซคลาภ ภาพ บาบ สาบ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ (อาบ ขรา อาชีพ ทำนา ดวงจันทร์ เทวดา สุขภาพ รูป โลก ไซคลาภ ภาพ บาบ สาบ)
2. กระเป๋าค้น
3. กระดาษ A4
4. กloss

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูกล่าวทักทายนักเรียน บอกนักเรียนว่าครูมีคำศัพท์มาให้ให้นักเรียนเล่นเกมสนุก ๆ อีกเช่นเคย นักเรียนจะต้องช่วยกันอ่านและเขียน แต่ก่อนจะเล่นเกม นักเรียนต้องอ่านบัตรคำเหล่านี้ก่อน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ จำนวน 13 คำ ทีละคำจนครบทุกคำพร้อม ๆ กัน
2. ครูให้นักเรียนเล่นเกม จับคู่ ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้
 - 2.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม
 - 2.2 ครูอธิบายวิธีการเล่นเกม “จับคู่” ให้นักเรียนฟังว่า ครูจะแจกบัตรคำให้นักเรียนทุกคน และให้นักเรียนเดินเป็นวงกลม ถ้าครูดีกลองให้สัญญาณหยุด นักเรียนต้องจับคู่กับเพื่อนที่มีบัตรคำเหมือนกันแล้วอ่านคำในบัตรคำพร้อมกันทีละคู่ จากนั้นให้นักเรียนออกไปเขียนคำที่อ่านบนกระดานดำจนครบทุกคู่
 - 2.3 ให้นักเรียนเล่นเกม
 - 2.4 ครูเก็บบัตรคำจากนักเรียนและแจกบัตรคำให้นักเรียนใหม่ ปฏิบัติเช่นเดิมจนหมดบัตรคำ
3. เมื่อนักเรียนเล่นเกมแล้ว ให้คัดคำจากบัตรคำทุกคำด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดลงบนกระดาษ A4

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนทบทวนคำศัพท์จากบัตรคำ โดยครูนำบัตรคำที่เล่นจากเกมจับคู่ ใส่ลงในกระเป๋ాผืน ให้หันด้านหลังออก ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาหยิบบัตรคำ 1 บัตร แล้วอ่านพร้อมกัน ให้นักเรียนที่เหลือช่วยกันเฉลยว่าอ่านถูกต้องหรือไม่ ให้นักเรียนจับคู่อ่านไปเรื่อย ๆ จนครบ 10 คำ

การประเมินผล

นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ถูกต้อง 8 ใน 10 คำ

แผนการสอนที่ 32

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถแต่งประโยค แจกลูก-ประสมคำจากคำในเรื่อง ลุงอาบ ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

ฝึกแต่งประโยค แจกลูก-ประสมคำจากคำในเรื่อง ลุงอาบ

สื่อการเรียนการสอน

- 1. บัตรคำ (จากแผนการสอนที่ 31)
- 2. กระเป๋าม้วน
- 3. กระดาษ A4

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนถึงการแข่งขันเกมจับคู่ เมื่อชั่วโมงที่แล้ว ถามนักเรียนว่าใครอ่านคำศัพท์คำไหนบ้าง จำได้ไหม ครูชูบัตรคำให้นักเรียนดู 1 บัตร ถามว่าคำนี้ใครเป็นผู้อ่านบ้าง ให้นักเรียนยกมือขึ้น ครูบอกนักเรียนว่าชั่วโมงนี้จะนำคำที่เคยเรียนมาเมื่อชั่วโมงที่แล้วมาช่วยกันแต่งประโยค แจกลูก-ประสมคำ

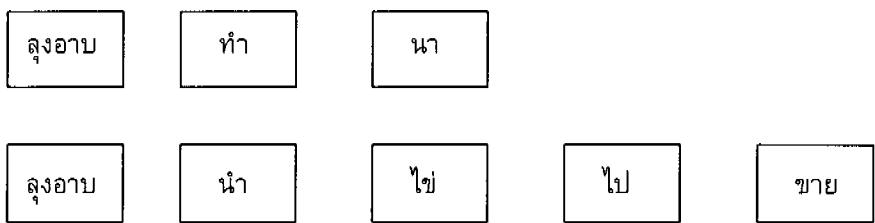
ขั้นสอน

- 1. ครูชูบัตรคำ “อาชีพ” ให้นักเรียนอ่าน และแต่งประโยคง่าย ๆ บนกระดานดำว่า “ลุงอาบมีอาชีพทำนา” จากนั้นครูให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำว่า “อาชีพ” คนละ 1 ประโยค ลงในกระดาษ A4 ที่ครูแจกให้
- 2. ครูเขียนประโยคบนกระดานดำ 5 ประโยค โดยเว้นคำบางคำไว้ ให้นักเรียนหาคำที่ครูเตรียมไว้บนโต๊ะมาเติมลงบนกระดานดำ คำที่นำมาเติม ได้แก่ เลี้ยง ลุงอาบ เทวดา ใช้ทองคำ สัป
ประโยค ได้แก่
 - ลุงอาบ_____ไก่ 1 ตัว
 - _____จุดรูป
 - ลุงอาบกราบขอพระคุณ_____
 - ลุงอาบนำ_____ไปขาย
 - เทวดา_____ลุงอาบให้เป็นกระต่าย

3. ให้นักเรียนเล่นเกม ร่วมแรงแต่งประโยค ซึ่งมีวิธีการเล่น ดังนี้

3.1 แบ่งนักเรียนออกเป็นคู่

3.2 ครูอธิบายวิธีการเล่นให้นักเรียนฟัง บอกนักเรียนว่าครูจะแจกบัตรคำให้นักเรียนคู่ละ 1 ชุด ให้แต่ละคู่นำบัตรคำมาเรียงกันให้เป็นประโยค ครูสาธิตการเล่นโดยนำบัตรคำมาเรียงเป็นประโยค เช่น

3.3 ให้นักเรียนคู่แรกออกมาช่วยกันเรียงบัตรคำให้เป็นประโยคคู่ละ 2 ประโยค และอ่านให้เพื่อนฟัง ครูและนักเรียนที่เหลือตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นให้คู่อื่นออกมาปฏิบัติเช่นเดียวกัน

4. ครูเขียนคำว่า “อาบ” บนกระดานดำ บอกนักเรียนว่าครูจะลบ อ ออก เหลือไว้แต่ “_าบ” แล้วครูเขียนพยัญชนะตัวใหม่ คือ ก แทนที่ อ บอกนักเรียนว่าจะได้คำใหม่เป็น “คาบ”

5. ครูเขียนคำว่า “บอก” บนกระดานดำ บอกนักเรียนว่าครูจะลบ ก ออก เหลือไว้แต่ “บอ_” แล้วครูเขียนตัวสะกดตัวใหม่ คือ ด แทนที่ ก บอกนักเรียนว่าจะได้คำใหม่เป็น “บอด” จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันหาตัวสะกดมาใส่หลัง “บอ_” เพื่อให้ได้คำใหม่ 2 คำ

6. ครูเขียนคำบนกระดานดำ ดังนี้

- รูป คำใหม่ _____
- สาบ คำใหม่ _____
- แรง คำใหม่ _____
- ผา คำใหม่ _____
- โลภ คำใหม่ _____

ให้นักเรียนหาพยัญชนะหรือตัวสะกดมาแทนที่คำที่ครูขีดเส้นใต้ เพื่อให้ได้คำใหม่มาเติมในช่องว่างที่ครูกำหนด

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนนำบัตรคำที่มีคำศัพท์ที่ชอบมาแต่งประโยคคนละ 2 ประโยค ลงในสมุดการบ้าน

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถแต่งประโยคได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ประโยค
2. นักเรียนสามารถแจกลูก-ประสมคำได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ

แผนการสอนที่ 33

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง
- 2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง

เนื้อหา

คำศัพท์ดังนี้ อาชีพ โชคลาภ รูป สाप ภาพ โลก บาป สุขภาพ ลาภ

สื่อการเรียนการสอน

- 1. บัตรคำ (อาชีพ โชคลาภ รูป สाप ภาพ โลก บาป สุขภาพ ลาภ)
- 2. กระเป๋าค้น
- 3. หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2
- 4. ตะกร้า

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ให้นักเรียนทบทวนการแต่งประโยคจากชั่วโมงที่แล้ว โดยให้อาสาสมัครออกมาอ่านประโยคที่แต่งพร้อมกับเขียนประโยคนั้นบนกระดานดำ 1 ประโยค ครูอ่านประโยคที่นักเรียนเขียน

ให้นักเรียนออกมาเขียนคำว่า “อาบ” บนกระดานดำและอ่านให้เพื่อนฟัง ครูถามนักเรียนว่า ตัวสะกดของคำว่า “อาบ” คืออะไร ให้นักเรียนตอบพร้อมกัน ถ้าตอบไม่ได้ ครูบอกให้ทราบ และบอกนักเรียนว่า อาบ สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กบ

ขั้นสอน

- 1. ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วย แม่ กบ จำนวน 5 คำ
- 2. ครูชูบัตรคำ “สาป” ให้นักเรียนดู ครูอ่านออกเสียงคำว่า “สาป” ดัง ๆ แล้วถามนักเรียนว่า อาบ กับ สาป อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด ใช่หรือไม่ ให้นักเรียนตอบ
- 3. ครูชูบัตรคำ “ภาพ” และ “ลาภ” ให้นักเรียนออกเสียงตามครู แล้วถามนักเรียนว่า สาป ภาพ ลาภ อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด ใช่หรือไม่ ให้นักเรียนตอบ
- 4. ครูบอกนักเรียนว่า คำที่มี ป พ ภ สะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เป็นคำในมาตราตัวสะกดแม่ กบ
- 5. ครูอ่านบัตรคำ อาชีพ โชคลาภ รูป สाप ภาพ โลก บาป สุขภาพ ให้นักเรียนฟังและอ่านตามที่ละคำ จากนั้นครูนำบัตรคำทั้งหมดใส่ตะกร้า ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำพร้อมทั้งอ่านคำนั้นให้เพื่อนฟัง และเขียนคำที่อ่านบนกระดานดำ

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันหาคำที่มี ป พ ภ สะกด จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 คู่ละ 5 คำ พร้อมกับลอกคำนั้นลงในสมุดของตน
2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงคำที่มี ป พ ภ สะกดว่าอ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ
2. นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี ป พ ภ สะกดได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ

แผนการสอนที่ 34

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง ลอยกระทง

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 2 หน้า 152
2. บัตรคำ บาบ รูป ลาก เคารพ
3. แผนภูมิ ลอยกระทง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูทบทวนเรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กบ ที่มี ป พ ภ สะกด โดยเขียนคำว่า บาป ภาพ ลาก บนกระดานดำ ถามนักเรียนว่าคำที่ครูเขียนบนกระดานดำมีอะไรเป็นตัวสะกด ให้นักเรียนช่วยกันตอบ ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้ครูมีกลอนเกี่ยวกับเรื่อง การลอยกระทงมาให้นักเรียนอ่าน ใครอยากอ่านยกมือขึ้น

ขั้นสอน

1. ครูนำแผนภูมิ ลอยกระทง ติดที่กระดานดำ ครูให้นักเรียนอ่าน 1 ครั้ง
2. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในบทกลอนที่อ่านดังนี้
 - กระทงลอยอยู่ที่ไหน นักเรียนเคยลอยกระทงหรือไม่
 - เขาน่าอะไรปักไว้ในกระทง
 - เราลอยกระทงเพื่ออะไร ใครทราบบ้าง
 - ทำไมเราต้องรักษาแม่น้ำไว้
3. ครูชี้ไปที่คำศัพท์ เช่น รูป เคารพ ลาก ทีละคำ ให้นักเรียนอ่าน

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทกลอนลอยกระทงอีกครั้ง โดยครูสุ่มถามคำถามในข้อ 2 ให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันตอบทีละคู่ ให้นักเรียนคัดบทกลอนด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดลงในสมุด

การประเมินผล

นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 2 ใน 3 ครั้ง

ภาคผนวก

ล่อยกระทง

ล่อยเอยล่อยกระทง	ล่อยลงน้ำใส
รูปเทียนปักไว้	ที่อยู่ในกระทง
ล่อยทุกซ์ล่อยบาป	ขอลามเสริมส่ง
น้ำพัดกระทง	ล่อยลงไกลตา
แม่เอยแม่น้ำ	มากล้ำคุณค่า
เคารพบูชา	รักษาน้ำไว้
กระทงล่อยวน	อยู่บนน้ำใส
สว่างไสว	ชื่นใจจริงเอย

แผนการสอนที่ 35

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำจากเรื่องที่เรียนมาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่เรียนมาได้ถูกต้อง

เนื้อหา

บททวนเนื้อหาที่เรียนมาในแผนการสอนที่ 27 – 34 และทำแบบฝึกหัด

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำยาก (จากแผนการสอนที่ 27 – 34)
2. กระเป๋าคัด
3. กระดาษ
4. บัตรภาพปลา
5. กระดาษ A4
6. ซองคำถาม
7. สติกเกอร์

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ครูสนทนากับนักเรียนว่ายังจำเรื่องลูกอาบที่ครูเล่าให้ฟังได้ไหม ชั่วโมงนี้ครูจะทบทวนเนื้อหาที่เรียนมา โดยเริ่มตั้งแต่เรื่อง ลูกอาบ ให้นักเรียนจับคู่กันเพื่อตอบคำถามจากเรื่องที่ครูจะทบทวน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนเล่นเกม จับปลา ซึ่งมีวิธีการเล่นดังนี้
 - 1.1 ครูเขียนคำศัพท์ที่มีอยู่ในแผนการสอนที่ 27 – 34 ลงด้านหลังบัตรภาพปลา บัตรละ 1 คำ
 - 1.2 ครูนำกระดาษ 1 ใบ วางไว้บนโต๊ะหน้าห้อง บอกนักเรียนว่ากระดาษใบนี้ สมมติว่าเป็นอ่างเลี้ยงปลา ครูนำบัตรภาพปลาใส่กระดาษ คนให้ทั่ว
 - 1.3 ให้ตัวแทนนักเรียนออกมา 1 คู่ หยิบบัตรภาพปลาในกระดาษขึ้นมา 1 บัตร ชูให้เพื่อนที่เป็นคู่ของตนอ่าน ถ้าเพื่อนอ่านไม่ได้ อ่านให้เพื่อนฟัง ถ้าอ่านไม่ได้ทั้งสองคน ครูอ่านให้ฟัง และให้นักเรียนอ่านตาม ให้เพื่อนที่เหลือเขียนคำที่อ่านลงในกระดาษ A4 ถ้าคูใดอ่านได้ถูกต้องให้เก็บบัตรภาพปลาไว้ แล้วให้นักเรียนคู่ต่อไปออกมาจับบัตรภาพปลา 1 บัตร ปฏิบัติเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าบัตรภาพปลาหมด ให้นักเรียนผลัดกันตรวจคำศัพท์ที่เขียนจากบัตรภาพปลา

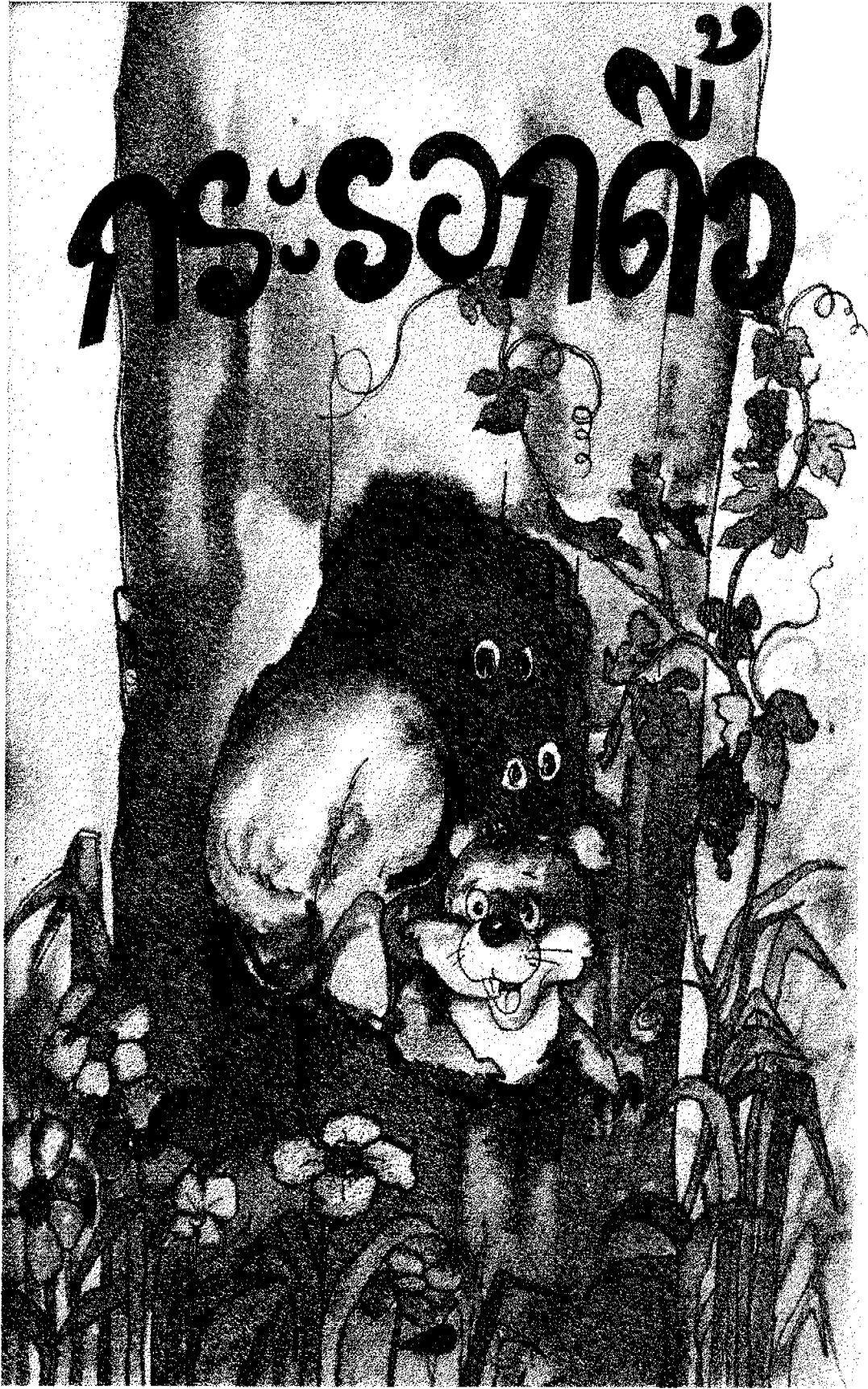
2. ให้นักเรียนตอบคำถาม โดยครูนำคำถามจากแผนการสอนที่ 27 จำนวน 16 ข้อ ใส่ซองคำถามละ 1 ซอง ให้นักเรียนหยิบซองคำถามคนละ 1 ซอง ส่งให้ครูอ่าน และนักเรียนที่หยิบซองคำถามนั้นต้องตอบ เพื่อนที่เหลือช่วยกันเฉลย นักเรียนคนใดตอบถูก ครูให้รางวัลเป็นสติ๊กเกอร์ 1 ชิ้น
3. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด จำนวน 5 ข้อ

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัด จำนวน 5 ข้อ และทบทวนคำศัพท์จากบัตรภาพปลาในข้อ 1 โดยให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรภาพปลาคนละ 1 บัตร จับคู่กันอ่านและเขียนคำศัพท์ที่อ่านลงในกระดาษ A4 เมื่อเสร็จแล้วให้สลับคู่กันไปเรื่อย ๆ อย่าให้ซ้ำกัน ใครเขียนคำศัพท์ได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

การประเมินผล

1. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง 4 ใน 5 คำ
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ

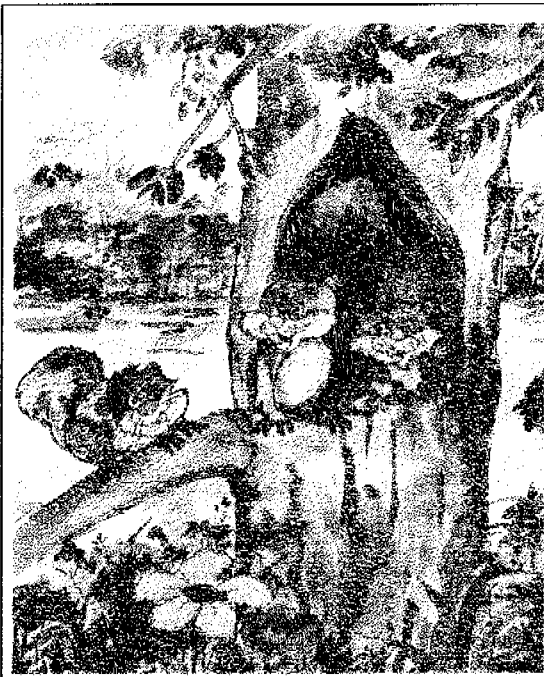

กระรอกดื้อ

โดย

นางสาวจิรัชญา แก้วป่อง

ภาพประกอบ นายสุชาติ วงษ์ชีวะสกุล

มีกระรอก 3 ตัว พ่อ แม่ ลูก
อาศัยอยู่ที่โพรงต้นไม้ในป่าใหญ่
แห่งหนึ่ง

มันสอนลูกของมันให้ไต่ต้นไม้ขึ้น – ลง
ทุกวันจนชำนาญ

วันหนึ่งพ่อกับแม่กระรอกจะออกไปหา
อาหาร มันจึงบอกลูกว่า “ให้เล่นอยู่ภายใน
บริเวณรอบ ๆ โพรงไม้ อย่าไปเล่นไกล
เพราะจะเกิดอันตรายได้” ลูกกระรอกให้
สัญญากับพ่อ - แม่

ลูกกระรอกไม่มีเพื่อนเล่น รู้สึกเบื่อจึงได้
ออกมาจากโพรงไม้ มันเห็นลิงสองตัว
กำลังโหนกิ่งไม้เล่นอย่างสนุกสนาน

กระรอกน้อยที่ตกหาลิงทั้งสอง
ลิ่งชวนกระรอกให้มาเล่นด้วยกัน

กระรอกได้กิ่งไม้ตามลิงจากต้นไม้
ต้นหนึ่งไปยังอีกต้นหนึ่งอย่างสนุกสนาน
จนลืมคำสัญญาที่ให้ไว้กับพ่อและแม่

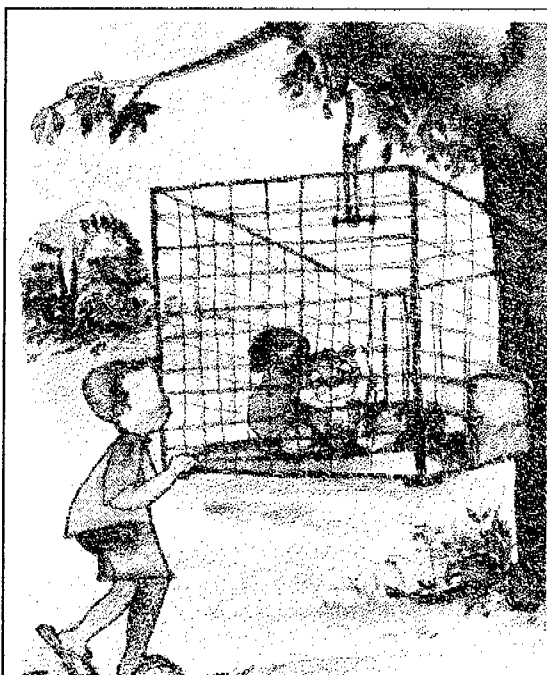
พรานป่าคนหนึ่งเห็นกระรอกสวย น่ารัก
มีหางเป็นพวงจึงคิดที่จะจับกระรอกไปให้
ลูกชายเป็นของขวัญวันเกิด

นายพรานมีความชำนาญในการจับสัตว์
จึงสามารถจับกระรอกได้อย่างรวดเร็ว

ลูกชายนายพรานดีใจมากที่ได้กระรอก
เขากราบขอบพระคุณพ่อ เขาเอากะรอก
ใส่กรงแขวนไว้ใต้ต้นไม้ข้างบ้าน

ลูกกระรอกเสียใจกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา
เป็นเพราะไม่เชื่อฟังพ่อแม่ จึงได้แต่
นั่งร้องไห้

บังเอิญโชคดีเป็นของกระรอก ที่ลูกชาย
นายพรานนำอาหารมาให้กิน แล้วลืมปิด
ฝากรง

ลูกกระรอกจึงหนีรอดกลับไปหาพ่อ
กับแม่ได้ ลูกกระรอกน้อยกราบขอโทษ
ที่ทำให้พ่อกับแม่เป็นห่วง พร้อมกับ
ให้สัญญาว่าจะไม่ซุกซนอีกต่อไป

โคมลदैกดี

โกมลदैกดี

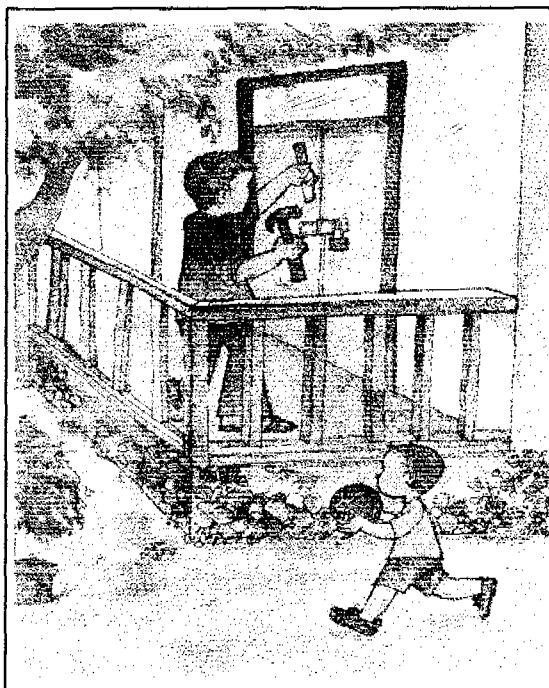
โดย

นางสาวจิรัฐยา แก้วป้อง

ภาพประกอบ นายสุชาติ วงษ์ชีวะสกุล

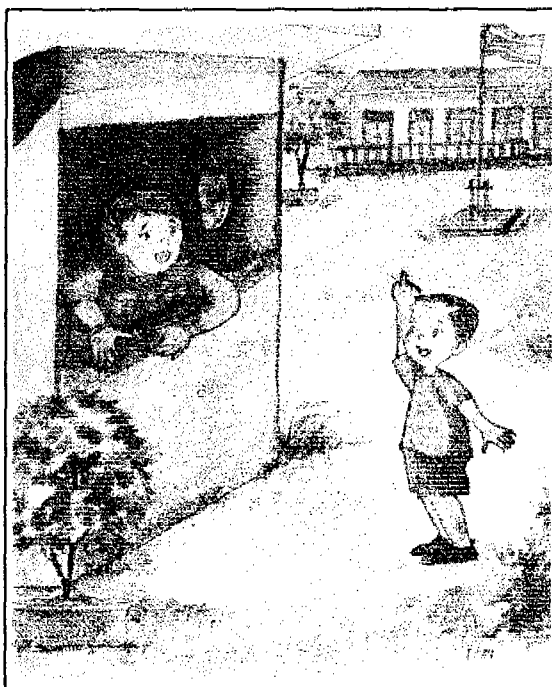
บ่ายวันอาทิตย์ หลังจากที่โกมล
ทำการบ้านเสร็จจึงขออนุญาตแม่ไปเล่น
ฟุตบอลกับเพื่อนที่สนามข้างโรงเรียน

โกมลเดินผ่านมาทางอาคารเรียน
เห็นชายคนหนึ่งกำลังจัดแต่งกุญแจ
ที่ห้องพัสดุ

โกมลแอบดูอยู่หลังต้นพิกุลที่ปลูกอยู่
บริเวณอาคารเรียน เขาคิดว่าต้องเป็น
ผู้ร้ายแน่นอน

โกมลจึงรีบไปบอกตำรวจที่ป้อมตำรวจ

ตำรวจจึงรีบมาและจับผู้ร้ายได้ขณะที่
เตรียมขนของขึ้นรถยนต์ที่จอดรออยู่

วันรุ่งขึ้น ครูใหญ่ประกาศชมเชย
ความกล้าหาญของโกมลที่หน้าเสาธง
และมอบของขวัญให้เป็นรางวัลที่ทำความ
ความดี

ครูและนักเรียนทุกคนปรบมือให้
โกมลยิ้มรับอย่างมีความสุขและสัญญา
กับตัวเองว่าจะนำเฟี้ยวตนเป็นพลเมืองดี
ต่อไป

ตุ๊กตาเพื่อนรัก

โดย

นางสาวจิรัชญา แก้วป่อง

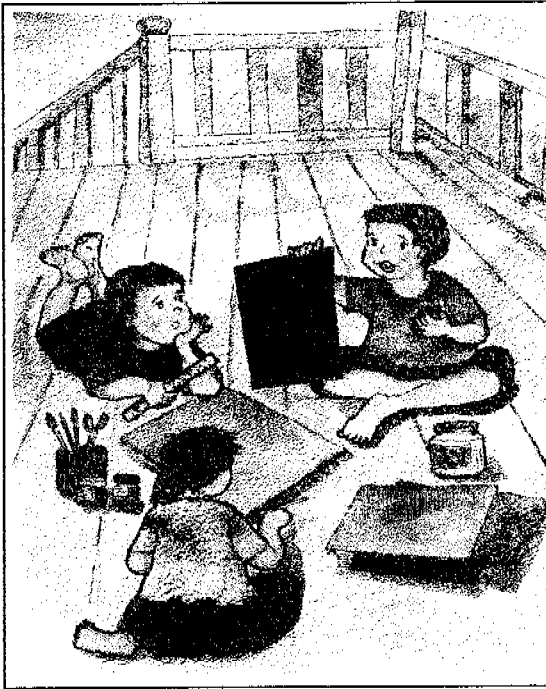
ภาพประกอบ นายสุชาติ วงษ์ชีวะสกุล

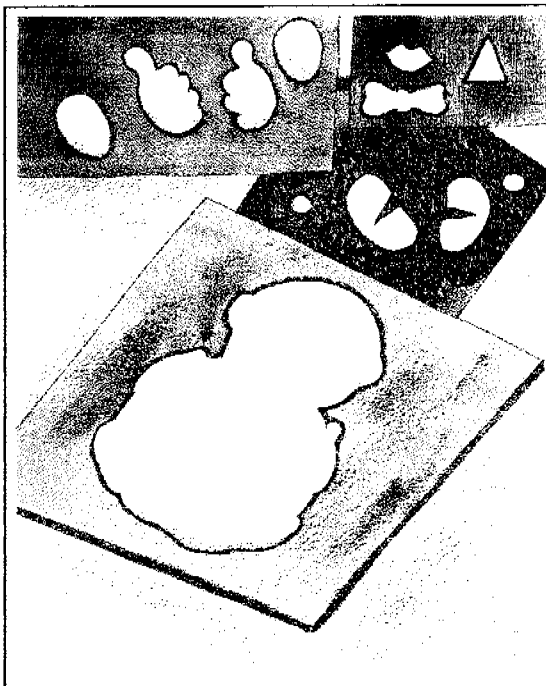
ประมุข เมฆ และบังอรรู้ว่าวิมล
ไม่สบายมาก หมอตรวจพบว่า วิมล
เป็นโรคหัวใจ ต้องนอนพักที่โรงพยาบาล
ทั้งสามจึงอยากจะไปเยี่ยมเพื่อน
เมฆพูดว่า “เราไม่มีเงินซื้อของไปเยี่ยม
เลย” บังอรบอกว่า “เราก็คใช้เศษวัสดุ
ที่มีอยู่นำมาทำเป็นของสวย ๆ ไปเยี่ยม
ก็ได้ที่บ้านเรามีกล่องกระดาษหลายใบ”

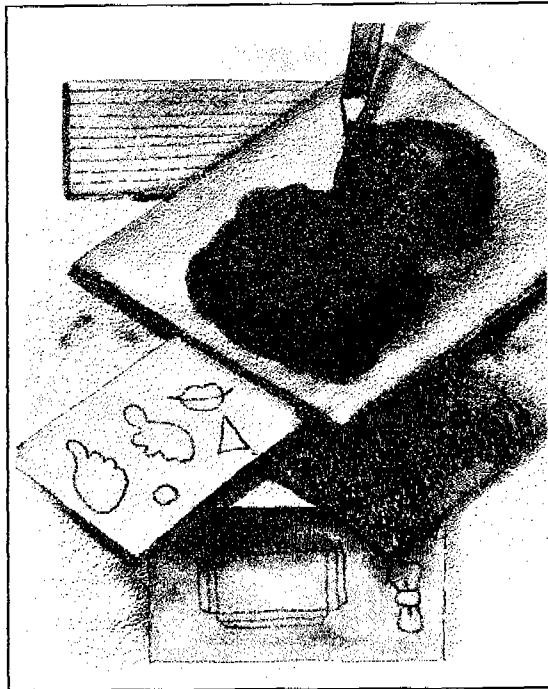
“ฉันมีกาว กับมีด” ประมุขพูด
“ส่วนเรามีกระดาษสีสวย ๆ
กับกรรไกร” เมฆบอก
บังอรมีความคิดว่า “ทำเป็นตุ๊กตา
ดีไหม” “ดี เราเห็นด้วย” ประมุข
กับเมฆกล่าวพร้อมกัน

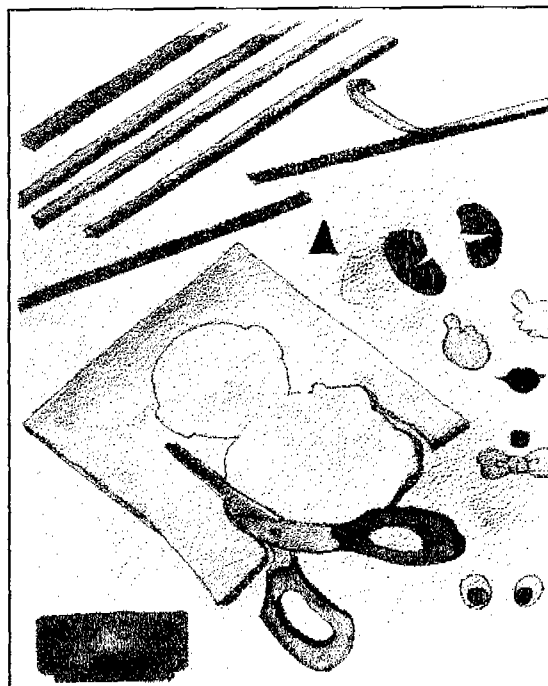
วันต่อมา ทั้งสามคนก็นำวัสดุและ
อุปกรณ์ที่หามาได้ เอามารวมกัน
เราจะทำอะไรกันดี “ช่วยบอก
ขั้นตอนในการทำตุ๊กตาให้เราหน่อย”
เมฆถาม บังอรจึงบอกขั้นตอนการทำ
ดังนี้

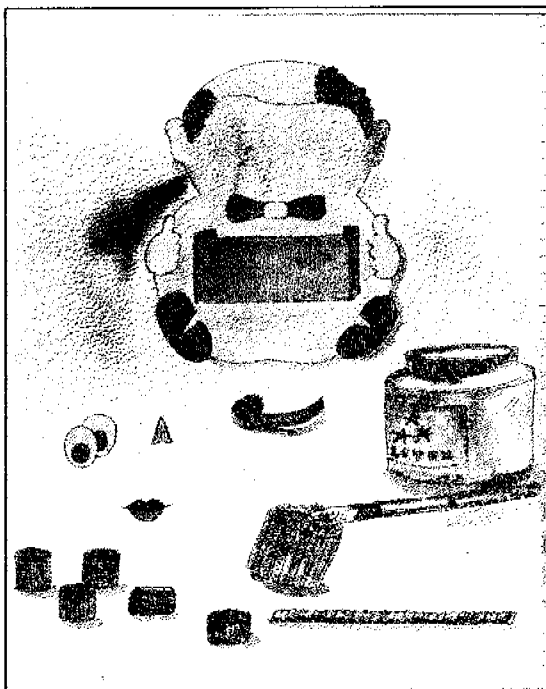
ขั้นแรก เลือกกล่องกระดาษแล้ว
วางแบบของตุ๊กตาบนกล่องกระดาษ

ขั้นที่สอง ใช้ดินสอลากเส้นตามแบบ

ขั้นที่สาม ใช้มีดหรือกรรไกรตัด
ตามเส้นดินสอ

ชั้นที่สี่ นำชิ้นส่วนที่ตัดทากาว
แล้วประกอบเป็นตัวตุ๊กตาเสร็จแล้ว
ตกแต่งด้วยกระดาษสีให้สวยงาม

ทั้งสามคนต่างชื่นชมผลงานที่พวกเขา
ช่วยกันทำ “เราตั้งชื่อมันว่า ตุ๊กตา
เพื่อนรัก เพื่อเป็นตัวแทนจากเราดีไหม”
บ๊องอรغام เมฆและประมุขเห็นดีด้วย

จากนั้น ทั้งสามจึงเดินทางไปเยี่ยมวิมล
ที่โรงพยาบาล

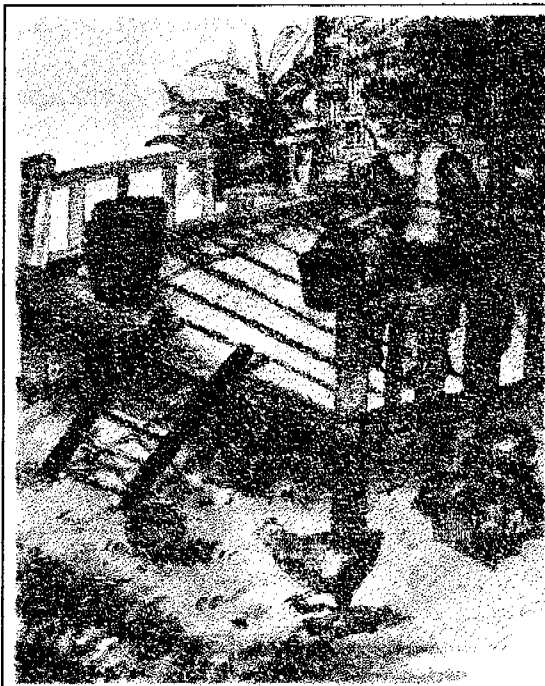

ลุงอาบ

โดย

นางสาวจิรัชญา แก้วป่อง

ภาพประกอบ นายสุชาติ วงษ์ชีวะสกุล

มีชายชรายากจนคนหนึ่งชื่อลุงอาบ
มีอาชีพทำนา เขาเลี้ยงไก่ไว้ 1 ตัว
เพื่อเอาไว้มากินเป็นอาหาร

ดินที่มีดวงจันทร์เต็มดวง ลุงอาบ
จะจัดรูปเพื่อขอโชคลาภจากเทวดา
เขายกกว่าเพราะสุขภาพไม่ดี
เขาจึงไม่มีแรงที่จะทำงานเพื่อหาเงิน
มาเลี้ยงตัวเอง ขอให้เทวดาช่วยด้วย

เทวดาสงสารจึงพูดว่า “ไก่อของเจ้า
จะออกไข่เป็นทองคำครั้งละ 1 ฟอง
ข้าจะให้เจ้าเพียง 3 ฟองเท่านั้น
เจ้าจงนำไข่ทองคำไปขายเพื่อหาเงิน
ไปซื้ออาหารและยารักษาโรค” ลุงอาบ
ดีใจมาก ก็มลงกราบขอบพระคุณเทวดา

ลุงอาบเฝ้ารอจนถึงวันที่ดวงจันทร์
เต็มดวง เขารีบไปที่เล้าไก่ เห็นไข่
ทองคำ 1 ฟอง ส่องแสงเป็นประกาย
เมื่อกระทบกับแสงจันทร์
มันช่างเป็นภาพที่สวยงามมาก

วันรุ่งขึ้น เขาจึงนำไข่ทองคำไปขาย

แต่ด้วยความโลภ เขาอยากได้
ไข่ทองคำที่เหลืออีก 2 ฟอง จึงหยิบ
มีดมาผ่าท้องไก่ เพื่อหาไข่ทองคำ
แต่ไม่มีไข่ทองคำเลยสักฟองเดียว
ไก่อีกก็ตายอย่างน่าสงสาร

เทวดาโกรธมากที่ลุงอาบมีความโลภ
ไม่รู้จักพอ แล้วยังทำบาปที่ฆ่าไก่อีก
จึงสาปลุงอาบให้เป็นกระต่ายอยู่บน
ดวงจันทร์จนทุกวันนี้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจิรัฐยา แก้วป่อง
สถานที่เกิด	อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	179/19 ซอยวัดใหม่ทางหลวง ถนนกรุงเทพฯ-นนทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิชาการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2518	ประถมศึกษา โรงเรียนวัดท่าราบ
พ.ศ.2521	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางแพ “บางแพปฐมพิทยา”
พ.ศ.2526	ปวส. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
พ.ศ.2532	บธ.บ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ.2538	ค.บ. สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ.2544	กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ